

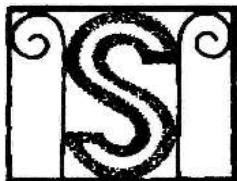

Obsah	Strana
Na přelomu kalendářního roku	1
Z jednání staršovstva	2
Vzpomínka na konfirmaci	3
Gary Chapman – Pět jazyků lásky	5
Kalendář na leden	8

Na přelomu kalendářního roku

Všemohoucí Bože,
nebeský Otče, milosrdný Synu, Duchu plný síly,
v tajemství své svatosti žiješ od věků na věky.
My žijeme v čase, náš čas plyne.
Staré končí, nové začíná.
Tak prožíváme každý den.
Dnes na přelomu roku je to stejné.
Děkujeme ti za to,
že jsi nás v uplynulém roce zachoval a provázel.
Prosíme tě,
abys v tom roce přicházejícím
byl s námi a staral se o nás,
než nás přivedeš zpět do své věčnosti.
Skrze našeho Pána Ježíše Krista, tvého Syna,
který s tebou a Duchem svatým
žije a kraluje od věčnosti do věčnosti.
Amen.

(z biblických meditací Zastav se na chvíli... 2014)

Z jednání staršovstva – čtvrtek 5. 12. 2013 v 19,00

- 4. Bienále v Brně – výtěžek cca 300 tisíc
- na konventu proběhla volba dvou seniorátních farářek R. Čunderlíkové a M. Lukešové (pro mládež)
- mimořádné rozšířené staršovstvo o samofinancování – účast 30, br. Mašek vytvoří tabulku, do které přepíše data s. Jílková, ostatní členové skupiny s. Petříčková a br. Volný se sejdou a vyhotoví výstup z obdržených vyplněných formulářů a předloží jej k diskusi lednovému staršovstvu
- mimořádné sborové shromáždění bude 19.1.2014, rozhodne o variantě řešení, k níž se náš sbor připojí
- br. Fišer se zasadil o znovuobnovení setkávání seniorů – setkání proběhne na jaře roku 2014
- br. Fišer doporučuje zrušení pevné tel. linky z důvodu nefunkčnosti – bude realizováno
- br. Řežábek požádal o možnost nahrávání a kopírování bohoslužeb službu konajícím presbyterem tak, aby byly audio záznamy ihned k dispozici – v současné době již tato služba funguje, je možné text získat po domluvě s br. farářem a s. farářkou, vzhledem ke kapacitě obsahu bohoslužeb není reálné, aby tato služba byla poskytována – staršovstvo se domnívá, že služba, která je v současné době poskytována, je dostačující
- staršovstvo se zabývalo žádostí o podporu návrhu ing. arch. Jiřího Geberta – návrh nové neokubistické svatební kaple v prostoru okolí Písecké brány – náš sbor takový prostor nepotřebuje, proto se k takovému projektu nemůže dostatečně vyjádřit
- informace z pracovní schůzky presbyterů pověřených hledáním faráře – odesláno 5 dopisů; P. Pivoňka – zamítavá odpověď, J. Keller – zamítavá odpověď, D. Balcar – kladná odpověď, komise vstoupí do jednání s tímto farářem
- s. Caldová informovala o tom, že vychází nová kniha F. Šmahela o Janu Husovi

- většinou presbyterů schváleno propůjčit místnost naproti kanceláři Kláře Balabánové k masážím dle dodaného návrhu, zájemci o tuto službu se s ní mnohou domluvit telefonicky: 608 842 716 - viz termíny na zadní straně čísla

Vzpomínka na konfirmaci

Na první adventní neděli, 1. prosince byla v našem sboru konfirmace. Už v průběhu bohoslužeb jsem se v mysli vrátila o 51 let zpět, do poslední srpnové neděle roku 1962. Jak jsem již v říjnovém čísle Souterrainu napsala, pocházím ze Slovenska a můj táta byl evangelický farář. Konfirmace tam byla vždy v poslední srpnovou, tedy prázdninovou neděli z toho důvodu, že farnost se skládala z několika obcí (filií) ve dvou okresech, takže nebylo možné v průběhu školního roku dát všechny konfirmandy dohromady. Na vyučování jsme chodili do kostela každý den v pondělí až pátek na celé dopoledne, po celé dva měsíce. Bylo nás šestnáct. Volno jsme měli jen v sobotu, protože v neděli jsme se museli zúčastňovat služeb Božích. My jsme to samozřejmě tehdy brali jako újmu, že nebudeme mít žádné prázdniny. Výuka se skládala z několika okruhů: znalost bible, církevní dějiny včetně životopisů důležitých církevních osobností, jako byl např. Martin Luther a především život Ježíše Krista a modlitby – Modlitba Páně, Víra obecná křesťanská a desatero Božích přikázání, význam kterých jsme rozebírali. Taky jsme srovnávali evangelické učení s ostatními křesťanskými náboženstvími a museli je umět vyjmenovat, alespoň některé. Kromě toho jsme museli umět z paměti hodně písní z Evangelického zpěvníku a žalmy. Táta nás každý den zkoušel, jako ve škole. Dával nám otázky a my museli odpovídat. Já jsem chtěla vědět, kdo z nás bude mít jaké otázky na slavnost konfirmace, ale táta byl neúprosný. Máme prý umět všechno. Nakonec to „vyšpionila“ máma, která nám prozradila, že si máme zapamatovat, které otázky komu bude táta pokládat poslední dny před konfirmací. A vyšlo to. V sobotu před konfirmací se dělal generální úklid kostela, včetně lustrů, které měla na starosti naše máma. Na oltáři s bílým rouchem bylo šest velikých váz s bílými květinami. Bohoslužby tu poslední srpnovou neděli trvaly vždy asi tři hodiny. Samotná zkouška trvala celou hodinu. To jsme se zapotili, ale zvládli jsme to. Ale taky jsme se těšili, byla to velká slavnost. Dívky měly všechny bílé šaty a kluci měli buď obleky, nebo alespoň tmavé kalhoty

Foto: archiv autorky

a bílé košile. Cítili jsme se tak trochu už jako dospělí. Doma nás pak čekal slavnostní oběd o několika chodech za přítomnosti celého příbuzenstva. Nakonec jsme na ty krušné chvíle tvrdého učení zapomněli. Zůstal nám základ, na kterém jsme mohli později stavět a pěkná vzpomínka na jedno léto, kdy jsme se každé ráno scházeli před kostelem, povídali si, taky bylo někdy hodně veselo, a čekali na tátu, až přijde a otevře nám kostel.

Naďa Sleziaková

Gary Chapman: Dospívající a pět jazyků lásky (Vydal Návrat domů, Praha 2003)

Gary Chapman je poradce v oblasti manželských vztahů.

Jeho kniha pomáhá rodičům pochopit, jak navázat hlubší vztah ke svým dospívajícím dětem, které procházejí nelehkým obdobím hledání vlastní identity a nezávislosti, jak prohloubit vzájemnou komunikaci a poskytnout teenagerovi citovou podporu na jeho cestě k dospělosti.

Před velkou hospodářskou krizí v 30. letech 20. století si většina dětí (v Americe) ve věku mezi 13 a 19 lety vydělávala na živobytí na farmách, v továrnách nebo doma. Po krizi následovalo zhroucení ekonomiky, zmizely pracovní příležitosti, malý počet pracovních míst obsadili otcové a dospívající byli odstaveni na vedlejší kolej. Pubertální psanci či mladiství sezónní dělníci se stali společenským dilematem, které vedlo prezidenta Franklina Roosevelta ke zřízení Národního úřadu pro mládež (NYA). Prostřednictvím studia na střední škole si měli mladí lidé osvojit pracovní návyky, měli objevovat svůj talent a ujasnit si své cíle, aby se po maturitě mohli stát produktivními občany. Kumulace velkého počtu mladých lidí vytvořilo prostor pro vývoj samostatné kultury teenagerů, svět hudby zprostředkované rozhlasem, svět zábavy, tance, módy i vlastního slangového slovníku. Tvůrci obchodní reklamy nabízející zboží pro bezstarostné středoškoláky zavedli výraz „teeners“, později „teensters“ a v roce 1941 „teenagers“.

Jak porozumět dnešním dospívajícím, kteří hledají vlastní identitu a nezávislost?

Jak se vyrovnají se svými tělesnými a duševními změnami, vstupující do věku rozumu tváří tvář osobní morálce a hodnotám? Jak přemýšlí o sexualitě a manželství, o budoucnosti?

Kladou si otázky:

Jak naložím se svým životem?

Co je hodno toho, abych tomu věnoval svůj život?

Kde najdu největší štěstí?

A kde budu nejužitečnější?

Mezi dnešním teenagerem a teenagerem „minulosti“ vidíme pět základních odlišností:

1. znalost technických vymožeností
2. znalost násilí a vystavení jeho vlivu
3. rozštěpenou rodinu
4. informovanost o sexualitě a vystavení jejímu vlivu
5. neutrální morální a náboženské hodnoty

Dokáží rodiče poskytovat vedení?

Důležitost rodičovské lásky

„Hluboko v duši teenagera se skrývá touha po tom, aby cítil, že je s rodiči v kontaktu, aby cítil, že jej přijímají a vyživují ho. Pokud tomu tak je, cítí se milován. Když však teenager necítí, že je v kontaktu, že není přijímán a živen, jeho vnitřní citová „nádrž“ zeje prázdnotou. A tato prázdnota velkou měrou ovlivní jeho chování.“ (str.25)

Touha dospívajícího po kontaktu

- Přítomnost rodičů: Pokud si rodiče přejí, aby se dospívající cítil milován, musí si udělat čas a trávit jej s ním. Kde se tak neděje, dospívající se ptá: Co je na mně špatného, že táta s mámou nejsou se mnou?

- Stmelující moc komunikace: U jídelního stolu se dá nejlépe budovat citové pouto s teenagery.

- Moc přijetí ... a odmítnutí: Jak přijímat dospívajícího a usměrňovat jeho chování? Než vyslovíte, co si přejete, aby váš dospívající potomek udělal, předem si to promyslete a VŽDY uveďte např. těmito slovy: „Mám tě moc rád. Budu tě mít rád, i když se podle mé rady nezařídíš. Ale protože tě miluji, musím ti tu radu dát.“ Pak sdělte, co máte na srdci.

Touha dospívajícího po výživě ducha

-Vyhněte se špatnému zacházení: Ne sarkasmus, nepřátelská, hrubá,

ponižující slova. Ne fyzické násilí.

- Poskytujte výživu: Živit ducha dospívajících dětí znamená se o ně starat a neustále hledat způsoby, jak k jejich životu něco pozitivního přidat. Emoční inteligence (Daniel Goleman) je schopnost vcítit se do druhého člověka, schopnost rozeznávat emoce u jiných lidí, úspěšně komunikovat v neverbální oblasti, umět se vypořádat se střídáním úspěchů a neúspěchů v životě a mít ve vztazích přiměřená očekávání.

Nedostatek emoční inteligence ovlivňuje (ne)schopnost dospívajícího navazovat pozitivní vztahy s druhými lidmi, ovlivňuje nedostatečnost rozvoje svědomí a morálního úsudku. (str.31)

Nezákladnější potřebou je CÍTIT SE MILOVÁN

PRVNÍ JAZYK LÁSKY = SLOVA UJIŠTĚNÍ

Slova chvály: Na prvním místě je upřímnost. Chválíme to, co si opravdu myslíme, že si zasluhuje chválu.

Chválíme za konkrétní věci. A nemůžeme-li pochválit výsledky, chválíme snahu.

Říkáme: Mám tě rád/a!

Používáme slova ujištění před členy rodiny.

Slova ujištění zaměřujeme na to, co říkáme.

DRUHÝ JAZYK LÁSKY = FYZICKÝ KONTAKT

Hovoříme jím ve vhodnou dobu (podle nálady dospívajícího, kterou vyčteme z jeho „řeči“ těla), na vhodném místě (zpravidla v soukromí než před vrstevníky) a vhodným způsobem (všichni nemají rádi stejné doteky; buďte přizpůsobiví).

Nevhodným fyzickým kontaktem je fyzické zneužívání a hněv, sexuální zneužívání.

Z knihy vybrala E. Javornická, pokračování v příštím čísle

Kalendář na leden 2014

Bohoslužby ve sboru - neděle 9:30	1. 1. Nový rok s VP	A. Hudcová
	5. 1.	P. Hudec
	12. 1.	A. Hudcová
	19. 1. Sborové shromáždění	P. Hudec
	26. 1.	P. Hudec
	2. 2. s VP	P. Hudec
Biblická hodina	Úterý v 17:30	
Děti	Nedělní škola:	neděle v 9:30
	Náboženství:	zatím pozastaveno
	ZŠ Suchdol:	pátek 13:30
	Povídání a zpívání s malými dětmi – po dohodě	
Mládež a dorost	Úterý 19:00	
x-cátníci	Čtvrtek 16. 1. v 19:00	
Sbor Naši pěvci	Středa 18:30	
Křesťan. služba	5. 1. po bohoslužbách	
Klub poznávání	2. čtvrtek, 10:00 před jízdárnou Pražského hradu, O. Zoubek	
Hodina pohybu	6. a 20. 1. v 15:00	
Setkání s hostem	23. 1. v 19:00	
Staršovstvo	Čtvrtek 9. 1. v 19:00	
Zpívání ve Stodůlkách	Pátek v 9:30	

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 21. 1. 2014. Únorové číslo vyjde 26. 1. 2014.

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992.

Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce:

Mgr. E. Henychová, Radčina 12, 161 00 Praha 6 - Liboc

tel.: 222 360 437, mobil: 603 479 252, e-mail: henychova@atlas.cz

Adresa sboru:

Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6

tel.: 224 314 897, 607 622 358 (A. Hudcová), 721 141 691 (P. Hudec)

e-mail: dejvice@evangnet.cz, č. ú 2400319773/2010

Obsah	Strana
Jde o základ, na kterém člověk staví	1
Z jednání staršovstva	2
Výsledky celocírkevního dotazníku	3
Gary Chapman - pokračování	9
Mládež – Silvestr - Nosislav	13
Naše zdánlivé ztráty	13
Fotomomenty	15
Kalendář na únor	16

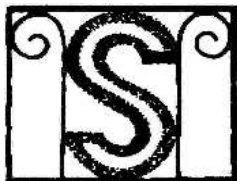
Jde o základ, na kterém člověk staví

Na konci Ježíšova „Kázání na hoře“ čteme známé podobenství o dvou stavitelích. První muž, moudrý, postavil svůj dům na skále. Spadl přívál, přihnaly se vody, zvedla se vichřice a vrhly se na ten dům, ale nepadl, protože měl základy na skále. Druhý muž, blázen, postavil dům na písku. A spadl přívál, přihnaly se vody, zvedla se vichřice a obořily se na ten dům a padl a jeho pád byl veliký.

Je důležité si uvědomit, v čem se oba příběhy liší. Neliší se v tom, že by jeden dům byl krásnější a druhý ošklivější. Je-li stavba domu obrazem života, pak tady není řečeno, že by Kristův učedník vybudoval krásnější nebo pevnější dům. Není tu řečeno, že by vybudoval lepší životní kariéru nebo útulnější domov jen proto, že je Kristův učedník. Dále tu není řečeno, že by se jednomu muži, tomu spořádanému, vyhnuly životní pohromy. Že by Pán Bůh svým věrným zajišťoval v tomto světě nějaké výhody. Že by jim odstraňoval z cesty překážky. Na oba domy přicházejí stejné pohromy. Rozdíl mezi oběma muži je jen v základu, na kterém stavějí. Že jeden staví na skále a druhý na písku. V jednom případě to je právě základ, který stavbu podrží, v druhém je to absence pevného základu, která spolupůsobí pád celé stavby.

To podobenství je velmi poučné. Říká, že nejdůležitější je vlastně to, co je mimo nás. Ten základ. Nejdůležitější je podle podobenství Bůh, Ježíš Kristus. Pokud v životě stavíme na Kristu, věříme mu, slyšíme jeho slova, stavíme na nich, řídíme se jimi, potom stavíme na pevném základu a i ve chvílích bouří a vichřic náš dům obstojí, protože máme někoho, kdo nás podrží. Platí to pro jednotlivce i pro celou církev. Budoucnost naše i církve nezávisí tak na nás, jako na Kristu a na tom, jak mu věříme, jak na něj spoléháme, jak na něm stavíme.

Petr Hudec

Z jednání staršovstva

– čtvrtek 9. 1. 2014 v 19,00

- Br. farář poděkoval br. Proskovi za zdařilou přípravu silvestrovského posezení, ohlédnutí za dalšími akcemi - koncert NP, koncert Syringa s košem vín (košt nedopadl tak úspěšně, zbylo cca 70 lahví vín, bude tedy zopakován buď koncem ledna nebo v únoru).
 - Zprávu o prezentaci DVD Milujte své nepřátele v Ostravě zaslal staršovstvu Michal Šimek, prezentace byla úspěšná. Br. farář Hudec se rozhodl chodit s prezentací DVD po gymnáziích, zatím byl na gymnáziu Arabská, kde byla dobrá odezva, dále půjde na Keplerovo gymnázium.
 - Výsledky dotazníku ze SR, který se týkal promyšlení budoucnosti sboru, zpracoval br. Mašek. Sborovému shromáždění bude předložen připravený text bodu H ke schválení a poté bude předložen seniorátnímu výboru. Tento postup byl všemi přítomnými jednomyslně odhlasován. Celý text, připravený br. Maškem, si starší pečlivě přečtou a případné připomínky mu zašlou mailem k zapracování. Poté bude text uveřejněn ve sborovém časopisu Souterrain. Mimořádnému sborovému shromáždění 19. 1. Budou předloženy varianty týkající se budoucího samofinancování sborů ČCE a shromáždění rozhodne, který model doporučí SV.
 - Bylo stanoveno datum řádného VSS na 16. března.
 - V Adventu začalo vyprávění biblických příběhů a zpívání pro předškolní děti za přítomnosti rodičů a prarodičů – hodina se bude konat zpravidla 1. a 3. čtvrtek v měsíci od 17 hodin.
 - Mládež se vede sama, v tomto pololetí chce probírat do hloubky postavu Ježíše Krista.
 - X-cátníci 16. 1. na programu je teologie Lukáše a ve druhé části promítání 5 fotografií z uplynulého roku jednotlivých účastníků.
 - Křesťanská služba – v prosinci se konalo několik návštěv v nemocnicích a jiných zařízeních, vysluhována VP v Domově sv. Rodiny v Liboci u Vladky Mejsnarové za přítomnosti s. Mejsnarové a u s. Salákové v Centrinu, dále Judith Stoklasová navštívila na Štědrý den s. Kalábovou v Thomayerově nemocnici a doprovodila na housle zpívání koled pacientek.
 - Díky kontaktům br. Tomáše Tichého dostalo středisko 800 tisíc korun, takže bude možno provést další etapu přestavby. Br. Geier na to připravuje projekt.
- Sbírka na fond solidarity sborů v seniorátu - odesláno 3 105,- Kč.
- Sbírka na bohoslovce a vikariát 25. 12. - odesláno 7 311,- Kč.

- Sbírka na pomoc Filipínám - odesláno 38 550,- Kč.
- Sbírka na vánoční nadílku vybráno 5 380,- Kč.
- Sbírka na Diakonii Stodůlky činila 12 312,- Kč.
- Br. Černohorský upozornil, že bude nutno neprodleně zřídit datovou schránku.
- Opět zlobí kotel ústředního topení, bude nutno pozvat opraváře.
- Došly 3 žádosti o finanční příspěvky:
- Staršovstvo vítá iniciativu F. Härtela - studium na Seminárii církevní hudby EA a odsouhlasilo proplacení ročního poplatku ve výši 3 tisíce Kč.
- Sbor na Vinohradech zaplatí pronájem kanceláře pro práci faráře M. Vymětala s menšinami – byl odsouhlasen příspěvek z našeho sboru ve výši 5 tisíc Kč.
- Staršovstvo odsouhlasilo Daňkovicím příspěk na opravu varhan ve výši 10 tisíc korun.
- Br. Sýkora navrhuje udělat minianketu na téma celocírkevních sbírek a finančních záležitostí.
- Akce polévka pro bezdomovce – jde o vaření polévky 1x za měsíc asi pro 100 lidí, na Hlavním nádraží pak polévku rozdávají sami bezdomovci. Staršovstvo má za to, že by se to mohlo vyzkoušet, je potřeba zjistit, kolik sester a bratří by bylo ochotno se do této akce zapojit.
- Do Normandie s vinohradským sborem pojedje z našeho sboru 17 lidí, další zájemci už jen na osobní dotázání přes f. Hudcovou.

Shrnutí výsledků celocírkevního dotazníku za dejvický sbor

A) Charakteristika našeho sboru

Jsme otevřený městský sbor bez vyhraněného konfesijního zaměření, ale přesto zakotvený v českobratrské tradici, a se značnou intelektuální kapacitou, kterou sbor využívá. Velkou devizou našeho sboru je jeho vstřícná a soudržná atmosféra, vycházející z evangelické zbožnosti, na jejímž vytváření se nemalou měrou podíleli všichni kazatelé od osamostatnění sboru až dodnes, při jejichž volbě měl dejvický sbor mimořádné štěstí. Sbor představuje otevřené bratrské společenství s mnoha výraznými osobnostmi, dává členům příležitost k setkávání v rámci jednotlivých věkových skupin i společenských aktivit, navenek působí mj. prostřednictvím partnerství se střediskem Diakonie Stodůlky a Našich pěvců. Členové sboru považují dejvický sbor za svůj, k čemuž v minulosti přispělo jak osamostatnění před necelými 60 lety, tak nedávné budování nové modlitebny, a váže je osobní přátelství, řada lidí zde vyrostlých ve sboru zůstává i po přestěhování do jiných částí Prahy. Členové sboru si váží i celkové ochoty

k finanční obětavosti, jak ve prospěch sboru, tak vnějších potřebných.

Všechny současné aktivity, i ty, které jsou nyní hlavně v režii obou našich kazatelů, se vynasnažíme udržet a věříme, že se to s Boží pomocí podaří. Jsme si ovšem vědomi, že to vždy do značné míry bude záležet na stávající skladbě nejaktivnějších členů sboru a samozřejmě i na osobnosti nového faráře, kterého hledáme. Je nadějně, že ve sboru je řada dětí a aktivní mládež.

Staršovstvo (průměrný věk 61 let) vždy bylo a je konstruktivním partnerem faráře a takto je i ve sboru vnímáno. Má vůli zavádět a podporovat nové podněty, závažným rozhodnutím věnuje potřebný čas a je (dosud vždy bylo) schopné se konsensuálně domluvit a rozhodnout i v případech vyhraněných názorových rozdílů. Ty nikdy neměly vliv na přátelské poměry ve staršovstvu.

Dosud jsme nevěnovali potřebnou pozornost informovanosti o sborových akcích např. v časopisech městských částí a obcí a nedaří se nám misijní působení navenek i v rodinách. Práce s dětmi ve sboru naráží na jejich jiné priority, což se odráží v malém zájmu o výuku náboženství v týdnu. Individuálními rozhovory s rodiči dětí bude třeba zjistit (a ovlivnit) jejich představu o zapojení dětí do sborového života. Možná by tomu napomohly četnější celosborové akce. Také s mládeží je třeba se zamyslet nad lepším zapojením konfirmandů a na druhé straně nad aktivním vstupem mládeže do celosborového dění. Nevýhodou je i omezená velikost najatého prostoru v bytovém domě ČCE.

B) Proč je tu náš sbor: svědectví

Jsme vděční za všechny členy našeho sboru, kteří opravdovostí své víry a silou své osobnosti dokážou dosvědčovat evangelium. Svědectví kazatelů je při tom poučenější hloubkou teologického vzdělání, oslovuje najednou větší počet lidí a je jim oporou, jak pocítujeme při každých bohoslužbách. Pro laiky je svědectví obtížnější, zato může být konkrétnější a pro lidi „zvenčí“ srozumitelnější. Misijní působení členů sboru na osobní úrovni je obtížné hodnotit, je zde zřejmě rezerva při „vnitřní misii“ v rodinách.

Misijní působení sboru je v současnosti spíše pasivní: snažíme se o otevřenost našich akcí vůči veřejnosti, vstřícně přijímáme přichozí, informujeme o sboru na webových stránkách. Misijní charakter má vyučování náboženství nejen pro evangelické děti na ZŠ M. Alše v Suchdole a dále pravidelně (1x týdně) zpívání s kytarou s učiteli a klienty ve speciální škole Diakonie Stodůlky. Další misijní působení sboru je neorganizované, děje se např. prostřednictvím našeho partnerství se Střediskem Diakonie Stodůlky, prostřednictvím Našich pěvců, a dále skrze jednotlivce. K otevřenosti sboru přispívají i jednorázové akce určené veřejnosti (Bienále, bazar šatstva, Noc kostelů). Zajímavé přednášky při „Setkání

s hostem“ a při „Klubu poznávání“ jsou nejčastější příležitostí k pozvání lidí zvnějšku do sborového prostředí.

V posledních 5 letech do našeho sboru přibylo 33 lidí křtem (z toho 8 dospělých), 13 přistěhováním, 4 přistoupením. Odešlo 95 lidí, vesměs úmrtím a odstěhováním. Před 10 lety omezilo kontakt se sborem asi 5 lidí, důvodem byly nehody týkající se práce s dětmi.

C) Proč je tu náš sbor: bohoslužby a katecheze

K bohoslužbám se scházíme společně v sídle sboru, donedávna byly pravidelně konány také bohoslužby ve všední den v domově s pečovatelskou službou pro seniory. Bohoslužby jsou téměř výhradně vedeny našimi kazateli, ve sboru dále působí několik dalších ordinovaných osob, které je v případě potřeby ochotné a kvalitně zastoupí. Čtené bohoslužby se konaly za posledních 15 let jen jednou neplánovaně. Na bohoslužbách se podílí kazatel s jedním z presbyterů, varhaník, dva učitelé NŠ, další členové sboru zajišťují nabídku časopisů a publikací, kávovou službu apod. Motorizovaní členové jsou ochotni v rámci osobní domluvy přivést na bohoslužby hůře pohyblivé členy.

V týdnu se mimo biblickou hodinu pravidelně scházejí senioři („Klub poznávání“ a „Hodina pohybu“), střední generace („Setkání s hostem“), x-cátníci, mládež, děti jen na náboženství v ZŠ Suchdol a v rámci NŠ. Dále se scházejí maminky s dětmi a nově se začali od adventu scházet rodiče a prarodiče s předškolními dětmi. Schůzky seniorů, střední generace a od 2013 i mládež fungují nezávisle na vedení a přítomnosti kazatele, stejně jako sborový časopis a Naši pěvci. Ostatní pravidelná setkání, styk se střediskem Diakonie a jednorázové akce jako jsou vánoční slavnost, organizace sborové dovolené, Bienále, nebo vydání DVD o Přemyslu Pittrovi, jsou z velké části závislé na našich kazatelích.

V poslední době se několikrát měnil den a čas pravidelných setkání (staršovstvo, biblická hodina, večerní programy) tak, aby lépe vyhovoval členům sboru. V minulosti se také s ohledem na rodiny posunul počátek bohoslužeb (referendum) a po rozsáhlé diskusi a hlasování ve staršovstvu bylo umožněno vysluhování VP nejen velkými kalichy, ale i malými kalíšky. Vždy jsme byli schopni se na změně dohodnout.

D) Proč je tu náš sbor: služba potřebným

Naším partnerským střediskem Diakonie jsou Stodůlky v Praze 13. Kazatel a další 4 členové sboru jsou v Dozorčí radě Střediska. Spolupráce zahrnuje

každotýdenní návštěvy členů sboru ve Stodůlkách (zpívání), jednou ročně účast klientů chráněné dílny na bohoslužbách, každým rokem prodej jejich výrobků. Středisku je každoročně věnována jedna chrámová sbírka, mimo to jsme třikrát uspořádali ve prospěch střediska Bienále pro Diakonii (plus další benefiční akce Našich pěvců). Je ovšem otázka, zda se podaří na tuto náročnou akci navázat i v budoucnosti. V současnosti se snažíme pomáhat sboru ČCE v Nosislavi v získávání prostředků na stavbu tamějšího střediska Diakonie. S jinými sociálními zařízeními nespolupracujeme.

Početná skupina členů sboru přispívá na školné t. č. 16 dětem v Kongu. Sbor se vydatně podílí na vyhlášených i nevyhlášených charitativních sbírkách, v posledních letech se zapojil do akce „vánoční krabice od bot“ organizované M. Vymětalem. Na tyto účely směřuje dlouhodobě asi 15% celkové obětavosti členů sboru, přímo v rozpočtu ale žádnou částku pro charitativní účely nevyhrazujeme; počítáme v něm ale s podporou slabších sborů formou darů do výše 50000 Kč ročně.

V pohledu na využití restitučních prostředků na diakonické projekty se názory ve sboru značně liší, a to od striktního odmítnutí financování diakonických aktivit z restitučních prostředků až po poskytnutí 100%. Není jasné, co se míní rozvojovými projekty, ve sboru je podpora pro to, aby se část těchto prostředků použila pro rozšíření vlivu církve na společnost, tedy na podporu rozhlasového a televizního křesťanského vysílání, misijních aktivit, škol a školek, stipendií pro budoucí kazatele příp. opravy církevních budov.

E) Proč je tu náš sbor: společenství křesťanů

Dobré vztahy a vzájemná důvěra ve sboru jsou pro nás důležité, mnoho členů vnímá sbor jako svou velkou rodinu. K utužování vzájemných vztahů slouží setkávání při kávě po bohoslužbách, společný předvánoční oběd, společné oslavy životních jubileí, již tradiční sborové dovolené v Alpách s účastí všech věkových skupin, prázdninové i víkendové výlety dětí a mládeže. Členové sboru v něm vytvářejí okruh přátel, kteří si jsou vzájemnou oporou, ale i mimo něj tu je důvěra a možnost se svěřit a poradit. Někteří lidé jsou velmi ochotní pomáhat a mnohdy se o tom ani neví, i když v zájmu o druhé máme stále co zlepšovat. Nemocné a potřebné navštěvují členové křesťanské služby (10) a neorganizovaně mnozí další na základě osobního přátelství.

Dětem se vedle 12 střídajících se učitelů NŠ věnuje v podstatě celá starší mládež, která je spolu s oběma faráři zapojena do organizace prázdninových akcí příp. víkendových výletů s dětmi. Pro budoucnost má význam, že mládež a děti tu zpravidla zůstávají a nikam neodcházejí. Věková struktura účastníků sborového

programu je: 50 ve věku 0-15 let, 40 ve věku 16-30 let, 70 ve věku 30-60 let a 106 nad 60 let.

F) Proč je tu náš sbor: součást ekumenického společenství

V blízkém okolí máme zejména římskokatolickou farnost sv. Vojtěcha a sbor církve husitské, v minulosti jsme prostor našeho sboru poskytovali k sobotním setkáním Adventistů. Přátelské vztahy, zejména s katolíky, mají spíše společenský charakter – společný volejbal, pravidelná pozvání na jejich ples.

Společná bohoslužebná shromáždění na sborové půdě pro oboustrannou vytíženost nekonáme. Ekumenické bohoslužby se ale pravidelně uskutečňují na půdě Střediska Diakonie Stodůlky a dále v Suchdole, kde se každoročně koná jednak štedrovecerní setkání, jednak modlitební shromáždění za krajinu. V obou případech ale nejde o hromadnou účast členů sboru, účastní se jen kazatel a několik lidí.

Bezproblémově ekumenicky trvale fungují Naši pěvci, skladbou svých členů, repertoárem i místy, kde zpívají. Rozšíření ekumenické spolupráce nad stávající rámec nevidíme, je možné, že nový kazatel přijde s novými podněty.

G) Proč je tu náš sbor: odpovědné spravování svěřených prostředků

Jsme si vědomi výše nákladů na kazatelská místa a máme za to, že církev má být schopna zaplatit svůj bohoslužebný život vlastními prostředky, jako tomu bylo v našich sborech v minulosti. Financování ze strany státu se snadno může zvrtnout v zasahování do života církve. Musí se zvýšit obětavost těch členů sboru, kteří na to budou mít. Právě tak sbory – včetně našeho – které mají více členů, by měly být solidární se „slabšími“ sbory, zvláště tam, kde jsou lidé, kteří o život ve sboru stojí, jsou ochotni pro fungování sboru udělat maximum, ale pro malý počet nemohou uhradit veškeré náklady. I tak je třeba počítat s tím, že některé sbory zaniknou nebo se sloučí. Jedním z úkolů církevního ústředí je, že by mělo odhadnout, kterých sborů se to týká, zatím asi jen jako pracovní hypotézu, napomáhající realističtějšímu výhledu do budoucna.

V posledním roce jsme ve staršovstvu věnovali velkou pozornost počtu a rozložení salárníků v našem sboru i jeho časovému vývoji, zatím bez dopadu na chod sboru. Ukázalo se, že finanční možnosti dejvického sboru jsou a budou určovány příspěvky malé vrstvy lépe situovaných jednotlivců. Jelikož jsme si zvykli považovat informaci o výši saláru placenou členy (stejně jako výši jejich příjmů) za důvěrnou, nemáme nijaký přehled o adekvátnosti výše placeného saláru, a tudíž jsme ani nikoho přímo neoslovili – doporučená výše saláru je

ovšem každoročně připomínána ve sborovém dopise.

K vyhlášeným i dalším mimořádným sbírkám se náš sbor pravidelně připojuje a jsme schopni vybrat hodně a staršovstvo se zabývá jejich účelem a četností. Je těžko odhadnout, jak tomu bude při samofinancování. S přechodem na samofinancování se možná také obrátí dosavadní tendence zadávat drobné práce pro sbor za úhradu externistům, navzdory tomu, že v dejvickém sboru bylo vždy víc ochotných přispěvatelů než řemeslníků. Mnohé z těchto činností (např. účetnictví) však trvale zajišťujeme svépomocí.

H) Plán našeho sboru

Jednoznačně počítáme s kazatelem na plný úvazek (model M1) a takto také postupujeme při hledání budoucího kazatele. Jsme si přitom vědomi toho, že dosavadní široké aktivity sboru byly umožněny přítomností dvou kazatelů a že pro jejich pokračování v budoucnosti bude třeba, ve spolupráci s novým kazatelem, zvažovat opět možnost povolání druhého kazatele aspoň na dílčí úvazek, nebo aspoň odborného spolupracovníka pro zajištění organizační i praktické činnosti sboru.

Vzhledem k očekávanému růstu odvodů do PF budeme pokračovat ve vysvětlování nové situace členům sboru s cílem průběžně zvyšovat celkovou obětavost. Považujeme při tom za potřebné si udržet i schopnost pomáhat potřebným menším sborům.

Od ústředí církve očekáváme zejména informovanost a vytváření celkové strategie ČCE, pokud jde o fungování církve i o její prezentaci vůči veřejnosti. Součástí strategie musí být i koncepce a podpora mezisborové a meziseniorátní solidarity a příprava rámce pro pomoc potřebným, zřetele hodným sborům (to jednotlivé sbory udělat nemohou). Vedle toho by církevní ústředí mělo dbát na přípravu budoucích duchovních, aby zvládli nové situace a výzvy v církvi.

Vedení církve by mělo dohlížet na smysluplné uložení a zhodnocování financí od státu, a mělo by k tomu vytvořit důkladné kontrolní mechanismy. Máme za to, že tyto finance by měly zůstat ve správě povšechného sboru, který si již vyvinul prostředky pro správu PF, že by však – již pro vyloučení nedorozumění - měly zůstat aspoň v nejbližší době oddělené od vlastního PF tvořeného odvodů ze sborů.

Za zpracování děkujeme br. J. Maškovi

Gary Chapman: Dospívající a pět jazyků lásky

(pokracování z minulého čísla)

TŘETÍ JAZYK LÁSKY=POZORNOST

Soustředěná pozornost je mocným nástrojem, kterým lze sdělovat lásku na emocionální rovině. Její nejdůležitější stránkou je pocit sounáležitosti. Dospívající musí cítit, že je středem vaší pozornosti. Tedy mluvit s dětmi, nikoli „na“ ně. Soustředěný rozhovor se zaměřuje na to, co slyšíme.

Zásady:

- 1) Když dospívající mluví, udržujte s ním kontakt očima.
- 2) Když dospívajícímu nasloucháte, nedělejte přitom nic jiného.
- 3) Naslouchejte pocitům /Jaké emoce mé dospívající dítě prožívá?/
- 4) Všímejte si řeči těla.
- 5) Nepřerušujte.
- 6) Klad'te vyjasňující otázky.
- 7) Vyjádřete porozumění.

8) Požádejte o svolení mluvit o svém stanovisku /Otázkou není, zda mají rodiče právo se svým dospívajícím potomkem hovořit. Mají. Otázka zní: „Chcete, aby váš syn nebo dcera naslouchali tomu, co říkáte? Rodič musí mít na paměti, že hlavní myšlenkou dospívajícího je NEZÁVISLOST a VLASTNÍ IDENTITA./

Učte se hovořit, tedy mluvit v první osobě. Učte, nedělejte kázání. Uvádějte důvody.

Podílejte se na společné činnosti. Když se rodiče zapojují, sdělují: „Tvé zájmy jsou pro mě důležité.“

Pokud mé dospívající dítě nemluví, je možné, že si chce své problémy řešit samo. Má právo nechat si své názory a pocity pro sebe. Nebo si chce povídat v době, která se zdá vhodná jemu. Třeba se mnou nechce trávit čas. Uznejte jeho potřebu být se svými přáteli. Raďte se s dospívajícím, když něco plánujete. Berte v úvahu jeho zájmy.

ČTVRTÝ JAZYK LÁSKY=SKUTKY SLUŽBY

„Rodičovství je povolání zaměřené na službu. V den, kdy jste se rozhodli mít dítě, jste se zapsali do dlouhodobé služby. V době, kdy vaše dítě začíná dospívat,

už tímto jazykem mluvíte přibližně třináct let. Chcete-li mít sami ze sebe dobrý pocit, udělejte si pár minut času a spočítejte všechny plenky, do kterých jste je přebalili, jídla, která jste připravili, oblečení, které jste vyprali, vyžehlili a složili, náplasti, které jste přilepili, hračky, které jste spravili, prostěradla, která jste pozastřkovali; spočítejte si, kolikrát jste myli a česali vlasy, atd. Dospívajícímu dítěti ten seznam, prosím, neukazujte. Ale čtěte si jej nahlas v soukromí své ložnice, obzvláště v dny, kdy se cítíte jako rodičovská nula. Existuje spolehlivý, solidní důkaz, že jste tohle dítě milovali.“ (str.79)

Láskyplná služba je vnitřně motivovaným přáním věnovat svou energii druhým. Je darem, nikoli nutností z donucení a je vykonávána ze svobodného rozhodnutí, nikoli pod nátlakem.

Manipulace není láska!

Rodiče se ptají: „Když budu dále vykonávat skutky služby pro svého dospívajícího syna, jak se naučí dělit si věci sám a jak se naučí sloužit druhým?“ Odpovědí je být příkladem a vést. Zlatým pravidlem je, dělat pro dospívajícího to, co si sám udělat neumí.

PÁTÝ JAZYK LÁSKY=DÁRKY

Samotnou svoji povahou není dárek něčím, co si teenager zaslouží. Rodič jej dává, protože chce synovi nebo dceři vyjádřit bezpodmínečnou lásku. Účelem dávání dárku není jen předat nějaký předmět z ruky jednoho člověka druhému. Věnujme pozornost obřadu, který předání dárku doprovází. Darování „kolorujte“ ujišťujícími slovy, fyzickým kontaktem a nejlépe a nejčastěji za přítomnosti jiných členů rodiny.

„Upřímní rodiče se ptají: Když budu svým dospívajícím dětem dávat příliš mnoho dárků, nevypěstují v nich ducha materialismu, který je v naší kultuře vidět na každém kroku?

Chci tohle učit své děti?

Chci takhle nakládat se svým vlastním životem?“ (str.93)

Mnoho dospělých dochází k závěru, že materialismus je ubohou náhražkou prostých základních prvků života, kterými jsou: radost z obyčejných věcí a sdílení této radosti s druhými.

Dávání peněz

Teenager nepracuje (studium se připravuje na budoucí povolání) a jednoduše peníze od rodičů očekává. Tím jim přikládá malou hodnotu a neumí s nimi vhodně zacházet. Je dobré teenagera povzbudit, aby si nějaké peníze vydělal.

Dávejte peníze za konkrétním účelem

Mějte na paměti dobro dospívajícího

„Ptejte se: Jsem přesvědčen o tom, že tento dar mému dospívajícímu prospěje? Co je pro teenagera nejlepší? Co mohu od svého dospívajícího syna nebo dcery očekávat? Bude to nepodmíněný dar nebo spíše příležitost k učení se zodpovědnosti?“ (str.97)

Pokud jako rodič chápu, co dělám a proč to dělám, je méně pravděpodobné, že budu nakonec zklamán.

Berte v úvahu zájmy dospívajícího

Soukromé a památeční dárky: Takové dárky můžete věnovat v soukromí nebo v přítomnosti jiných členů rodiny. Ale určitě bychom je měli dávat slavnostně, pronést u toho nějakou řeč o významu a symbolice daru a doprovodit to vřelými slovními i fyzickými projevy lásky.

Náhrazkové dary: Dary, které žádný teenager nepotřebuje. Dary, které mají nahradit pravou lásku. Takové dary nikdy nenaplní citovou nádrž osamělého teenagera ani nesejmou vinu z rodiče, který se jeho života neúčastní.

JAK OBJEVIT PRIMÁRNÍ JAZYK LÁSKY DOSPÍVÁJÍCÍHO DÍTĚTE

/Náladoví teenageři, nezávislí teenageři, odtahující se nebo zlostní teenageři/

U všech dospívajících, kteří se nacházejí ve stavu přerodu fyzickém i duševním, dochází ke kolísání nálad, přání a chování a také k rozvíjejícímu se pocitu nezávislosti. Vytváří si vlastní identitu.

Někdy se zdá, že se primární jazyk lásky teenagera změnil. Ve skutečnosti se možná teenager dočasně odtahuje nejen od svého hlavního jazyka lásky, ale od projevů lásky vůbec. Je čas, aby se rodič učil novému „dialektu“ jazyka lásky.

Co dělat?

1)Ptejte se.

2)Pozorujte.

3)Experimentujte, který jazyk lásky teenager preferuje.

MLUVIT VŠEMI PĚTI JAZYKY přináší užitek pro dospívajícího i vaše manželství.

LÁSKA A HNĚV

Není pravděpodobné, že naučíme své děti to, co sami nezvládáme!

Víme, proč nás dospívající rozčilují a umíme si poradit s vlastním hněvem?

Negativní reakce na hněv/negativní vzorce jednání z minulosti je možné změnit. Jak?

1) Přiznejte pravdu.

2) Vymyslete a rozvíňte účinnou strategii k rozrušení destruktivních modelů chování (str.120)

3) Analyzujte svůj hněv a posuďte své možnosti.

4) Zapojte člena rodiny do rozhovoru (ve vhodnou dobu a na vhodném místě).

„Silné emoce dospívajícího odpovídají jeho touze po nezávislosti a vlastní identitě. Jako formující se dospělý člověk, u něhož se vytvářejí intelektuální, duchovní a morální hodnoty, je váš dospívající potomek nucen se poprat s tím, co se jeví jako nespravedlnost života. Tento proces může být pozitivní. Má-li teenager vstoupit do dospělosti s určitou úrovní zralosti, musí tato zranění z minulosti vyplout na povrch a on je musí zpracovat. Může to však bolet – jak dospívajícího, tak rodiče.“ (str.196)

Naslouchejte a říkejte dospívajícímu dítěti pravdu.

Respektujte jeho nereálné touhy.

UČIT SVÉ DOSPÍVAJÍCÍ DÍTĚ ZVLÁDAT HNĚV

Je hněv implozivní nebo explozivní?

Hněv není možné zpracovat, dokud se nezabýváme příčinou, která jej vyvolala.

Rodič si musí klást otázky: Nepřeháním to s dohledem? Dávám dost svobody? Dovoluji mu/jí, aby byl/a dospívající/m nebo s ní/m jednáám jako s dítětem?

Dejte najevo, že je máte rádi. Přiznejte svá vlastní dřívější selhání.

„Když dospívající zjistí, že svěřit se se svým hněvem rodičům není riskantní, budou se jim svěřovat. Ale když se budou cítit ohrožováni, zastrašováni, umlčovani, zahanbováni nebo budou pociťovat, že s nimi špatně zacházíte, raději se uchýlí k mlčení.“ (str.133)

Nezaměňujte fakta za pocity! Chovejte se empaticky! Vysvětlete své stanovisko a hledejte řešení.

Z knihy vybrala E. Javornická, pokračování v příštím čísle

Mládež – Silvestr - Nosislav

Čím se letošní oslava konce roku lišila od ostatních?

Během pobytu jsme se stěhovali – z Husova domu na faru.

Jelo nás tentokrát jen 9.

Jeden z nás odjel zpátky do Prahy ještě před koncem roku.

Za celou dobu jsme neviděli ani vločku sněhu, ale:

viděli jsme spoustu lesní zvěře.

Pili jsme Bukoveckou jablečnou.

Na procházce jsme pozorovali letící horkovzdušné balóny.

Podívali jsme se do Dolních a Horních Věstonic.

Poslední den roku jsme oslavili s dalšími členy místního evangelického sboru.

Efox

Foto: M. Tichý

Jak to někdy je s našimi zdánlivými ztrátami

V polovici ledna si kulturní svět připomínal narození jedné z nejznámějších osobností 20. století Alberta Schweitzera (14. 1. 1875 – 4. 9. 1965). Když tento teolog (kazatel, docent a autor významných spisů), varhanní virtuóz, lékař v africkém Lambaréne a nositel NC 1952 přehlížel v časovém odstupu svůj život, napsal toto:

„Když jsem šel do Afriky, připravoval jsem se, že přinesu trojí oběť: Že se vzdám varhanního umění. Že zanechám akademické učitelské činnosti, k níž jsem celým srdcem přilnul. Že ztratím svou materiální nezávislost a budu odkázán v dalším životě na pomoc přátel.

Začal jsem tyto tři oběti opravdu přinášet a jen moji nejbližší věděli, jak mi to bylo těžké.

Ale pak se mi vedlo jako Abrahamovi, když se chystal obětovat svého syna Izáka. Jako jemu, tak i mně byla oběť prominuta:

Tropický klavír s varhanními pedály, který mi darovala pařížská Bachova společnost, a moje zdraví, které triumfovalo nad tropickým podnebím, mně umožnily, abych si udržel svou varhanní techniku. V nesčetných tichých hodinách, které jsem za léta pralesní samoty strávil s Bachem, pronikl jsem tím hlouběji do ducha jeho díla. A tak jsem se nevrátil příležitostně do Evropy jako umělec, z něhož se stal amatér, nýbrž s plně zachovanou varhanní technikou a bylo mi dáno dožít se toho, že jsem byl nyní jako umělec vážen ještě víc než dříve.

Za učitelskou působnost na štrasburské univerzitě, které jsem se vzdal, byl jsem odškodněn konáním přednášek v posluchárnách mnoha univerzit.

Jestliže jsem na čas pozbyl své materiální nezávislosti, měl jsem možnost, abych si ji varhanami a perem znovu dobýval.

Byla to pro mne povznášející zkušenost, že ta trojí oběť – již přinesená – byla mi prominuta. Vzpřimovalo mě to v těžkostech, které přinášela osudná poválečná doba pro mne stejně jako pro tak mnohé jiné, a dávalo mi to odhodlanost ke všemu namáhavému i ke všemu odříkání.“

heda

Další pozvání:

Klára Balabánová nabízí ve sboru masáže takto: každé úterý 14:00 až 17:30, 3. pondělí v měsíci 16-20:00, 2. čtvrtek v měsíci 14-18:00. Druhy masáží: rekondiční (klasická), čínská energetická, medová detoxikační. Více informací na nástěnce ve sboru, objednávky na tel. 608842716.

Momenty z povodní v Bubenči – foto © Hudcovi

Plesání s bratry katolyky 11. 1. 2014, Pěvci & Co. a bratři Apači v akci, foto Vernerovi

Kalendář na únor 2014

Bohoslužby ve sboru - neděle 9:30	2. 2. s VP	P. Hudec
	9. 2. Naši pěvci	P. Hudec
	16. 2.	A. Hudcová
	23. 2.	P. Hudec
	2. 3.	D. Henych
	9. 3. 1. postní s VP	P. Hudec
Biblická hodina	Úterý v 17:30	
Děti	Nedělní škola:	neděle v 9:30
	Vyprávění z Bible a zpívání s předškolními dětmi: 1. a 3. čtvrtek v 17:00	
	ZŠ Suchdol:	pátek 13:30
Mládež a dorost	Úterý 19:00	
x-cátníci	Čtvrtek 20. 2. v 19:00	
Sbor Naši pěvci	Středa 18:30, 9. 2. zpívání při bohoslužbách	
Křesťan. služba	2. 2. po bohoslužbách	
Klub poznávání	13. 2. čtvrtek v 10:00, Cesta po Barmě	
Hodina pohybu	10. 2. v 15:00 (další až 3. 3.)	
Setkání s hostem	27. 2. v 19:00	
Staršovstvo	Čtvrtek 6. 2. v 19:00	
Zpívání ve Stodůlkách	Pátek v 9:30	

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 18. 2. 2014. Břežnové číslo vyjde 23. 2. 2014.

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992. Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce:

Mgr. E. Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 - Liboc

tel.: 222 360 437, mobil: 603 479 252, e-mail: henychova@atlas.cz

Adresa sboru:

Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6

tel.: 224 314 897, 607 622 358 (A. Hudcová), 721 141 691 (P. Hudec)

e-mail: dejvice@evangnet.cz, č. ú 2400319773/2010

Obsah	Strana
Z jednání staršovstva	2
Hrabákovi	3
Psychologická úvaha do roku 2014	4
Gary Chapman – dokončení	6
Život sboru v roce 2013 zachycený nejen statistickými údaji	8-19
Život sboru ve fotografiích	10-11
J. Hlavsy	
Kalendář na březen	20

Život je příležitost, využij ji.

Život je krása, obdivuj ji.

Život je blaženost, ochutnej ji.

Život je sen, zrealizuj ho.

Život je výzva, vyjdi jí vstříc.

Život je povinnost, dotáhni ji do konce.

Život je hra, hraj ji.

Život je příslib, naplň ho.

Život je smutek, přenes se přes něj.

Život je píseň, zpívej ji.

Život je boj, přijmi to.

Život je tragédie, čel jí.

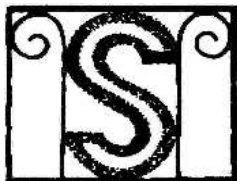
Život je dobrodružství, troufni si na něj.

Život je štěstí, uspěj.

Život je příliš drahocenný, nenič ho.

Život je život, bojuj za něj.

Matka Tereza

Z jednání staršovstva – čtvrtek 6. 2. 2014 v 19,00

- mimořádné sborové shromáždění – 19. 1. (výsledky ankety zpracovány J. Maškem a otištěny v Suterénu)
- informace o opravách v důsledku vyplavení modlitebny – proběhla demontáž stropních sádrokartonů pro vysychání, po odborné kontrole bude provedena instalace stropních desek, rekonstrukce bude hrazena z pojistné smlouvy majitele domu, již proběhla prohlídka likvidátora ohledně poškození židlí a stolu Páně, zaznamenává se spotřeba plynu a el. energie – přislíbeno propłacení spotřeba energií
- bohoslužby - oproti Suterénu došlo ke změně: 23. 2. bude kázat M. Prudký, P. Hudec bude mít kázání v Libštátě, pak budou Hudcovi na jarních prázdninách a 2. 3. bude v Dejvicích kázat br. f. Henych, Hudcovi budou na křtu vnuka Samuela v Mladé Boleslavi
- scházení předškolních dětí – poprvé v lednu, nyní v únoru - účast 7 dětí a 6 dospělých, další pravidelně 1. a 3. čtvrtek v měsíci
- x-cátníci – setkání se v lednu v důsledku havárie vody nekonalo – 20. 2. Teologie Lukáše
- obětavost členů sboru se projevuje i ve sbírkách mimo sbor, v loňském roce jsme odvedli na povinných a na mimořádných sbírkách 331 093,- Kč
- poskytneme dar ve výši 10 000,- Kč na organizaci slavnosti výročí prvního vysluhování podobojí 12. 10. 2014
- plán rozpočtu připraví br. Černohorský v tomto týdnu a přepoše presbyterům k připomínkám
- informace k DVD P. Pitter - k 31. 12. 2013 příjmy z celé akce prakticky pokryly výdaje s vydáním DVD (vč. souvisejících výdajů). K dispozici je ještě přibližně 200 DVD. Případný výdělek bude použit na uhrazení výdajů s touto akcí v letošním roce (cestovné pro br. faráře Michala Šimka, který se ujal propagace a distribuce, a k uhrazení dalších vzniklých výdajů)
- projednání návrhu Marka Tichého na řešení svítidel v modlitebně - pověřujeme skupinu br. Černohorského, Hejla, Henycha ml., Petříčka, Hártela, M. Tichého, aby vypracovali podklady pro rozhodnutí staršovstva ohledně osvětlení v modlitebně
- informace o jednání s br. Strakou ze SR - kotel pro sborové prostory je v havarijním stavu, majitel by měl zajistit výběrové řízení a finance, preferujeme zatím nejkvalitnější variantu navrženou p. Hofmanem, proto jsme ochotni k finanční spoluúčasti

- zemřel br. f. Gregor z Chrudimi – rozloučení bude 8. 2. v Chrudimi
- informace presbyterů pověřených hledáním faráře – skupina pokračuje a jedná s možnými kandidáty
- vyhodnocení ankety, kterou vyvolal a zajistil br. Sýkora – vyhodnocení bude upraveno a uvedeno ve sborovém časopisu (br. Sýkora), kde bude také otištěn slovníček neznámých nebo obtížných pojmů, ten bude zároveň vyvěšen na nástěnce v předsáli a v ohláškách vždy při vyhlášení konkrétní sbírky budou uvedeny podobnosti o účelu a smyslu sbírky

Hrabákoví

Manželé Hrabákoví oslavili v únoru 2014 své devadesáté narozeniny a také šedesáté výročí od své svatby.

Foto: Hrabákoví mladší

Zdraví jim již nedovoluje, aby mohli bydlet sami ve svém bytě, tak žijí v domově pro seniory v Praze - Chodově.

Bratr inženýr Jaroslav Hrabák, kandidát věd, byl docentem na fakultě elektrotechnické na ČVUT, sestra Alena, doktorka přírodních věd a magistra farmacie, pracovala ve výzkumném ústavu IMADOS. Oba intelektuálové, velcí čtenáři, milovníci přírody a umění, zejména hudby.

Setkali se jako dva mladí hledající lidé. Zakotvili v našem dejvickém sboru.

Byli a jsou pro mnohé vzácnými přáteli. Také pro mne.

Když naše děti dorůstaly věku pubertálního, chodily často jako ke svým důvěrníkům a rádcům k Hrabákovům, kde byly s láskou přijímány (rodiče nebyli tehdy asi dost důvěryhodní). Mezigenerační pouto, které se tehdy vytvořilo, je pevné dodnes.

My starší, dnes staří vrstevníci z našeho sboru, jsme se často vídali s Alenou a Jaroslavem i mimo sbor. Navštěvovali jsme se, chodili na vycházky. Trávili jsme spolu Silvestry (Hrabákoví, Henychovi, Tůmovi, Jasní, Proskovi). Přitom jsme si povídali, řešili různé problémy a sdíleli se spolu o všem možném. V tom je velké obohacení, které zůstává.

Milí Hrabákoví, za všechny přátele Vám děkuji za Vaši lásku. A z „Dejvic“ Vás moc a moc pozdravujeme a přejeme pokojné, příjemné dny a radost z dětí, vnuků a pravnučky „Pod ochranou Nejvyššího“.

Jana Jasná

Psychologická úvaha do roku 2014

Oslavy 400. výročí vydání Bible kralické otevřely příležitost a současně i náležitost ke komplexnější reflexi období našich dějin, které dle mého soudu nebylo dosud plně popsáno a především nebyl dosud plně zhodnocen jeho význam. Česká reformace se bude v tomto a příštím roce připomínat několika výročími. Domnívám se, že jsme našim předkům - ale neméně sobě a našim dětem - povinni zodpovězením minimálně dvou otázek:

- Proč tato reformace - na rozdíl od dřívější Viklefev započaté anglické a o sto let později Lutherem prosazené německé - neprosadila své ideové oprávnění taktéž odpovídající změnou společenskou a církevní, ačkoliv její inspiraci přejali zjevně mnozí myslitelé po celém světě.
- Proč byla tedy právě česká reformace, která byla zvláště díky Husovu působení téměř celonárodně a téměř celospolečensky přijata ve smyslu národního duchovního i vzdělanostního povznesení, následně postupně významově umenšována až po dvou stech letech krutě potlačena způsobem, který možno bez nadsázky označit za genocidu duše českého národa, ovšem spolu s totálním společenským utlačení ba zotročením a hospodářským ožebračením. Na této pohromě se spolupodílely sousední mocnosti nejen katolického ale i protestantského vyznání.

Zde přichází první úvaha, týkající se právě celonárodního přijetí a ztotožnění

s myšlenkou naší české reformace. Lze říci, že tato reformace plně vystihla smýšlení svého lidu, který byl v té době mimořádně vzdělaný jak vlivem rozšíření spisů předreformačních myslitelů a působení reformačních kazatelů, tak později i rozšířením Bible kralické. Nezanedbatelný vliv ovšem měl po generace pěstovaný smysl rovnostářského, suverénního a spravedlnost preferujícího, avšak tolerantního smýšlení. Domnívám se, že to jsou právě tyto charakteristiky - vedle ještě některých dalších - jimiž se již naši praotcové poněkud lišili od svých sousedů na jakékoli společenské úrovni, které vyprovokovaly - vedle ovšem územních a obohacujících se tužeb - ty nezřízené touhy po totálním umlčení zdroje u snad všech tzv. západních představitelů tehdejší církve i šlechty.

Celonárodní vzepětí, následované totální brutální porážkou, se v našich dějinách událo několikrát.

Sv. Václav v počátku 10. století svým vskutku státnickým počinem přijetí následného úvazku odvodu volů a tím de facto příklonu k západní kultuře - tehdy církevní formy - umožnil se z porážky Velkomoravské říše vzpamatovat a národní duši růst. Završením tohoto údobí bylo vzednutí až k císařskému majestátu osobnosti Karla IV., jenž pouze mírovými prostředky zajistil kulturní, duchovní a hospodářský vzestup vč. územního rozšíření českého státu.

Toto vzepětí pak umožnilo a vedlo postupně k rozvoji české reformace, k níž je třeba zahrnout i myšlenku smluvního celoevropského mírového společenství, koncipovaného českým králem Jiřím z Poděbrad. Trvalo zhruba dvě stě let.

Další přetěžké období v trvání zhruba 300 let - symbolizované ve svém nástupu mimo jiné vztyčením Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí - vrcholilo vznikem samostatné republiky, která byla ve své době nejen jednou z nejvyspělejších společností po stránce průmyslového pokroku, ale i kulturně a duchovně -zajisté také vlivem svého prezidenta TGM-, skýtající azyl pro mnohé z nejschopnějších myslitelů. K ukončení tohoto plodného období došlo za nadšeného souhlasu všech představitelů okolních států vč. bratrů Slováků a Poláků, avšak především za značného přispění německých spoluobčanů v hraničních oblastech, velmi záhy, již za 20 let.

Následovalo další kruté 30-50ti-leté období celonárodní devastace - hospodářské, kulturní, duševní - opět za souhlasu všech okolních státních představitelů. Kratičký nádech již v sobě obsahoval nástup další - tentokrát z vlastních řad vyvíjené - 20ti-leté devastace hospodářské i duševní - a světe div se, symbolizované opět touhou některých vyznavačů po znovuvztyčení pomníku pobělohorské poroby na Staroměstském náměstí!.

Jak se zdá, pokud neporozumíme své duši - a pravděpodobně obdobné našich praotců - z níž vzešla reformace ve století 15., nedokážeme se skutečně vzchopit

ani ve století 21. Slovy Erazima Koháka: " Život společnosti, která své bytí nepodrobí kritické filosofické reflexi, zůstává barbarský, byť na vysoké spotřební úrovni. Českou v plném tvůrčím smyslu se filosofie stává, když přijímá odpovědnost za morální totožnost tohoto národa - či mluveno s Janem Patočkou, za péči o jeho duši." (E. K., Hledání české filosofie., s. 22).

Zdá se, že příležitost k náležitě analýze - včetně psychologické - nám skýtá právě nadcházející výročí. Dokážeme sobě i světu náležitě interpretovat tehdejší veliké vzepětí ducha našich otců? Nebo se odsoudíme k dalšímu období kruté porážky neporozumění?

Současné opakované pražské řádění potomků našich severských protestantských pobělohorských osvobozovačů ukazuje spíše na to, že přinejmenším naše nadměrná tolerance a prostoduchá důvěřivost je opravdu podstatnou příčinou našich některých zbytečných problémů.

Přála bych nám vedle selského rozumu i sílu ducha a otevřenou mysl do dalších dnů - tyto vlastnosti totiž jako národ umíme někdy používat také.

Jaroslava Slánská

Gary Chapman: Dospívající a pět jazyků lásky

(pokracování z minulého čísla)

LÁSKA A ODPOVĚDNOST

„Nezávislost bez zodpovědnosti vede k nízké sebeúctě, k činnosti postrádající smysl, a nakonec k nudě a depresi. Pocit vlastní hodnoty nezískáme tím, že jsme nezávislí. Naše hodnota pochází z toho, že jsme odpovědní.“

Odpovědnost vyžaduje HRANICE. V prostředí rodiny jsou za stanovení pravidel nebo hranic odpovědní rodiče. „Adolescenti se nebouří proto, že dospělý prosazuje autoritu; důvodem vzpoury bývá despotické užívání moci, při kterém se pravidla málo vysvětlují a dospívající se vůbec neúčastní rozhodování.“ (L.Steinberg, str. 160)

Rodiče jsou odpovědní také za to, aby prosazovali důsledky, když se pravidla poruší.

Pravidla o pravidlech:

- 1) mělo by jich být co nejméně,
- 2) měla by být co nejjasnější,
- 3) měla by být co nejspravedlivější.

Pravidla ohledně důsledků:

- 1) důsledky by měly být stanoveny před porušením pravidla,
- 2) důsledky by měly být uplatňovány s **LÁSKOU**,
- 3) důsledky by měly být uplatňovány **důsledně**.

ZÁSADA:

Mohou-li teenageři přijmout zodpovědnost, mohou užívat svobody. Nemohou-li přijmout zodpovědnost, nejsou na svobodu připraveni.

OBLASTI ODPOVĚDNOSTI:

- příležitosti v domácnosti
- práce ve škole
- používání automobilu
- hospodaření s penězi (pravidlo: množství peněz je omezeno; když dojdou peníze, přestane se s nákupy)
- známost („Rané dospívání je dobou, kdy má teenager rozvíjet přátelství s dospívajícími stejného pohlaví, poté mají postupně následovat skupinové činnosti, do nichž jsou zapojeni chlapci i dívky společně, a to se v pozdějších letech dospívání pozvolna změní ve schůzky v páru.“- str. 175)
- alkohol a drogy (nejdůležitější a nejučinnější je osobní příklad abstinence, poskytnutí základních informací, rozhovor, vysvětlování).

MILOVAT, KDYŽ DÍTĚ SELŽE

„**Být dobrým rodičem znamená zachovat se správně, když se dítě zachová nesprávně.**“ (J.Rosemond, str. 180)

Druhy selhání dospívajících:

- nesplnění rodičovských očekávání (jsou tato očekávání reálná či nikoli)
- morální selhání

1) **neobviňujte se:** Jestliže rodič vezme vinu za teenagera na sebe, odnímá jeho vinu a ten se pravděpodobně nepoučí. **NEPŘIJÍMEJTE ODPOVĚDNOST ZA ŠPATNÁ ROZHODNUTÍ SVÉHO DOSPÍVAJÍCÍHO DÍTĚTE!**

- 2) **nedělejte dospívajícímu kázání,**
- 3) **neodstraňujte následky špatných rozhodnutí svých dospívajících dětí,**
- 4) **poskytněte dospívajícímu dítěti bezpodmínečnou lásku,**

5) **naslouchejte dospívajícímu s empatií,**

6) **poskytněte dospívajícímu podporu,**

7) **poskytněte dospívajícímu vedení:**

„Teenager, který zklame, nepotřebuje rodiče, kteří jdou za ním a kopou do něj nebo jej odsuzují za jeho osobní pochybení. Nepotřebuje ani rodiče, kteří půjdou napřed, potáhnou ho a budou se snažit jej přimět, aby se zařídil podle jejich přání. Dospívající člověk potřebuje rodiče, kteří půjdou vedle něho a budou mluvit jeho jazykem lásky – s upřímným přáním se se synem nebo dcerou učit, jak po takovém selhání podnikat zodpovědné kroky.“ (str. 193)

LÁSKA A NEZÁVISLOST

Konflikty vyplývající z potřeby NEZÁVISLOSTI, touha po OSOBNÍM a EMOCIONÁLNÍM PROSTORU, touha po SPOLEČENSKÉ NEZÁVISLOSTI (upřednostňování přátel před rodinou, výběr vlastní hudby, oblečení, slang), touha po ROZUMOVÉ NEZÁVISLOSTI (zpochybňování, přijímání nebo odmítání HODNOT, názorů na MORÁLKU, NÁBOŽENSTVÍ), potřeba ROZHODOVAT SE sami za sebe, to jsou změny, které doprovází dospívajícího.

Z knihy vybrala E. Javornická

Život sboru v roce 2013 zachycený nejen statistickými údaji

✿ K 31.12.2013 má náš sbor 622 členů, hlasovací právo má 240 členů a v minulém roce jsme evidovali 168 jmen těch, kteří finančně přispěli na provoz sboru anebo poskytli dar církvi na jiný účel (Diakonie, Kongo apod.). Křtem přibýlo celkem 9 členů, přístupem 2, úmrtím a odstěhováním ubylo 14 členů, revizí kartotéky 10.

✿ **Bohoslužby** se konaly každou neděli a o svátcích celkem 56x, průměrná účast 112. Večeře Páně byla vysluhována 14x za průměrné účasti 89. 2x byla vysluhována VP v Domově pro seniory Centrin a Domově svaté rodiny jedné

sestře ze sboru. Při bohoslužbách posloužili kázáním kromě manželů Hudcových Z. Susa, D. Henych, M. Prudký, P. Pokorný, P. Brodský, L. Ridzoňová, M. Šimek. Na presbyterské službě se podílelo 16 presbyterů. Varhanním doprovodem posloužili: T. Černožský, F. Härtel, L. Härtelová, M. Hejl, J. Jasná, P. Prosek, M. Tichý. Hudební doprovod hrou na jiné nástroje zpestřili K. Tichá, Vít Henych, B. Hejl a jiní. Vícehlasým zpěvem posloužil při bohoslužbách kromě Našich pěvců komorní soubor mládeže pod vedením Filipa Härtela. Při přípravě občerstvení po každých bohoslužbách se pravidelně střídalo 16 sester.

✿ **Biblické hodiny** se konaly v úterý – 26x za průměrné účasti 12. Probíráme evangelium podle Matouše. Ve druhé části si připomínáme významná výročí, zajímavé aktuální společenské události, články, názory různých význačných osobností.

✿ **Děti** - Nedělní škola byla 38x, průměrná účast dětí 9. Děti jsou rozděleny na dvě skupiny - starší a mladší, ve vedení se střídali: Klára Cihlová, Filip Härtel, Magdalena Härtelová, Karolína Härtelová, Anna Hejlová, Kateřina Hejlová, Ivana Hellerová, Magdalena Hellerová, Jan Petříček, Michaela Petříčková, Marta Študentová a Judith Stoklasová, která začala od podzimu Zpívání s dětmi po NŠ. K tomuto zpívání se děti sešly asi 5x. V letošním školním roce se v NŠ probírá Modlitba Páně, Desatero a Vyznání víry. Náboženství se vyučovalo ve sboru 27x za průměrné účasti 2, od listopadu byla výuka školních dětí ve sboru přerušena a v prosinci jsme nabídli zpívání a vyprávění biblických příběhů předškolním dětem s jejich rodiči či prarodiči. V tom pokračujeme 2x v měsíci i po Novém roce. O tento typ práce je zájem. V ZŠ Suchdol se konalo náboženství 29x, prům. účast 6 dětí. Pokračujeme ve vyprávění základních biblických příběhů, v současnosti probíráme dobu královskou. V dubnu jsme zorganizovali víkend pro děti s přespáním ve sborových prostorách. Zúčastnilo se 13 dětí.

✿ **Konfirmační** přípravu absolvovali: Daniela Růžková, Michal Růžek, Vít Cihla, Jakub Jílek, Tereza Jelínková, Nevena Prosková a Daniel Javornický. Konfirmace byla 1. Adventní neděli.

✿ **Mládež** se sešla 28x za průměrné účasti 8. Od května se vede nezávisle na faráři, sama si připravuje programy a organizuje společné akce. V létě se část mládeže zúčastnila s dalšími členy sboru pobytu v Alpách v Zaunhofu, 5 mladých lidí pomohlo s vedením tábora pro děti v Křížlicích. Na podzimní víkend v říjnu se vydala mládež do Nebušic, Silvestr prožila v Nosislavi.

✿ **X-cátníci** se sešli 10x za průměrné účasti 9. Setkání se koná zpravidla třetí čtvrtek v měsíci od 19h. Program mívá dvě části – biblický výklad, druhý program – rozhovor na aktuální téma nebo co kdo prožil apod. _

✿ **Setkání s hostem** je určeno všem zájemcům o vybrané téma, konalo se 9x,

průměrná účast 24. Hosty zajišťovala M. Študentová.

✿ **Senioři. Hodinu pohybu** vede s. J. Prosková. Jde při ní o rehabilitaci a rozcvičení. Hodina se koná zpravidla 1. a 3. pondělí v měsíci v 15 hod. V minulém roce se konala 14x, s průměrnou účastí 9.

Klub poznávání je určen především seniorům, ale nejen jim. Od Nového roku se koná vždy druhý čtvrtek (nikoli poslední středu) v měsíci v 9:30. Sestry Kohoutová, Bošková a Petříčková připravily 9 akcí, průměrná účast byla 12.

Křesťanská služba navštěvuje zvláště starší osamělé členy sboru u příležitosti jejich narozenin a podle svých možností pomáhá. Schází se k poradě zpravidla 1x měsíčně po bohoslužbách. V minulém roce se sešla 8x za účasti 8. Křesťanská služba se děje i neorganizovaně mnoha dalšími členy sboru.

Pastorace se koná farářem a farářkou, ale i jednotlivými členy sboru, jde o vzájemné sdílení, naslouchání, povzbuzování, spolu nesení břemen, konkrétní pomoc. Děje se tak vzájemným navštěvováním, ale příležitost k rozhovorům je i při sborových setkáních, po bohoslužbách, při mimořádných akcích, jako je sborová dovolená.

✿ **Staršovstvo** tvoří 16 řádných členů, 4 náhradníci, farář a farářka sboru. Staršovstvo se sešlo 10x za průměrné účasti 15. V souvislosti s přijetím zákona o majetkovém vyrovnání státu a církví, který bude znamenat finanční odluku od státu, se staršovstvo zamýšlelo nad tím, zda sbor v nastalé situaci odluky bude schopen samofinancování.

✿ **Naši pěvci** měli v roce 2013 cca 50 členů. Počet vystoupení: 11 (Dejvice 4x, Salvátor 2x, Martin ve zdi 2x, Krucemburk 1x, Německo - Oybin 1x, Německo - Stadt Wehlen 1x) Průměr. účast na vystoupení: 40 Počet zkoušek: asi 40 Průměr. účast na zkoušce: asi 35.

✿ **Svateb** se konalo 6 (Koblicovi, Mužíkovi, Šulcovi, Keslovi, Stoklasovi, Tichých).

✿ Církevních **pohřbů** bylo 5. (br. I. Zelený, s. B. Kováříková, s. L. Hykešová, br. H. Härtel, br. B. Staněk).

✿ Sborový měsíčník **Souterrain** mají na starosti manželé Henychovi: henychova@atlas.cz.

Život sboru ve fotografiích J. Hlavsy (strana 10 a 11)

Výuka v NŠ

2013-06-23 František Jelínek oslavil 80

2013-06-30 Dovolená DS v údolí Pitztal

2013-09-24 Rouzloučení s bratrem Hártelem v DS

2013-12-01 Konfirmandi

2013-12-08 Křest Leontýny Sýkorové

2013-12-13 Vánoční koncert NP u Salvátora

2013-12-22 Vánoční hra dětí

Ze života sboru 2014

Foto: J. Hlavsa

✿ **Diakonie Stodůlky** - Pro zaměstnance společně s klienty se 1x týdně koná zpívání s kytarou v zařízení Diakonie ve Stodůlkách, spolu s farářem tam dojížděl Jan Machovec. Členy dozorčí rady jsou z našeho sboru: Petr Hudec, Vladimír Jenček, Pavel Prosek, Hana Volná a Daniela Caldová, která navíc 1x týdně navštěvuje dílnu jako dobrovolný spolupracovník. Dozorčí rada zasedala 6x.

Čím jsme žili v jednotlivých měsících v roce 2013

Leden 2013

- Setkání s hostem – J. Nadrchal – Černé labutě aneb král a kostelní věž bez čepice
- Zřízení nového účtu u Fio banky
- Klub Poznávání - D. Henych – Jak se rodil dejvický sbor
- Setkání s hostem - M. Vymětal – Jak se žije sociálně vyloučeným
- Svatovojtěšský ples a Bájecnej bál
- Dokončení bookletu pro DVD Milujte své nepřátele

Únor 2013

- Slib poloviny staršovstva – D. Titěra
- Klub poznávání – Václav Petříček - Po stopách východních křesťanů (dokončení)
- První setkání maminek s dětmi kolem jednoho roku- M. Světlíková
- Setkání s hostem: Josef Stráský a Jitka Vrátná – Od Viktoriiných vodopádů k Měsíčním horám
- Sbírka na tisk – 3 123,- Kč

Březen 2013

- Jarní seniorátní konference v Libni – téma: Restitučně – odlukový zákon – past nebo šance? (R. Mazur, D. Kuc, D. Šourek, J. Matějka, P. Stolař)
- Rozloučení se zesnulým bratrem Ivanem Zeleným (81 let) ve sboru
- Oslava životního jubilea s. Jarmily Tiché
- Výroční sborové shromáždění (účast 75)

- M. Calda – Promítání filmu o Amiších Witness- Svědek
- Křest Tomáše Martina Helta
- Klub poznávání –Tunisko z pohledu lékaře – MUDr. Bedrunková
- Sbíрка na Hlavní dar lásky JJ – 4 648,- Kč
- Velikonoce: středa - Koncert Našich pěvců se čtením pašijí, Velký pátek s VP, Hod Boží velikonoční, sbírka na Hlavní dar lásky Jeronymovy jednoty (4 978,- Kč), zahájení sbírky darů JJ

Duben 2013

- Slavnostní uvedení DVD s dokumentem o Přemyslu Pittrovi „Milujte své nepřátele“ za přítomnosti synodního seniora Joela Rumla, ministra zahraničí K. Schwarzenberga a dalších význačných osobností, hudební doprovod zajistilo Trigonum musicum, výstavu o Přemyslu Pittrovi zapůjčilo Pedagogické muzeum J. A. Komenského
- Výlet s dětmi – G. a J. Mužíkovi
- Svatba Ivety Zedkové a Karla Koblice ve sboru v Dejvicích
- Sobotní večerní bohoslužby s německými přáteli – M. Prudký
- Autobusový zájezd na slavnost položení základního kamene stavby domova pro seniory v Nosislavi s návštěvou Brna, účast na bohoslužbách v Červeném kostele
- Klub poznávání – návštěva Plečnikova chrámu Nejsvětějšího srdce Páně – M. Študentová
- Setkání s hostem – Zdenek Susa: Korea letným pohledem
- Oslava 90. Narozenin s. Hany Adamové

Květen 2013

- Koncert z díla J. S. Bacha – I. Troupová, J. Siřínek, L. Vendl
- Křest Sandry Krupičkové
- Bazar šatstva – sbírka 40 tisíc Kč určena na Diakonii Nosislav
- Klub poznávání – Šesti státy USA – manželé Boškovi
- Svatba Gabriely Novákové a Jiřího Mužíka v Plzni

- Sběrka darů Jeronymovy jednoty dosáhla 55 756,- Kč
- Sběrka na Diakonii – 9 257,- Kč
- Ekumenická bohoslužba za krajinu – Suchdol

Červen 2013

- Svatba Madlenky Štamfestové a Ervína Kesla u Martina ve zdi (zpěv Našich pěvců)
- Klub poznávání – Lendl – výstava obrazů Alfonse Muchy
- Sběrka na pomoc zatopeným oblastem – 66 590,- Kč
- Křest Emy Daniely a Davida Jana Zachových, zpěv Našich pěvců při bohoslužbách
- Oslava životního jubilea Františka Jelínka
- Svatba Julie Exnerové a Aleše Šulce v Dejvicích
- Křest Zuzanky Geierové
- Volejbalový turnaj s katolíky od sv. Vojtěcha
- Sběrka na Fond solidarity sborů - 2 800,- Kč
- Seniorátní shromáždění Jeronymovy jednoty v Dejvicích

Červenec a srpen 2013

- Týdenní pobyt členů sboru v Rakousku v Pitztalu v Zaunhofu (účast 65)
- Svatba Judith Albrecht a Marka Stoklasy v Pirně
- Poděkování za 50 let společného života manželů Šestákových
- Oslava životního jubilea sestry Elišky Hálové
- Letní pobyt s dětmi v Křížlicích – vedoucí a mládež: O. Macek, D. Rumlová, A. Hudcová, K. Cihlová, K. a M. Härtelová, K. Hejlová, G. Mužíková a mládež z Nosislavi (účast 38)
- Rozloučení se zesnulou sestrou Blaženkou Kovářikovou
- Svatba M. Tichého a Kateřiny Hejlové u Martina ve zdi
- Odesláno 78 tisíc Kč na školné dětem v Kongu

Září 2013

- Nabídka knih ze sborových zásob
- Křest Dorotky Holubové
- Porada učitelů NŠ
- Hudcovi sboru oznámili, že v dubnu 2015 hodlají ukončit svou práci v Dejvicích a přestěhují se do Jilemnice. Proto byla vytvořena komise pro hledání nového faráře (P. Hejl, D. Heller, M. Prudký, P. Prosek, M. Študentová)
- Seniorátní neděle ve sboru Sedlec - Prčice
- Výlet s dětmi na zámek do Nelahozevsi
- Rozloučení se zesnulou s. L. Hykešovou v Písku a u nás ve sboru
- Mimořádné Setkání s hostem – manželé Schmidtovi – Škola v buši
- Setkání s hostem - Václav Petříček - Irán
- Rozloučení s bratrem Bedřichem Staňkem v Motole
- Kralice nad Oslavou – oslavy 400. Výročí vydání Bible kralické
- Den otevřených dveří Stodůlky
- Návštěva bratra Homuty ve Mšeně
- Rozloučení se zesnulým bratrem Hanušem Härtelem
- Sběrka na křesťanskou službu - 2 745,- Kč
- Klub poznávání – Jeruzalémská synagoga – provázela M. Študentová

Říjen 2013

- Instalace Jonatana Hudce v Mladé Boleslavi
- Díkčinění za úrodu
- Křest Josefa Blahoslava Jüptnera a Jana Jüptnera
- Víkend mládeže a konfirmandů v Nebušicích
- Zpívání s dětmi po NŠ pod vedením Judith Stoklasové
- Sběrka na Fond sociální a charitativní pomoci – 3 695,- Kč

- Setkání s hostem – Z. Susa – Počátky české reformace
- Klub poznávání – Řecké umění – J. Kohoutová
- Oslava jubilea M. Caldy
- Bazar podzimních plodů a suchých květin ve prospěch křesťanské služby (s. Kohoutová a Bošková - výtěžek 3 500,- Kč)
- Sběrka na Jubilejní toleranční dar – 3 141,- Kč

Listopad 2013

- Naši pěvci při bohoslužbách
- Celocírkevní seminář učitelů NŠ Vinohrady
- Exkurze do tajů kostela u Martina ve zdi s M. Vymětalem (účast 60)
- Klub poznávání – Václav Petříček – Vánoční botanické rozjímání
- Konvent Pražského seniorátu v Kobyliších
- Anketa o budoucnosti církve v situaci samofinancování
- Sběrka na pomoc Filipínám – 38 550,- Kč
- Setkání s hostem – Josef Škrábek – Máme se ještě bát sudetských Němců?

Prosinec 2013

- Koncert souboru příčných fléten Syringa (účast 60) a košť moravských vín (35)
- Sběrka na seniorátní fond solidarity sborů v seniorátu – 3 105,- Kč
- Prodej výrobků Jednoho světa a Ergoterapeutické dílny Diakonie Stodůlky
- Víno z Nosislavi a publikace Zastav se...
- 1. adventní s konfirmací (6 konfirmandů: Vít Cihla, Jakub Jílek, Nevena Prosková, Daniel Javornický, Daniela a Michal Růžkovi), křtem a VP
- 2. adventní – Křest Leontýnky Sýkorové - po bohoslužbách prodej zboží občůdku Jeden svět
- Sběrka na Diakonii Stodůlky – 12 312,- Kč
- 3. adventní neděle - prodej výrobků ergoterapeutické dílny Diakonie Stodůlky

- Vánoční besídka v Diakonii ve Stodůlkách
- Vánoční koncert Našich pěvců s orchestrem u Salvátora
- Bohoslužby ve Středisku Diakonie ve Stodůlkách
- 4. adventní neděle – sborová vánoční slavnost s divadlem dětí – vánoční hra od P. Firbase a J. Batelky – Broučkové zvou do Betléma, na odpoledne mládež připravila hru podle Ch. Dickense – Vánoční koleda
- Štědrovečerní ekumenické setkání s Písmem a koledami na náměstí v Suchdole
- Hod Boží vánoční - sbírka na bohoslovce a na vikariát – 7 311,- Kč
- Silvestrovský pobyt mládeže v Nosislavi
- Silvestrovské posezení s občerstvením a programem na téma: Čas - připravil P. Prosek

Bratři a sestry, jak již mnozí víte, z důvodu odchodu Hudcových z Prahy v dubnu příštího roku na jiné působiště leží před staršovstvem úkol najít vhodného kandidáta na místo faráře. Proto byla ustavena pětičlenná komise, která se hledáním faráře zabývá. O dalších krocích a výsledcích jednání komise budete včas informováni.

Staršovstvo děkuje všem, kteří se aktivním způsobem podílejí na sborovém životě a přispívají finančně na provoz sboru. Ani v nastalé situaci odluky církve od státu, kdy budeme ještě 15 let dostávat rok od roku snižující se státní dotaci na platy farářů a finanční vyrovnání od státu (tzv. „restituce“), se církev neobejde bez darů svých členů. Je nasnadě, že bude třeba stále vyšší obětavosti, aby církev zajistila svůj provoz a zaplatila své duchovní. Upozorňujeme, že i v tomto roce lze dar církvi odečíst od daňového základu, novinkou je, že darovaná částka smí dosáhnout až 15% ročního příjmu; potvrzení o daru je možné si vyzvednout u našich účetních - manželů Černoehorských (email: tomascernoehorsky@inteline.cz). Číslo účtu sboru, na něž můžete posílat své příspěvky, je: **2400319773/2010**. Jednotlivé variabilní symboly jsou přiřazeny takto:

Salár v.s. **101** (provoz sboru)

Jeronymova jednota v.s. **102** (příspěvek na opravy kostelů církevních budov)

Personální fond v.s. **103** (příspěvek na plat faráře)

Kongo v.s. **200** (příspěvek na školné 16 dětem v Kongu)

Diakonie Stodůlky v.s. **400** (podpora partnerského střediska)

Diakonie Nosislav v.s. **555** (příspěvek na vybudování chráněného bydlení pro seniory)

DVD o Přemyslu Pittrovi „Milujte své nepřátele“ v.s. **105** (projekt roku 2012-13 – z 2000 ks DVD zbývá cca 250 ks, lze si zakoupit za 100 Kč v našem sboru)

Pomoc při katastrofách **XX2014** (měsíc události a aktuální rok – vybíráme v případě potřeby pomoci u nás či ve světě)

O výsledku hospodaření bude předložena podrobná zpráva na **výročním sborovém shromáždění 16. března 2014 po bohoslužbách**, zároveň uslyšíme i další zprávy a informace ze života sboru. Srdečně vás na toto shromáždění zveme.

A stejně tak Vás zveme do sboru na pravidelná shromáždění, informace o nich a dalších sborových setkáních naleznete na www.dejvice.evangnet.cz anebo ve sborovém měsíčníku Souterrain.

Poslední informace se týká našich sborových prostor. V polovině ledna byly vyplaveny vodou z prasklého přívodu ke kotli v horním bytě, voda protekla stropem a podlahou až do sklepa. Sádrokartonový strop musel být v modlitebně a předsáli stržen a nyní je prostor vysoušen. Po vysušení bude stávající strop opět sádrokartonem zakryt a celá modlitebna a předsíň vymalována. Škoda bude hrazena z pojistky domu. Prosíme vás pouze o shovívavost a trpělivost, než budou prostory uvedeny do náležitého stavu.

Přejeme Vám, aby Vás v tomto roce provázela slova Písma, která byla vybrána jako heslo pro rok 2014: „Mně však v Boží blízkosti je dobře, v Panovníku Hospodinu mám své útočiště, proto vyprávím o všech tvých činech.“ (Ž 73,28).

Staršovstvo Farního sboru ČCE Praha – Dejvice
farářka Abigail Hudcová a farář Petr Hudec

Další pozvání:

- 15. 3. Seniorátní konference Vršovice
– téma: Sociální práce, kterou můžeme konat sami
- 16. 3. Po bohoslužbách výroční sborové shromáždění

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 25. 3. 2014.

Dubnové číslo vyjde 30. 3. 2014.

Kalendář na březen 2014

Bohoslužby ve sboru - neděle 9:30	2. 3.	D. Henych
	9. 3. 1. postní s VP	P. Hudec
	16. 3. VSS	P. Hudec
	23. 3.	A. Hudcová
	30. 3. Křest Elišky Bártíkové	P. Hudec
	6. 4.	A. Hudcová
Biblická hodina	Úterý v 17:30	
Děti	Nedělní škola:	neděle v 9:30
	Vyprávění z Bible a zpívání	
	s předškolními dětmi: 1. a 3. čtvrtek v 17:00	
	ZŠ Suchdol:	pátek 13:30
Mládež a dorost	Úterý 19:00	
x-cátníci	Čtvrtek 20. 3. v 19:00	
Sbor Naši pěvci	Středa 18:30	
Křest'an. služba	9. 3. po bohoslužbách	
Klub poznávání	13. 3., Obecní dům, Secese. Sraz v 10:00 před Obecním domem	
Hodina pohybu	3. 3., 17. 3. a 30. 3. v 15:00	
Setkání s hostem	27. 3. v 19:00 „Banánové děti“ zvenku žluté uvnitř bílé - vietnamská studentka Thu Thuy Truong	
Staršovstvo	Čtvrtek 6. 3. v 19:00	
Zpívání ve Stodůlkách	Pátek v 9:30	
Setkání maminek s malými dětmi	Zpravidla poslední čtvrtek v měsíci 27. 3. v 10:00	

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992.
Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce:

Mgr. E. Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 - Liboc
tel.: 222 360 437, henychova@atlas.cz

Adresa sboru:

Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6
tel.: 607 622 358 (A. Hudcová), 721 141 691 (P. Hudec)

<http://dejvice.evangnet.cz>, dejvice@evangnet.cz, č. ú **2400319773/2010**

Obsah	Strana
Obětní beránek	1
Z jednání staršovstva	2
Sedmdesátník Jíra	3
To všechno vodnééés čas...	5
314 žáků...	8
Pozvání na koncert	9
Co je to křivé svědectví	10
Kalendář na duben	12

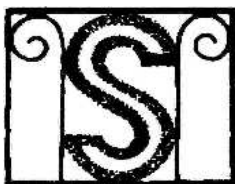
Obětní beránek

Francouzský historik, literární kritik a filosof sociálních věd, René Girard napsal knihu Obětní beránek. V ní se zabývá mechanismem působení obětního beránka v různých společnostech. Většina starých společností popisuje ve svých mytologiích mechanismus působení obětního beránka. Když se společnost dostane do nějaké krize, trápí ji nějaký zhoubný nádor, přijde sucho, chudoba, šíří se epidemie moru atd., společnost hledá lék. Prostředkem k uzdravení se stává obětní beránek. Lidé hledají viníka „zhoubné nemoci“ a najdou obětního beránka. Obětní beránek se vždy liší od průměru, je třeba ošklivý, postižený, nějak podivný, podezřelý. Obětním beránkem může být i menšina ve společnosti. O jeho vině je předem rozhodnuto. Soud už je jen fraška. Obětní beránek je vinen, to je jasné. Společnost ho odsoudí k smrti a zabije. Důsledkem je to, že se společnost stmelí, probudí se v ní nová vlna solidarity, začne se uzdravovat, dojde k sociálnímu smíru a nové harmonii. Je to něco děsivého, ale R. Girard dokládá, že to takto funguje. Konečným paradoxem je, že obětní beránek, původce zla, se často stává předmětem kultu, vždyť přece zachránil společnost, zbavil ji nemoci.

Ježíš je v evangeliích také nazván beránkem. V evangeliích čteme také často, že se za nás obětoval. Je nesporné, že i v jeho případě nějak funguje mechanismus obětního beránka. Funguje ale jinak. Základní rozdíl mezi obětními beránky a obětním beránkem Ježíšem je v tom, že Ježíš je zřetelně nevinný. Soud na něj sice chce hodit nějakou vinu, ale nedaří se to. Je jasné, že on za tu nemoc společnosti nemůže. A začíná být nad slunce jasnější, že viníci jsme my. On umírá vlastně místo nás, místo mě a tebe. To já bych měl být potrestán, ne on. Ježíš - obětní beránek mi tak nastavuje zrcadlo, abych se v něm dobře uviděl. A když se

do něj pořádně podívám, pocítím hanbu a lítost, rozpláču se, zatoužím po nápravě, být lepší, nebát se tolik, nebýt lhostejný k různým nepravostem, být víc pokorný, neubližovat. V Janově evangeliu říká Jan Křtitel o Ježíši: Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa. Právě takto snímá hřích světa. To je ten evangelijní mechanismus spásy, nápravy. Náprava se děje tak, že uvidím svůj hřích, lituji ho a zatoužím žít jinak, lépe, podle Kristova příkladu. Nemyslím, že existuje nějaký jiný lék na nejvážnější nemoc člověka a společnosti, kterou je lidský hřích.

Petr Hudec

Z jednání staršovstva

– čtvrtek 6. 3. 2014 v 19,00

- proběhla oslava narozenin s. Mejsnarové ve sboru, manželů Hrabákových v domově důchodců za účasti cca 10 členů našeho sboru, s. Bedrunkové při Klubu poznávání
- seniorátní konference 15. 3. ve Vršovicích má téma: Sociální práce, kterou můžeme konat sami. Úvodní pobožnost – T. Trusina.
- příprava výročního sborového shromáždění
- bohoslužby dle Suterénu - 4.5. s VP Z. Susa (Hudcovi se účastní křtu Rebecky Rumlové v Daňkovicích)
- informace o setkáváních v týdnu – setkávají se 2x za měsíc předškolní děti s rodiči nebo prarodiči; mládež se pravidelně setkává a program si zajišťuje sama; biblické hodiny jsou hojně navštěvované;
- br. farář navštíví hodinu dějepisu studentů Gymnázia J. Keplera a seznámí studenty s činností P. Pítra
- byl jmenován nový ředitel celé Diakonie P. Haška (dříve ředitel střediska v Myslibořicích)
- uvažuje se o možnosti rozšíření prostor střediska ve Stodůlkách
- Středisko ve Stodůlkách obdrželo nabídku od MČ P6 Řepy k odkoupení prostor terapeutické dílny
- výkaz hospodaření za rok 2013 a rozpočet na rok 2014 – vyvěšen na nástěnce, staršovstvo oba dokumenty projednalo a doporučilo ke schválení sborovému shromáždění
- br. Černoorský připravil finanční zprávu na VSS
- sbírka na tisk proběhne první postní neděli 9.3.2014
- projednání návrhu M. Tichého na zavedení úsporných žárovek - o zdroji světla (žárovky, LED, halogen...) bude rozhodnuto později

- nabídka na možnost zhotovení nové kotelny - kotel je v havarijním stavu a majitel bude muset urychleně tento problém vyřešit
- informace o opravách modlitebny - v současné době již firma připravuje nabídku na provedení rekonstrukce sborových prostor, kterou bude konzultovat br. Černoorský, faráři, br. Härtel, br. Hejl, aby bylo možné doplnit další práce, které budeme požadovat; před rekonstrukcí by br. Petříček provedl výměnu vadných patic svítidel (bude třeba provést kontrolu všech svítidel a případně provést výměnu); před rekonstrukcí je nutné, aby br. Härtel zajistil měření vlhkosti ve sborových prostorech, aby mohly začít rekonstrukční práce
- nepotřebné knihy lze věnovat knihovně pro pacienty v nemocnici Motol
- pozvání na školení varhaníků 5. 4. v Libni – od nás se ho zúčastní F. Härtel
- informace presbyterů pověřených hledáním faráře – dosavadní oslovení nabídku odmítli, komise osloví další možné kandidáty
- 16.3. v 18:00 hod. v Suchdole v rámci výstavy Vedem proběhne večer věnovaný p. Arturu Radvanskému

Sedmdesátník Jíra

"Blahoslavený ten muž, kterýž nechodí po radě bezbožných, na cestě hříšníků nestojí a na stolici posměvačů nesedá.

Ale v zákoně Hospodinově jest libost jeho a v zákoně Jeho přemýšlí dnem i nocí. Nebo bude jako strom štípený při tekutých vodách, kterýž ovoce své vydává časem svým, jehožto list nevadne a cožkoli činiti bude, šťastně se mu povede..."

Takto konfirmand sedmdesátník Jíra Jiří Hlavsa bezchybně odříkával celý 1. žalm, na který ho při naší konfirmaci v roce 1958 vyvolal farář M. Krejčí. Nikdo neměl připraveno něco konkrétního, každý musel znát celý obsáhlý soubor biblických, věroučných i církevně dějepisných otázek. Byli jsme ovšem zkoušeni i z více témat! - A po těch mnoha

desetiletích našeho vzájemného setkávání mohu prohlásit, že Jírovi ta slova byla určitě velice blízká, a proto byl jeho bezchybný přednes toho kralického textu sebejistý, byť klukovsky zajímavý. A navíc, jakoby mu byla přirozená slova Samuelova:

"Neuchylujte se k nicotám, které neprospějí a nevysvobodí, vždyť jsou jen nicotou." I. Sam. 12, 21 (ČEP).

Jiří Hlavsa o těch slovech zřejmě neví. Důležité však je, že přese všechno i ta mu jsou vlastní. Častokrát jsem si ta slova v nejrozličnějších situacích, zcela bezděčně, spojoval právě s Jírou.

Je zajímavé, že ještě jeden slovesný útvar mě často upomínal na Jíru. Vybavoval jsem si jeho osobnost, když jsem učil své žáky německé vánoční písně, konkrétně O Tannenbaum, kde ve druhé sloce jsou verše: ... tvé odění (stále zelené), mě může leccčemu přiučit: Naději a Beständigkeit. Ten německý výraz má řadu zajímavých překladů: vytrvalost - u Jíry v práci, ve vztahu i v péči o rodinu; stálost - třeba ve víře, u Jíry i v partnerském vztahu, ale i v práci: Hned po studiích na ČVUT, obor vytápění, nastoupil do německé topenářské firmy Weishaupt, kde dodnes pracuje jako odborník na digitalizaci podnikové technologie; a další český význam toho německého slova je pevnost - pro Jíru tak příznačný rys: pevnost jeho slova, jeho rozhodnutí, u něho pevnost v jeho osobní zodpovědnosti.

A nakonec to nejkrásnější: Fotografie Jíry a Jelenky v záhlaví - byť stěny jednoho z paneláků na Jižním Městě by dnes již mohly vykládat své..., naprosto věrně zobrazuje jejich vzájemný vztah i za dnešních dnů. Ta fotografie pochází z léta 1962! Nepodařilo se mi tehdy vytvořit vskutku umělecké dílo? S pravdivou výpovědí, platnou i po více než půl století!

A tak Jírovi přeji kromě zdraví i stejnou věrnost, pevnost a vytrvalost ve všem co bude konat i v dalších desetiletích.

P. S. A že bratra Jiřího Hlavsu neustále uvádím jako Jíra, mu vůbec nevádí. Je to jeho skautská přezdívka, na kterou je patřičně hrdý. Tedy na své skautské působení. A kdo v upřímné skautské pravdě a lásce přichází - tyto hodnoty si skauti vložili do vínku - pro toho je bratr Jiří Hlavsa také Jíra. Tady však musím na Jíru požalovat: kvůli skautským schůzkám nechodil pravidelně na konfirmační cvičení, že ho i bratr farář musel napomínat.

Marek E. Světlík

To všechno vodnééés čas...

Tu scénu mám před očima, když na setmělé scéně sálu Městské knihovny zazněl ryčný zvuk banja a po chvíli se objevil Waldemar Matuška a skvěle zahrál a zazpíval známou písničku, to bylo něco, na co nezapomenu. Byla to šťastná léta.

Narodil jsem se do šťastného období již dříve, přesně před 70 léty ke konci 2. světové války. Měl jsem již dva starší bratry a po mně se narodil mamince ještě čtvrtý syn. Měl jsem také hodně tetiček a strýčků a zároveň i bratrance a sestřenic. Často se u nás scházela velká společnost, povídalo se, hrálo se divadlo. Loutkovým divadlem jsem byl fascinován, měli jsme spoustu loutek a když některé postavičky a rekvizity chyběly, rodiče je uměli vyrobit. Nejmladší bratr Jan hrál výborně na klavír od šesti let, tak se občas předvedl, nebo se zpívalo. Bezdětní příbuzní, většinou také naše kmotry a kmotři, byli s námi i na Štědrý večer nebo na Silvestra. Jeden ze strýců, Jaromír Hlavsa, byl akademický malíř, známý na Chodsku, kam jsme také jezdili na letní byt do Kdyně u Domažlic. Organizoval nás - mládež, byl i divadelník a občas mluvil sprostě, což my nesměli.

Celé mládí jsem prožil v Dejvicích, na jednom místě, v moderním domě v Eliášově ulici, kde jsme bydleli. Náš domovník se jmenoval Bohaboj a udržoval pořádek v domě. Od té doby jsem podobné jméno neslyšel, ale vím, že by měl být člověk bohobojný, vždyť Bůh má výsostné právo se na nás hněvat. Chodili jsme na Špejchar skoro denně na tramvaj na zastávku u Zastrčeného domu, dnes je v těch místech Tesco. Na odpolední nedělní výlety jsme často s tatínkem chodili do Stromovky, Hvězdy, na Hrad či do Šárky, měli jsme to blízko. Pamatuji se, jak jsme chodili do dejvického Sokola a od malička každou neděli v doprovodu obou rodičů jsme chodili do kostela, nejprve do Broučků a později do Nedělní školy, která byla až po bohoslužbách. Tam jsme byli rozděleni podle věku do skupin. Nejvíce mi utkvěli v paměti mimo farářů učitelé NŠ: Zdenka Svobodová, Jan Tůma a jeho žena Milena, Opočenských a bratr Zdeněk Stejskal. Na faráře měla kazatelská stanice a později samostatný sbor v Dejvicích velké štěstí. Všichni byli úžasnými osobnostmi, i když byli každý zcela jiný. Po confirmaci, na kterou nás připravil f. Miroslav Krejčí, jsem rád chodil do dorostu, Komenského sál ještě ve Wuchterlově ulici býval nabitý, programy byly velice zajímavé a také jsme tam

pokukovali po děvčatech. Velký vliv na nás měl nový vikář Honza Čapek, pozdější farář dejvického sboru. Byl to takový J.F.K. dejvického sboru, sympatický, měl elán, rozhled a nasazení.

Asi od osmi let jsem s o 14 měsíců starším bratrem Pavlem začal chodit do turistického oddílu (TOM), pokračovatele v té době již zakázaného Skautu. Zde jsem prožil krásné chlapecké období a úžasné letní tábory ve Svojsíně u Tachova. Ve Skautu, jak jsme stejně dál říkali, jsme nosili skautské stejnokroje pro sváteční příležitosti a také na táborech při vztyčování vlajky a pod. Rád vzpomínám na našeho vůdce Hadžiho, který nám dal hodně poznatků a dovedností, z kterých čerpám dodnes.

Já jsem po základní škole nebyl doporučen k dalšímu studiu, důvodem byl třídní původ, politická neangažovanost - nebyl jsem v Pionýru a jeden z bratrů už studoval. Byly mi doporučeny dělnické profese. Také posudek domovní důvěrnice hrál tehdy svoji roli. Šel jsem tedy do učení, které kupodivu posílilo mé sociální chápání a jsem rád za těch pár let v dělnickém prostředí. Na učňovské škole jsme měli výborné pedagogy, kteří tam byli zřejmě také z trestu. Hodně mě ovlivnil učitel češtiny, bývalý profesor, svou moudrostí a filozofováním mimo předepsanou látku v hodinách češtiny. Také učitel fyziky, velký aktivní sportovec mi dal hodně, když mě nasměroval do vodáckého oddílu závodní kanoistiky.

Hned po vyučení jsem se zapsal na večerní školu - gymnázium pro pracující v Hellichově ulici se studiem při zaměstnání. Tenkrát se ještě dělalo i v sobotu. Zase jsem měl štěstí na učitele a i spolužáky, kteří měli podobný osud jako já a nesměli po základní škole dál studovat. Večernímu gymnáziu se tenkrát také říkalo podvod, protože k maturitě jsme došli za kratší čas než u řádného studia. Nevýhodou však bylo, že po přechodu na studium na VŠ jsem zalapal po dechu a už přijímačky pro mně byly těžké. Dostal jsem se na VŠ strojní a textilní v Liberci, kde jsem studoval 3 roky a pak přešel do Prahy na ČVUT, obor vytápění a klimatizace. Zase jsem měl štěstí - poznal jsem v Liberci život na studentské koleji, naučil se samostatnosti. Rodiče měli také radost a snažil jsem se je nezklamat, jejich důvěru ve mně. Z Liberce jsem jezdil každý týden domů stopem nebo autem spolužáka z Prahy. Chodil jsem již od 17 let se svou budoucí ženou a také jsme si často psali a před koncem studia se v Praze v kostele u Martina ve zdi vzali. Vzpomínám i na nedělní večerní bohoslužby u Martina ve zdi, při kterých se střídali faráři a kde se scházela mládež, na Káju Trusinu, který dokázal zorganizovat mládež v podvečer 1. máje, kdy jsme se drželi za ruce a vytvořili dlouhého hada, který vyšel z Malé Strany až k pomníku K. H. Máchy na Petříně.

Po absolvování VŠ jsem nastoupil do projektového ústavu a pracoval na projektech systémů vytápění a rekonstrukcí kotelen, v podstatě výhradně pro firmu, u které pracuji dodnes, jen jsem prošel různými funkcemi.

Mám možná mnoho koníčků, na které je třeba si vyhradit podle současné nálady čas. Obdivuji operní pěvkyni Emmu Destinnovou, pro její vlastenectví a krásný hlas. Malíře Vincenta van Gogha, pro to, co prožil a za nádherné obrazy, které vytvořil za pár let, které mu byly vyměřeny. Cestovatele Eduarda Ingrise, že dokázal zrealizovat své sny jako cestovatel, mořeplavec, foto-

graf a k tomu byl výborný hudebník (autor Niagary). Básníka Jiřího Wolкера, jak krásně popsal v jedné knížce život na skautském táboře a jeho básně jsou mi velice blízké, jednu z nich uvádím na konci tohoto vzpomínání.

Neberu jako samozřejmost, když ráno vyjde slunce, hřeje topení, teče teplá a studená voda, jezdí městská doprava, doktoři se o vás starají, lidé se na vás usmívají, ale když všechno funguje, je to paráda. Nesouhlasím s názorem, že víra v Boha člověka omezuje a ubírá mu na sebevědomí. Rád se podřizuji Boží vůli a Pána Boha hledám.

Jiří Hlavsa, v Praze k 13.4.2014

ŽEBRÁCI (Jiří Wolker)

Pán Bůh jedenkrát přišel ke mně
jak žebrák s mošnou a holí:
Spal asi na seně,
vonělo z něho jak z červnových polí,
na prahu stanul a prosil.
Tenkrát měl jsem
mnoho zlých věcí, které dech úží
černé šaty, límeček, knihy vázané v kůži,
a že jsem byl syt,
tak vážně jsem přemýšlel,
zda lépe je zemřít či žít.
Nic jsem mu nedal, - neměl jsem
rukou.
Jen jsem se styděl,
když jsem jeho oči viděl,
modré od západu k východu.

Pán Bůh odešel.
Dveře zůstaly otevřené.
Ty jednou mě vytáhly bez límce a knih,
na cestu daly mi mošnu a chlapecký smích,
mnoho smutků a urážek do uzlíčku
a stříbrnou vzpomínku na matičku.
Teď chodím městem a Pána Boha hledám,
vím, že tu chodí s mošnou a holí,
vím, že se jednou s ním shledám,
ale už mě to nezabolí,
protože nemám žádných zlých věcí.
Vezme mě s sebou. Stoupnem si na nároží
s čepicí v rukou, slunce nad hlavou.
"O lásku prosíme, lidé boží, -
- otevřte srdce !"

314 žáků, 4 vesnice, 10 tříd, 10 učitelů

Naším původním záměrem byla škola pro 100 žáků, a tak nás velký příliv žáků, kteří chtějí chodit do naší školy, poněkud překvapil. Ale nemělo to být tak nečekané, uvážíme-li, že naše škola má mnohem prostornější třídy než školy v ostatních vesnicích. Žáci se učí francouzsky od první třídy a škola je zdarma (také díky adopci na dálku), což je v Kongu něco neobvyklého.

Naším cílem je, aby škola fungovala stále víc a víc na nás nezávisle. I když je v buši velice obtížné realizovat rozvojový projekt, je to velmi nutné, jinak by stále více vesničanů chtělo vesnice opouštět a skončilo s největší pravděpodobností ještě hůře v přelidněných městech.

Aby se postupně náš projekt osamostatnil a úspěšně pokračoval, založili jsme v buši školní radu. Tvoří ji: dva náčelníci, po jednom zástupci ze dvou místních kongregací, které se zde nejvíce zabývají vzděláváním, jeden zástupce rodičů, ředitel školy a náš místní manažer Ing. Jean.

Rada se schází jednou měsíčně a má za úkol celkově dohlížet na projekt, pomáhat řešit problémy, jako například zamezit krádežím týkajícím se našeho zemědělského projektu a dohlížet na to, aby všechny aspekty projektu dobře fungovaly.

Naším prvním 5 hektarům manioku se daří a investovali jsme do dalších 4 hektarů a doufáme, že tím po sklizni získáme dobrý zdroj financí pro školu. Mezitím se nám zdvojnásobil počet ovcí na farmě. - Narodila se nám tři nová jehňátka!

V současné době je pro nás největší výzvou potřeba postavit více odolnějších

školních budov. Po tak velkém přílivu žáků jsme museli okamžitě vytvořit 4 další učebny, kde jsme pro tento účel využili staré budovy farmy SADR. To je však pouze řešení dočasné. Druhá zděná budova je téměř dokončena.

Jedním z pozitivních vedlejších účinků nárůstu všech těchto aktivit je, že vzniká více pracovních míst pro místní populaci: učitele, hlídače, pracovníky na farmě a na stavbě atd. Náš projekt je velkým povzbuzením pro lidi v Mushapu a v sousedních vesnicích Kakondo, Shamubenzi a Kamupafu, neboť ve vzdělání vidí lepší budoucnost pro své děti.

Toto všechno je možné jen díky našim sponzorům a podporovatelům, mezi které patří také sbor v Dejvicích a Naši pěvci.

P. S. Mimo jiné jsme se také zúčastnili již čtvrtého rozhovoru pro televizní stanici „München TV“: <http://youtu.be/Ea1sylvFtwM>

Naše poslední video z Mushapa poprvé v češtině:

<http://www.youtube.com/watch?v=cdwsXuHGG8M&feature=youtu.be>

Krátký živý rozhovor největší televizní stanici v Německu – ZDF, www.zdf.de/ZDFmediathek/beitrag/video/1947916/Wolfgang-Schmidt-Talk

Bankovní účet v české republice: 2800010193/2010

Email: lenka.schmidt@a-d-h.org, web: www.a-d-h.org

Wolfgang a Lenka Schmidtovi

Škaredá středa s krásnou velikonoční muzikou

aneb

pozdání na Koncert pro Afriku

Letos už počtvrté se spojí Naši pěvci a skupina Nsango malamou ke společnému benefičnímu koncertu pro Afriku. Výtěžek z dobrovolného vstupného bude opět předán vedoucím organizace Aktive Direkt Hilfe (Aktivní přímá pomoc), manželům Lence a Wolfgangovi Schmidtovým, a bude použit na roční školné pro další zcela konkrétní děti, které navštěvují školu v konžské buši. Manžele Schmidtovy znáte mnozí z jejich přednášek u nás ve sboru, z jejich článků v Souterrainu i v jiných periodikách, možná jste zhlédli i některé z videí, která dokumentují práci organizace A-D-H. (Některé aktuální věci se dozvíte z předchozím článku v Souterrainu.)

Přijďte letošní večer o Škaredé středě strávit poslechem krásné hudby. Koncert 16. dubna u Martina ve zdi (Martinská ul. na Perštýně) začíná v 19:30. V podání

Našich pěvců a varhanice Lucie Novákové zazní česká velikonoční hudba (Zach, Dvořák, Rataj), africkými Velikonocemi nás pak provede českoafriická skupina Nsango malamou pod vedením Jacquese Moliby Bankanzy.

Lydie Härtelová

Co je to křivé svědectví

Několik myšlenek z přednášky Mgr. Davida Nováka na Univerzitě 3. věku, kterou věnoval 9. přikázání “Nevydáš proti bližnímu svému křivého svědectví”.

Svémi slovy můžeme druhému člověku velice ublížit. Proto je jazyk v Bibli označován za nejhorší úd našeho těla. Může ovšem právě tak přinést i mnoho dobrého. Jazyk, který povzbuzuje, působí jako balzám. Řeč, která někoho očerňuje, je jako malý požár, který snadno zapálí celý les.

Původně se toto přikázání vztahovalo v Izraeli k soudu. Soud se konal v bráně města, kam se dostavili dva znesváření lidé a také představitel obce. Vždy byla nutná přítomnost třetí osoby, které se pře netýkala. Toto opatření bylo zábranou krevní msty, která mohla rozjet ďábelský kolotoč pomsty. Oba soupeři byli vyslechnuti, pokud se některý z nich nedostavil, bylo to chápáno jako přiznání viny. Ke sporné věci byli vyslechnuti i svědkové. Křivé svědectví zasáhlo do života druhého člověka, mohlo poškodit jeho čest i rozhodnout o životě druhého člověka.

V běžném životě velice záleží na tom, co říkáme o druhých lidech a co oni říkají o nás. Od malička formuje náš sebeobraz to, co o nás říkají rodiče, sourozenci, kamarádi, učitelé a podobně. Lidé nám sdělují, kdo jsme, jinak bychom to nevěděli. Proto jsou tak důležitá slova v rodině o nás, zda nás povzbuzují nebo srážejí.

Luther říkal, že raději posloucháme zlé věci o druhých než dobré. Obzvlášť to platí pro informace v novinách, rozhlase a televizi. Novináři říkají: Dobré zprávy, žádné zprávy.

I my druhé lidi posuzujeme nebo i odsuzujeme. Na odsudek nemáme právo, poslední slovo o člověku má jenom Bůh. Nevíme, proč náš bližní jednal tak, jak jednal, neznáme jeho pohnutky. Jedno indiánské přísloví říká „Nikdy neposuzuj druhého člověka, pokud jsi aspoň čtrnáct dní nechodil v jeho topánkách“.

Křivým svědectvím není jen lež či pomluva, ale i polopravda nebo podsouvání nepravých pohnutek. Lidé se někdy hájí: „Vždyť říkám jen pravdu“. Ale i to může být křivým svědectvím. Mluvit pravdu o někom není neosobní věc, pravdu je třeba říkat s láskou, jinak to není pravda, ale jen shoda se skutečností. Takový příběh vyprávěl prý Bonhoeffer. Učitel ve třídě řekl jednomu chlapci: “Nepřinesl jsi domácí úkol, to se zas tvůj otec opil a zmlátil tě, vid’.“ Chlapec nechtěl poškodit pověst své rodiny, a proto řekl: „Ne, pane učiteli, můj táta není žádný opilec“.

I když učitel mluvil v souladu se skutečností, byl v nepravu, nejednal s láskou a taktem, chtěl chlapce ponížit. Vinen byl tedy v tomto případě ten učitel.

Ježíš řekl: „Já jsem pravda“. Nikdy nikoho nezničil, neponížil. Ani tu prostitutku, kterou k němu přivedli rozhořčení farizeové. Neřekl jí zlé slovo. Řekl: „Jdi a nehřeš více“. Pravdu nelze říkat bez lásky, jinak je to jen popis skutečnosti.

Jak se může stát naše řeč křivým svěděctvím? Třeba přeháněním toho, co vyprávíme, pak vytvoříme jiný obraz situace. Nebo říkáme polopravdu, to je zákeřné, není to vyslovená lež, ale řekneme jen to, co se nám hodí. Jindy se může jednat o milosrdnou lež. (Ne každému pacientovi lze říci vše o jeho zdravotním stavu a jeho vyhlídkách.) Je lepší mlčet, než druhého svými slovy zranit. Někdy však mlčíme tam, kde bychom mlčet neměli, kde bychom se měli postavit na stranu pravdy. Dřív, než se vyjádříme o druhém, měli bychom si položit otázku: Je to pravda? Je to potřeba? Je to laskavé? Svými slovy bychom měli druhého pozdvihnout, přinést pokoj a ne si ulevit. Važme si ale toho, máme-li někoho, kdo nás má rád a kdo nás upozorní na naše chyby a nesprávné jednání, které sami nevidíme. I my bychom měli být svým blízkým takovým laskavým zrcadlem.

V mezní situaci je přesto správné vydat křivé svěděctví. Ani Ježíš nepřistupoval k desateru dogmaticky, uzdravoval i v sobotu. Vypráví se, že slovenská křesťanská spisovatelka Marie Rafajová ukrývala za války partyzány. Měla pověst světice, která nikdy nezalže. Když k ní vtrhlo Gestapo, zapřela je. Podobný krásný výjev je v Hugových Bídnicích. Pronásledovaný ubožák Jean Valjean najde úkryt u katolického kněze, ukradne mu stříbrné nádoby a uprchne. Když ho dopadne policie a přivede zpět ke knězi, aby potvrdil jeho vinu, kněz řekne, že mu je daroval. Uchrání ho tím nejen před dlouhým žalářem, ale změní tím celý jeho život.

Židé prý s nadsázkou říkají: „Chceš-li zachránit lidský život, můžeš porušit třeba všechna přikázání“.

Jana Oliveriusová

Další pozvání:

- 17. 4. v 19:00 čtení pašijí se zpěvem písní ze Svítá a EZ
- 13. 5. – 16. 5. tradiční bazar šatstva z Německa

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 22. 4. 2014.

Květnové číslo vyjde 27. 4. 2014.

Kalendář na duben 2014

Bohoslužby ve sboru - neděle 9:30	6. 4. 13. 4. Květná 18. 4. Velký pátek s VP 20. 4. Hod Boží s VP 27. 4. 4. 5. s VP	P. Hudec A. Hudcová P. Hudec/A. Hudcová P. Hudec/A. Hudcová P. Hudec MUDr. Z. Susa
Biblická hodina	Úterý v 17:30	
Děti	Nedělní škola: Vyprávění z Bible a zpívání s předškolními dětmi: ZŠ Suchdol:	neděle v 9:30 1. a 3. čtvrtek v 17:00 (3. a 17. 4.) pátek 13:30
Mládež a dorost	Úterý 19:00	
x-cátníci	Čtvrtek 17. 4. v 19:00 (společně s mládeží čtení pašijí)	
Sbor Naši pěvci	Středa 18:30 16. 4. V 19:30 Koncert pro Afriku u Martina ve zdi (se Nsango malamamu)	
Křesťan. služba	6. 4. po bohoslužbách	
Klub poznávání	10. 4. v 9: 30. DVD „Mužské kláštery na ostrově Athos“	
Hodina pohybu	14. 4., 28. 4. v 15:00	
Setkání s hostem	24. 4. v 19:00 Pavel Dobrovský – Etiopie – země víry a černé kávy	
Staršovstvo	Čtvrtek 3. 4. v 19:00	
Zpívání ve Stodůlkách	Pátek v 9:30	
Setkání maminek s malými dětmi	Zpravidla poslední čtvrtek v měsíci v 10:00 (24. 4.)	

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992.

Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce:

Mgr. E. Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 - Liboc

tel.: 222 360 437, henychova@atlas.cz

Adresa sboru:

Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6

tel.: 607 622 358 (A. Hudcová), 721 141 691 (P. Hudec)

<http://dejvice.evangelnet.cz>, dejvice@evangelnet.cz, č. ú 2400319773/2010

Obsah	Strana
Cihla	1
Z jednání staršovstva	2
Otevřený dopis	3
Dvě setkání	4
Požehnaný den	5
Další pozvání	7
Kalendář na květen	8

Cihla

Mladý a úspěšný manažer projížděl poněkud rychleji svým jaguárem sousední čtvrtí. Sledoval, zda mezi zaparkovanými auty nevyběhnou děti a jakmile se mu zdálo, že něco zahlédl, zpomalil. Žádné děti neviděl, ale zničehonic do dveří jeho auta někdo mrštil cihlu. Šlápl na brzdy a zacouval zpět na místo, odkud cihla přiletěla. Rozzuřeně vyskočil z auta a popadl první dítě, které uviděl, a přitlačil ho na zaparkované auto. Zařval na ně: „Co to bylo? Jak se jmenuješ? Co sis myslel, že děláš? To auto je úplně nové a ta oprava přijde pěkně drahó. Proč jsi to udělal?“

Chlapec se začal omlouvat. „Prosím, nezlobte se, pane, .. prosím. Omlouvám se, ale nevěděl jsem, co mám dělat. Hodil jsem tu cihlu, protože mi nikdo nechtěl zastavit.“ Poté se slzami v očích ukázal na místo kousek za zaparkovaným autem.

„To je můj bratr,“ řekl. „Sjel z obrubníku a vypadl z vozíku a já ho nemůžu zvednout.“ Stále ještě vzlykal, když se muže zeptal: „Mohl byste mi prosím pomoci ho zvednout a posadit zpátky do vozíku? Poranil se a na mě je moc těžký.“

Dojatý manažer se pokusil alespoň polknout. Ihned vyskočil, zvedl chlapce a posadil ho zpět do invalidního vozíku. Poté vytáhl kapesník a očistil mu čerstvé odřeniny a šrámy. Viděl, že vše ostatní bude v pořádku.

„Děkuji a ať vám Bůh žehná, pane,“ řekl chlapec. Ten se, zaskočený, nezmohl ani na slovo a jen sledoval, jak chlapec tlačí svého bratra na vozíku po chodníku domů.

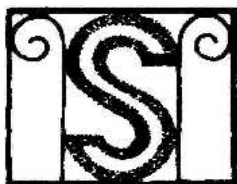
Jen pomalu a ztěžka se vracel ke svému jaguáru. Poškození bylo vidět na první pohled, ale řidič si nikdy nenechal ty promáčknuté dveře opravit. Nechal si je tak, aby mu vždy připomínaly: „Nikdy neprojízďej životem tak rychle, aby po tobě někdo musel hodit cihlu, aby sis ho všiml.“ Bůh se někdy snaží získat naši pozornost a občas, když nemáme čas poslouchat, po nás musí hodit „cihlu“. Jestli posloucháme, či nikoliv, záleží na nás.

Autor neznámý

Škaredá středa s krásnou velikonoční muzikou

aneb Koncert pro Afriku IV, který se konal 16. 4. v kostele U Martina ve zdi, vynesl na projekt Škola v buši 19 tisíc Kč.

Z jednání staršovstva

– čtvrtek 3. 4. 2014 v 19,00

- H. Härtel představil své návrhy na vybavení modlitebny paramenty a křtitelnicí – fotografie i model by měl být k nahlédnutí dalším členům sboru po skončení oprav, popř. prezentován ve sborovém časopise
- probíhá příprava ke křtu, který se bude konat 11. 5. 2014 – MUDr. Jan Matouš a jeho dcerka
- br. Susa vede předkřestní rozhovory s MUDr. Hanou Chvojovou a jejími 2 synky z Makotřas
- 24. 5. 2014 bude svatba Elišky Markové (někdejší konfirmandky našeho sboru) u Martina ve zdi v 11 h.
- připravuje se scelování středisek v rámci Prahy, předpokládá se sloučení Strašnice a Stodůlek (mělo by být jedno vedení středisek, jednak z důvodu úspor financí a větší váhu má při žádostech o dotace v rámci okresů středisko větší)
- sbírka na HDL na Velikonoce bude na opravu věže kostela v Nymburce
- sbírka na JJK 28. 2. 2014 je Kč 8 350,- Kč, nutno připomenout sbírku v ohláškách
- za minulý rok bylo odesláno 50.950,- Kč na výstavbu chráněného bydlení pro seniory v Nosislavi
- informace o průběhu oprav podal br. Černoهورský, malováním opravy skončí snad v týdnu do 12. 4., na sobotu bude svolána brigáda na generální úklid

- staršovstvo podpořilo dopis sboru ve Střešovicích adresovaný předsedovi vlády Sobotkovi týkající situace na Ukrajině
- skupina presbyterů pověřených hledáním faráře informovala o dalším postupu, proběhla diskuse ohledně zveřejňování informací k oslovování kandidátů na místo faráře ve sboru v Dejvicích, br. Heller byl pověřen formulovat informaci o ukončení práce manželů Hudcových v dubnu 2015 a o tom, že sbor hledá nového pastýře na webové stránky sboru
- br. Prosek upozornil na nutnost vyhledávání nových kandidátů pro vedení sborového účetnictví (Černohorští skončí ke konci tohoto roku)

OTEVŘENÝ DOPIS PŘEDSEDOVI VLÁDY ČR

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Praze 6 - Střešovicích
Náměstí Před Bateriemi 950/22, 162 00, Praha 6; tel. 2243 12107; E-mail: <stresovice@evangnet.cz>

Pan
Mgr. Bohuslav Sobotka
předseda vlády České republiky
Úřad vlády České republiky
nábřeží Edvarda Beneše 4
Praha 1 - Malá Strana
PSC 118 01

V Praze, dne 23. března 2014

Vážený pane předsedo vlády,
jménem Farního sboru českobratrské církve evangelické v Praze 6 - Střešovicích se na Vás obracíme, abychom Vám sdělili postoj členů našeho sboru k současné situaci na Ukrajině. Žádáme, aby Česká republika zaujala jednoznačně odmítavé stanovisko k ruské anexi ukrajinského území. Jsme přesvědčeni o tom, že je správné držet se zásadně principů demokracie a práva na územní celistvost, a to i ve chvíli, kdy takový postoj může přinést naší zemi ekonomické potíže. Jsme ochotni nést následky takového principiálního postoje jako vyjádření solidarity s občany Ukrajiny. Uvědomujeme si současná rizika, a právě proto považujeme za správné před krátkodobými zájmy dát přednost věrnosti ideálům svobody a demokracie, které mají trvalou hodnotu.

Za staršovstvo sboru,

Pavel Pokorný, farář

Tomáš Fendrych, kurátor

Farní sbor Českobratrské církve evangelické Praha – Dejvice
Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6
Tel. 721141691

Pan
Mgr. Bohuslav Sobotka
Předseda vlády České republiky
Úřad vlády České republiky
Nábřeží Edvarda Beneše 4
118 01 Praha 1 – Malá strana

V Praze dne 4. 4. 2014

Vážený pane předsedo vlády,

připojujeme se k otevřenému dopisu, který Vám dne 23. 3. 2014 zaslal Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Praze Střešovicích a podporujeme jeho apel, který se týká jednoznačného odmítnutí ruské anexe ukrajinského území i za cenu toho, že takový principiální postoj může mít neblahý ekonomický dopad.

Za staršovstvo Farního sboru ČCE Praha - Dejvice

Petr Hudec, farář

Pavel Prosek, kurátor

Dvě setkání

V pozvánce na „Setkání s hostem“ stálo: „Banánové děti“ zvenku žluté, uvnitř bílé – vietnamská studentka Thu Thuy Truong. Protože se setkáváme s Vietnamci většinou pouze v obchodech nebo tržnicích, byli jsme zvědaví na setkání jiného druhu.

Krásnou mladou dívku přivedla Kateřina Tichá. Studovaly spolu na výběrovém gymnáziu Jana Nerudy. V současnosti studují na vysoké škole rozličné obory.

Veronika, jak zní české jméno Thu, studuje publicistiku. Vyprávěla nám překrásnou češtinou o životě v zemi, která je naší vlastí. Její pohled nás často velmi udivoval. Nesnažila se nám lichořit a přesto jsme často „zašuměli“ překvapením. Jsme prý otevření, přátelští, na ulicích máme pořádek... Pěkně se to poslouchalo.

Veroničini rodiče byli socialistickým režimem vysláni na studium k nám. Neznali řeč, neměli možnost vybírat si školu. Prožili řadu obtíží, ale oba vystudovali, poznali se a uzavřeli u nás manželství. Bez přítomnosti a pomoci vlastních rodin, které jsou podle Veroničina vyprávění velice soudržné. Autorita

rodičů je nesporná a nepodlomená „globalizací“. V rodinách se stále udržuje kult předků, které uctívají a vedou k tomu i vlastní potomky. Děti mají mnohem méně volnosti, než by bylo pro naše děti pochopitelné. Ze školy musí přímo domů a kromě samozřejmé a pilné přípravy do školy pomáhají s mladšími sourozenci i při celkovém chodu rodiny. Není možné, aby přijaly pozvání spolužáků na přespaní, nejezdí na společné školní výlety. Rodiče pracují prakticky od svítání do noci a děti mají povinnosti obstarat domácnost.

To vše Veronika vyprávěla bez náznaku nesouhlasu, jen s poznámkou, že trvalo velmi dlouho než směla přespat u Kateřiny (zřejmě po přímlově Katčiny maminky).

Byli jsme všichni jejím vyprávěním, přirozeným půvabem a jasným pohledem na život v „cizině“ u nás i „doma“ ve Vietnamu upoutáni natolik, že jsme ji ještě po ukončení besedy zahrnuli dotazy a vděkem za to, že NÁS vidí lepší, než se vnímáme my sami.

Shodou okolností mě za dva dny na to čekalo setkání s mými bývalými žáky. Po čtyřiceti letech. Pozvali mě 52letí žáčci. Učila jsem řadu let v Písnici, tehdy běžné obci nedaleko Prahy. Dnes je pražskou součástí. Nebyla to výběrová škola a setkala jsem se s obyčejnými lidmi, kteří prožili v okolí své bývalé školy většinu života. Někteří k mé radosti procházejí životem lépe, než bych předpokládala. Nesetkali se všichni. Vyprávěli o své práci, o rodině a nezvládla jsem v jedné chvíli kantorskou náтуру, když jeden „žáček“ řekl „čtrnáct dnů zpátky jsem byl..“: To je rusismus, je to zlozvyk i v rozhlase, říká se před čtrnácti dny!

Zasmáli se, že se nezapřu. Nezapřela jsem se ještě jednou. Někdo v řeči nadhodil, jak se tu roztahují Vietnamci. (V Písnici je SAPA – vietnamské centrum obchodu, kde pracují také Veroničini rodiče – ne za pultem!)

Vyprávěla jsem svým bývalým žákům o setkání s Veronikou, o výchově ve vietnamské rodině, o jejich pílí a pracovitosti. Vyslechli mne. Neodporovali. Jen se ptali: No a to nás tady mají převálcovat, že jsou naši líní?

Nezmohla jsem se na další výchovnou odpověď.

Jana Jindrová

Požehnaný den

Vzpomínám si, jak mne mne před lety pohoršila moderní písnička o neděli. Možná, že sama o sobě nebyla zas tak hrozná, ale co ten její refrén? „Ta zlá neděle, blbá, blbá, pitomá neděle...“ Připadalo mi to jako pusté rouhání člověka, jemuž není nic svaté, zároveň však také jako výraz bezradnosti a otrávenosti těch, kdo nevědí, co si počít s životem.

Stará jednota bratrská chápala svěcení neděle dosti moralisticky. V „Mravech ctnostných mládeži potřebných“ najdeme rýmování:

„Neděle neb jiný svátek
hled', ať nepřijde na zmatek.
Kdo ten dar tráví v marnostech,
v hříších a rozpustilostech,
rušit' Boží přikázání,
důjde od Boha trestání.“

Nepřehlédněme však v těchto verších důležité slovo - „dar“. Pán Bůh nám skrze neděli dává vlastně nevšední dar, který ovšem oceníme jen tehdy, když jej začneme náležitě užívat a prožívat. Je to skutečně něco vzácného, co nám Pán Bůh přidává k ostatním dobrým věcem.

Roku 1958 nastoupil na papežský stolec víc než osmdesátiletý Jan XXIII. O tomto muži je známo, že nejenže všechny překvapil tím, že se na stará kolena rozhodl svolat ekumenický sněm, ale dovedl se také neotřele vyjadřovat. A právě o neděli napsal: „Lidé mají zachovávat třetí Boží přikázání, **aby se zachovala důstojnost člověka**, který je Boží dílo a jehož duši Bůh stvořil jako svůj obraz.“ I takto vysloveně kladně je možno chápat neděli: Člověk dostává příležitost, aby nežil jen konzumním životem jako hovádko (na jehož odpočinek bylo ovšem v přikázání o dni Páně výslovně také pamatováno), ale aby se od nich výrazně odlišil. Jak to zpíváme o tomto Božím láskyplném činu v dnes už málokdy zařazované církevní písni: „...On sám den ten oddělil, požehnal a posvětil. I já práci odkládám, duši Pánu oddávám.“

Dříve spousta lidí využívala nedělního volna k nejrůznějším pracím. Dnes si sice někteří také nechávají na sedmý den všelijaké nedodělávky, ale přibývá těch, kdo jsou dosti bezradní, čím neděli naplnit. Co tedy činit s nedělním volným časem? Před lety jsem se v jičínské evangelické kapli pravidelně setkával s originálním lékárníkem PhMr Mahrem. Zajímavý pro mne byl už tím, že ač se pokládal za člena našeho sboru, zároveň se označoval za unitáře. Vždyť mezi unitáře patřili Calvinův protivník lékař a kacířský teolog Michael Servet nebo kněz a badatel Joseph Priestley anebo Charlotte Garrique, jejímuž sňatku s Tomášem Masarykem dokonce požehnal unitářský duchovní uprostřed rozkvetlé zahrady... Také onen jičínský bratr lékárník vycházel po unitářku hlavně z přírody a zdravotvědy, a to i ve vztahu k neděli. Když mu komunisti znárodnili apatyku, oblékl si větrovku, pumpky a turistické boty a šel dělat průvodce výletníků po Prachovských skalách. Tak to dělal ve všední dny. V neděli to ale bylo jinak. Na bohoslužbách se objevoval v bílé košili a černých šatech, což odůvodňoval takto: „Člověk potřebuje pravidelně prožívat sváteční pocit, že si oblékne od hlavy k patě čisté prádlo, že si vykračuje pomalu a svátečně aspoň jednou za týden přes celé

město a poslechne si něco jiného, než jsou ty obyčejné řeči.“

Takovéhle argumenty pro svěcení dne Páně nám patrně nepřipadají nejpřesvědčivější a mohli bychom je nahradit lepšími, bibličtějšími odůvodněními. Jisté ale je, že neděle může pro nás představovat hřejivé světlo, které pravidelně proráží šedivou clonu všechních dnů. Bylo by škoda, kdybychom je nechali svítit nadarmo.

heda

Další pozvání:

- 11. 5. v 17:00 ochutnávka vína z Moravy spojená s výstavou fotografií V. Jenčka
- 13. 5. – 16. 5. tradiční bazar šatstva z Německa
- 23. 5. Noc kostelů více na www.nockostelu.cz
- 24. 5. v 15:00 bohoslužba za krajinu v Suchdole
- 22. 5. v 19:00 ThDr. M. Prudký – Bible Kralická, jak a proč vznikla, co všechno obsahuje, co nám nabízí:

V loňském roce jsme si připomínali výročí 400 let od posledního vydání tzv. Kralické Bible (1613).

Připravovaný večer s hostem bude navazovat na jubilejní akce, představí ovšem kralickou Šestidílkou, a to nejen jako mimořádně významný biblický překlad, ale jako komplexní příručku pro studium Písma, která nabízí několik typů informací, vysvětlivek a komentářů. Na konkrétních ukázkách bude představena podoba Bible Kralické, bude stručně připomenut její dějinný příběh a představena její trvalá hodnota a aktuální užitečnost pro písmácké křesťany.

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 20. 5. 2014.

Červnové číslo vyjde 25. 5. 2014.

Kalendář na květen 2014

Bohoslužby ve sboru - neděle 9:30	4. 5. s VP 11. 5. Křest Jana a Lucie Matoušových 18. 5. 25. 5. 1. 6. Na závěr školního roku pro malé a velké 8. 6. Svatodušní s VP	MUDr. Z. Susa P. Hudec P. Hudec P. Hudec A. Hudcová P. Hudec
Biblická hodina	Úterý v 17:30	
Děti	Nedělní škola: neděle v 9:30 Vyprávění z Bible a zpívání s předškolními dětmi: 15. 5. a 29. 5. v 17:00 ZŠ Suchdol: pátek 13:30	
Mládež a dorost	Úterý 19:00	
x-cátníci	Čtvrtek 15. 5. v 19:00	
Sbor Naši pěvci	Středa 18:30 20. 5. 18:00 Koncert v kostele Panny Marie pod řetězem - Biblické postavy v hudbě	
Křest'an. služba	11. 5. po bohoslužbách	
Klub poznávání	29. 5. v 10:00 Návštěva botanické zahrady nebo výstavy	
Hodina pohybu	5. 5. a 19. 5. v 15:00	
Setkání s hostem	22. 5. v 19:00 ThDr. M. Prudký – Bible Kralická, jak a proč vznikla, co všechno obsahuje, co nám nabízí	
Staršovstvo	Pondělí 5. 5. v 19:00	
Zpívání ve Stodůlkách	Pátek v 9:30	
Setkání maminek s malými dětmi	Zpravidla poslední čtvrtek v měsíci v 10:00 (více informací martasvetlikova@gmail.com)	

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992.
Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce:

Mgr. E. Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 - Liboc
tel.: 222 360 437, henychova@atlas.cz

Adresa sboru:

Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6
tel.: 607 622 358 (A. Hudcová), 721 141 691 (P. Hudec)

http://dejvice.evangelnet.cz, dejvice@evangelnet.cz, č. ú 2400319773/2010

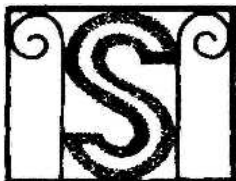
	Obsah	Strana
	POTOM na vás vyleji svého Ducha	1
	Z jednání staršovstva	2
	Výlet mládeže do Bukovce	3
	Proč zpívat o víně	5
	Sedmdesát let prožitků ...	7
	Proč je první a poslední přikázání Desatera nejdůležitější?	10
	Další pozvání	11
	Kalendář na červen	12

POTOM na vás vyleji svého Ducha

Jeden z nejznámějších starozákonních textů o Duchu svatém najdeme v proroctví Joelově. Hospodin zaslubuje toto: Potom vyleji svého Ducha na každé tělo. Vaši synové a vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít sny, vaši jinoši budou mít prorocká vidění. Rovněž na otroky a otrokyně vyleji svého ducha, praví Hospodin (Joel 3,1-2). Důležité je předně to první slůvko Hospodinova zaslíbení. **Potom!!!** Po čem se tento slib naplní? Až Boží lid pochopí pohromy, o nichž prorok píše v první kapitole, jako Boží metly. Boží lid odpadl od Hospodina, přestal Hospodinu sloužit, oblíbil si baalismus – náboženství, v němž nešlo o pravdu Páně, ale jen o prosperitu, o vlastní prospěch, o příjemné pocity. Izrael byl Hospodinovým lidem jen označením, nikoli srdcem a činy. Proto na něj přišly pohromy: „co zbylo po housenkách, sežraly kobylky, co zbylo po kobylkách, sežrali brouci, co zbylo po broucích, sežrala jiná havěť“ (Joel 1,4). A proto Hospodin ústy proroka Joele volá svůj lid k pokání a k návratu: „Nyní tedy, je výrok Hospodinův, navraťte se ke mně celým srdcem, v postu, pláči a nářku. Roztrhněte svá srdce, ne oděv, navraťte se k Hospodinu, svému Bohu, neboť je milostivý a plný slitování“ (Joel 2,12). „A stane se **potom**, že vyleji svého ducha na každé tělo.“

Takže podle Joela dar Ducha svatého je závislý na každém z nás. Nestačí jen prosit o tento dar, čekat na tento dar. Klíčové je navrátit se k Hospodinu v postu, pláči a nářkání. A pak Hospodin naplní svá zaslíbení. To platí pro jednotlivce i církev jako celek.

P. Hudec

Z jednání staršovstva

– čtvrtek 5. 5. 2014 v 19,00

- proběhla oslava narozenin br. J. Hlavsy 13. 4. po bohoslužbách
- v Klubu poznávání byl promítnut zajímavý dokument o Athosu 10. 4. V 9:30
- Koncert NP a Nsango malamau pro Afriku se konal 16. 4. v 19:30 u Martina ve zdi – výtěžek 19 tisíc byl věnován na projekt „Škola v buši“
- Setkání s hostem 24. 5. – hostem byl Pavel Dobrovský – Etiopie, země víry a černé kávy – velmi zajímavé
- byly promítnuty obrázky paramentů navrhovaných H. Hártelem staršovstvo se vyjádřilo takto:
 - 1. mělo by se přistoupit k vytvoření repliky stolu Páně, očekává se konkrétní návrh na křtitelnici + skříňku v rohu za stolem Páně
 - 2. paramenty – staršovstvo obecně nemá námitek vůči paramentům, ale domnívá se, že z důvodu barevnosti modlitebny (okenní vitráže) se paramenty jako takové do prostoru naší modlitebny nehodí. Staršovstvo děkuje H. Hártelemu za práci, doporučuje řešit nejdříve stůl Páně, křtitelnici a pak teprve případné další doplňky.
- bazar šatstva – průběh bazaru zajišťuje J. Kohoutová a spol., skončení bazaru 16. 5., večer odvoz věcí Diakonií Broumov – výtěžek půjde na Diakonii Stodůlky
- koncert NP u Panny Marie pod řetězem 20. 5. v 18:00 hod.
- 29. 5. v 19:00 hod. Setkání s hostem – M. Prudký – Bible kralická (změna data oproti Suterénu)
- 23. 5. Noc kostelů – v našem sboru se nekoná
- 24. 5. Bohoslužba za krajinu Suchdol v 15:00 hod.
- 11. 5. – ochutnávka vín v 17:00 hod. v modlitebně - výtěžek půjde na Diakonii Nosislav
- 11. 5. křest - MUDr. Jan Matouš a jeho dcerka Lucie
- 31. 5. Táborová porada O. Macka a mládeže v Dejvicích
- 21. 6. Svatba Jany Mostecké v Libiši
- setkání předškolních dětí a náboženství v Suchdole bude zakončeno v květnu
- jsme zváni na bazárek Diakonie Stodůlky – 21. 6. 2014 ve 14:00 hod.
- informace o jednání DR Diakonie Stodůlky – P. Hudec informoval o tom, že prostory dílny bude pravděpodobně nutné odkoupit

- proběhlo jednání s novým ředitelem celé Diakonie P. Haškou ohledně sjednocení našeho střediska se střediskem ve Strašnicích (ředitelka Besčesová odchází do důchodu) - příprava započne na podzim
- sbírka na HDL Jeronymovy jednoty – Kč 10 430,- (sbírka věnována sboru Nymburk)
- na Velký pátek činila sbírka Kč 3 366,-
- sbírka na JJ doposud Kč 49 475,- sbírka bude pokračovat do konce května
- upozorňujeme dárce na platbu na školného dětem v Kongu
- informace ohledně kotelny – br. Hudec znovu žádal SR o realizaci výměny kotle nejlépe do začátku prázdnin
- výdaje za rekonstrukci sborových prostor po vytopení vodou činí pro náš sbor Kč 23 tis. (včetně DPH), pro ÚCK Kč 94 tis. (bez DPH), staršovstvo děkuje Černohostským za zajištění rekonstrukce a všem dalším, kteří se podíleli na úklidových a dalších důležitých pracích
- hledání nového ekonoma a účetního – po omezenou dobu je ochoten od příštího roku zastat funkci ekonoma br. Mašek (cca 2 roky), jakmile se zapracuje nový duchovní pastýř a nový kurátor, nastane vhodná doba pro převzetí funkce ekonoma mladším bratrem nebo sestrou (byla oslovena J. Cihlová
- z kanceláře předsedy vlády jsme obdrželi potvrzení přijetí dopisu, jímž staršovstvo vyjadřuje podporu stanoviska sboru ve Střešovicích k situaci na Ukrajině
- staršovstvo podporuje žádost sboru z Nosislavi o odložení zrušení pastoračních pracovníků o cca 1 rok
- prosba o pomoc – Cizl Jiří – dlouhodobě nezaměstnaný ze sboru Strašnice žádá o zprostředkování práce
- schváleno zapůjčení sborových prostor manželům Henychovým na oslavu narozenin
- schváleno zapůjčení místnosti JAK pro konání domovní schůze Družstva v Eliášově 26. 5. od 19 h.
- informace presbyterů pověřených hledáním faráře

Výlet mládeže do Bukovce na Kokořínsko

Ještě na mládeži v úterý jsme si všichni sdělovali své dojmy z vydařeného víkendu. Výlet mládeže se konal 2. - 4. května. Cestovali jsme pod přístřeší Henychů, do Bukovce na Kokořínsku.

Víkendové akce se zúčastnilo devět lidí. Na páteční večer jsme po škole a práci relaxovali společenskou hrou Activity, při které jsme v dvoučlenných týmech hádali

slova v kategorii pantomimy, slovního popisu (vzpomeňte na TV show Kufř) a kreslení. Tato hra nikdy nezklame, vždy znovu překvapí originální a zábavnou atmosférou. Večerní ztišení s našim Pánem a odchod čerpat síly na zítřejší celodenní výlet.

Foto: samospoušť Marka Stoklasy

V tomto malebném místě, na rozhraní 3 českých krajů, není příroda zelenější, než jinde, ale přesto jsme zde byli rádi – první společná návštěva tohoto místa, počasí nám vyšlo, spoustu času si povídat... Nikoho z nás nenapadlo, že jsme ušli 32 km! Všechny naše odhady byly maximálně poloviční. Prošli jsme Kostelecké bory a Martinské stěny, přes obce Pavličky a Bylochov. V samém závěru nás čekalo občerstvení v místní hospůdce a večer táborák a zpěv známých písní ze zpěvníku Svítá. V neděli ráno krátké zamyšlení z knihy Karpatské hry od Miloslava Nevrlého. Vedle úklidu jsme stihli ještě se nasmát u karetní hry UNO a procvičit naši obratnost na laně natažené mezi stromy. Spousta zábavy do poslední chvíle. Naše milé slečny a dámy si ráno přivstaly a udělaly palačinky jako překvapení. Všichni se shodujeme na tom, že jim všem patří díky za tu péči o nás, a ještě jednou bychom jim chtěli touto cestou poděkovat. A ještě jednou také díky hostitelům – Elišce a Vítkovi Henychům, resp. celé rodině. Bylo to krásné a bylo by pěkné se

sem jednou vrátit. Budeme rádi, když se na naše další výlety připojí také mladší mládež.

Za sehranou partu Jaroslav Nezbeda

Když jsme 11. května ve sborovém sále, ozdobeném krásnými fotografiemi bratra V. Jenčeka, ochutnávali moravská vína na podporu Diakonie v Nosislavi a přitom si i pěkně zpívali, vzpomněl jsem si, že jsem před časem polemizoval s článkem, který v oprávněném popisu nebezpečí návykových látek opomenul specifika alkoholických nápojů. Je to stále aktuální téma a tak snad neškodí připomenout si je i v souvislosti s dobrými moravskými víny.

Proč zpívat o víně a ne o ostatních drogách

Je třeba souhlasit s E. Potockým, který v příspěvku Droga si nevyberá člověka, člověk si vyberá drogu (MOSTY 2/2006) poukazuje na negativní důsledky konzumace alkoholu a i s tím, že se do našeho pohledu na drogové spektrum promítají naše kulturní tradice. Přece jen je však významný rozdíl mezi produkty alkoholického kvašení na straně jedné a ostatními drogami na straně druhé.

Lidstvo se setkávalo s procesem alkoholického kvašení různých, především rostlinných produktů od nepaměti. Ve vztahu k našemu tématu je však podstatné, že alkoholicky kvašené produkty, tak jak se je člověk naučil postupně vyrábět, měly mnohem více funkcí, než být jenom zdrojem opojení.

Možnost přípravy kvašených nápojů ze sladkých rostlinných šťáv či zředěného

meu se spojuje s rozvojem hrnčířství v mladší době kamenné. Do stejné doby se klade i prapůvod piva, které vzniklo zkvašením částečně rozmělněných zrn divoce rostoucího obilí rozředěných vodou.

Spontánní alkoholické kvašení bylo po řadu tisíciletí významným způsobem konzervace materiálů s obsahem sacharidů. Déletrvající uchování nezkvašených ovocných šťáv umožnil totiž až poměrně nedávný objev tepelné sterilace z počátku 19. století.

I v současném systému konzervačních metod má konzervace ethanolem své místo, uvážíme-li, že například zvlášť nebezpečné patogenní mikroorganismy hynou již v poměrně málo koncentrovaném alkoholickém prostředí.

Je třeba také připomenout, že i při výrobě našeho chleba se uplatňuje alkoholické kvašení. Samozřejmě, že obsah ethanolu je v pečeném produktu zanedbatelný. V této souvislosti je třeba poukázat na energetickou hodnotu kvašených nápojů. Ne nadarmo se říkalo o pivu, že je „tekutý chléb“. Podobně jako ve víně se tu podílí ethanol významným způsobem spolu s nezkvašeným podílem na celkové energetické bilanci. Tento posilující přínos kvašených nápojů byl samozřejmě oceňován zejména v dobách, kdy potravin nebyl nadbytek.

Charakter vína jako životodárného nápoje se objevuje i v nejvýznamnějším křesťanském obřadu připomínajícím obět' Kristovu – přijímání chleba a vína, Večeři Páně.

Význam kvašených nápojů pro výživu vystupuje zřetelně do popředí za situaci omezené dostupnosti potravin a vody, jako byly například dlouhodobé námořní plavby nebo expedice do neobydlených krajů. Zejména při námořních plavbách nebylo snadné uchovat pitnou vodu v žádoucí kvalitě a dobře se zde uplatnil zmíněný konzervační účinek alkoholicky kvašených nápojů. Přitom vysoký obsah vody v případě piva a vína (zvláště ředěného vodou) z nich dělá hodnotné zdroje pro uhašení žízně, respektive pokrytí nezbytné potřeby vody.

Současná doba rozšířila znalosti o složení kvašených nápojů. Ve víně je to například kolem 500 látek, z nichž řada je prokazatelně zdraví prospěšná. Jistě i některé drogy vykazují zdravý prospěšný účinek, ovšem za specifických situací, takže jejich aplikace je adekvátní vesměs formou farmaceutických přípravků na lékařský předpis.

A tak zbývá odpověď na nadepsanou otázku „proč zpívat o víně“.

Mnoha tisíce lety vývoje naší civilizace prověřené alkoholicky kvašené nápoje, konzumované v přiměřeném množství a ve vhodném čase (a není nikdy dost na zdůrazňování kultivované konzumace alkoholických nápojů) hasí žízeň, osvěžují, v případě potřeby posilují tělo a přispívají k vytvoření dobré pohody. Zaslouží si

proto tolik krásných písní, kolik bylo o nich vytvořeno.

A co o ostatních drogách? Výstižně to charakterizuje Ludvík Vaculík: „Marihuana tu nebývala a ten nedostatek nevadí, nemusí tady zas být. Nic se bez ní nikomu nestane. Nevědět o ní je velice snadné.“

Dušan Čurda

Sedmdesát let prožitků a zkušeností otevřených k budoucím

Charakteristiku určitého údobí tvoří zejména osobní příběhy. A tak si tak dovolím – v rámci letošního roje oslavenců – přispět částí svého.

Můj život utvářela především setkání s pozoruhodnými o lidmi nebo událostmi. Narodila jsem se do hluboce věřící rodiny. O babičce, která zemřela rok před mým narozením, se psalo vděčně v místním tisku – její moudrost byla známa v širokém okolí. Vychovala devět dětí, její manžel zemřel, když bylo nejmladšímu – mému otci – deset let. V mém dětství, prožívaném na okraji Prahy, jsme navštěvovali často dvojí bohoslužby – maminka byla katolička. Evangelické bohoslužby se tam do roku 51-52 konaly ve škole – a byla plná třída, nedělka bývala poté. Vedl je kurátor místního sboru, nebo mladá hezká výborná vikářka ze Střešovic. Tu jsem měla velmi ráda. Abych si s ní mohla povídat, doprovázela jsem ji vždy po náboženství asi kilometr na její další působiště. Asi v r. 52-3 musela odejít pracovat na stavbu – a tam ji zasáhla do hlavy cihla (!).

Tatínek nikdy nezatrpkl, ač jsme dvakrát v krátké době přišli o veškeré rodinné úspory, které vydělal díky svým patentům. Vedli s maminkou pěkný rodinný život i v rámci širokého příbuzenstva, jezdili jsme na výlety a krásné dovolené. Mamince, která byla vážněji nemocná, pomáhal v domácnosti. Učil nás číst z mapy, chodil se mnou malovat do terénu, v první třídě jsem již znala perspektivu, psal mi krásné moudré úvahy do památníčku a učil mě přemýšlet způsobem, kterým předběhl svou dobu jak v didaktice, tak psychologii myšlení. Maminka jeho výchovu doplňovala bohatou asociační výbavou lidové slovní moudrosti, která se mi velice hodila, když jsem později v diakonických kurzech potřebovala vysvětlit složitější psychologické jevy jednoduchým způsobem.

V r. 54 tatínek našel nebytový, avšak slunný prostor v Dejvicích, kam jsme se s velkou radostí přestěhovali. Začala jsem zde navštěvovat novou velikou školu, avšak než jsem se stihla seznámit s novými spolužáky, musela jsem projít další pozoruhodnou zkušeností. Každou velkou přestávku mě na stupínek vyvolávala celoškolní pionýrská vedoucí a nutila mě, abych se přiznala, že ten odsouzený Slánský je můj strýc. Procesy byly vysílány v rozhlase a já jsem s prostředím nové školy ještě nebyla seznámena. Měla jsem veliký strach, nerozuměla jsem tomu, své strýce jsem přece znala. Trvalo dost dlouho, než konečně někdo zakročil. Až po nějaké době jsem dokázala tu situaci zreflektovat.

V sousedství bydlela akademická malířka a ta si povšimla mé záliby a začala mě učit malovat – ve dvanácti letech jsem s její pomocí již malovala obrázky olejovými barvami.

S maminkou jsme navštěvovaly koncerty pro mládež, které organizoval Ivan Medek, ale nejvíce mne v té době ovlivnila paní Milča Mayerová, do jejíchž kurzů mě maminka přihlásila. Učila nás vnímat hudbu i prostor a sebe v něm, a vyjádřit to pohybem. S její výbavou jsem dokázala zvládnout i další náročnou zkušenost. Ve třinácti letech jsem utrpěla běžnou zlomeninu bérce, avšak špatně léčenou. Po dva měsíce jsem nesměla stoupnout na nohu, která byla celá fixovaná v sádře a když mě konečně po dalších asi dvou týdnech sádru sundali, měla jsem nejen nohu kratší, ale zcela neohybatelnou v obou kloubech. Takto jsem byla bez jakékoli pomoci ponechána sama sobě. Za dva roky jsem již dokázala soutěžit v tanci a od té doby se věnuji rehabilitaci – ve fyziologickém i psychologickém smyslu.

Dostala jsem se na oděvní průmyslovku, kde byla vynikající češtinářka a historička umění. Historii oděvů a architektury jsem si snadno rozšířila o studium historie. Mezi tím však tatínek koupil s podporou příbuzných domek na Hanspaulce, který bylo třeba splácet. Při zaměstnání jsem večerně studovala, přemýšlela a za pomoci přátel upravovala půdu k obývání. Nejbližší mě byl Komenský a Exupery. Do dejvického sboru nastoupil Jan Čapek a schůzky v dejvické mládeži se časem staly hojně navštěvovanými mládeží z celé Prahy, později i zahraničními hosty. Výborné byly v té době také výlety evangelické pražské mládeže a evangelické celocirkevní brigády. Škoda, že se tak vynikající tradici v dnešní době snad nikdo nevěnuje.

To již byla šedesátá léta. Začala jsem navštěvovat Psychologii na Filosofické fakultě, a když jsem se vyrovnala s nároky nového studia, začala jsem externě navštěvovat i některé přednášky na filosofii. Přivydělávala jsem si hlídáním dětí a později jako pomocná vědecká síla. Seznámila jsem se s mladým lékařem, což bylo fatální setkání, i když byl nemocen. Ta nemoc se stala časem léčitelnou, avšak v té době ji medicína léčila vysokými dávkami halucinogenů a barbiturátů. Všichni takto léčení zemřeli a já byla teprve ve druhém ročníku. Rok jsem pak žila na samé hranici života. Nejbliže mi byli Mozart a Vladimír Holan. Do života mě vrátil farář Jan Čapek, který měl v té době již podobnou zkušenost se svým synkem, sestra Bohunka Fišerová, a práce ve sboru. Rozhodla jsem se věnovat vědě a výzkumné práci a svým třem kmotřencům. Na filosofické i teologické fakultě byly v letech 67 a 68 pořádány mimořádné večerní přednášky významných myslitelů, kteří nemohli do té doby přednášet – prof. Patočka, dr. Ladislav Hejdlánek, dr. Jiří Němec a další. Praha kulturně ožila, přijížděla řada hostů. Moje půdní prostory se staly místem setkávání, učili jsme se společně na zkoušky, v ročníku nás byla třetina věřících. Na závěr studia se zde konal i první psychologický happening na téma neverbální komunikace s vyřazením jakéhokoli pohybu. Téma mé disertační práce bylo rozsáhlé a také v té době zcela nové – Vliv citů na myšlení, s podtitulem Funkční vázanost subjektu jako hypotetická entita.

Pracovat jsem začala ve farmakologické laboratoři Lékařské fakulty. Byla jsem teprve druhou psycholožkou v tomto oboru u nás. Své dosavadní výzkumy jsem zde mohla rozšířit o medicínskou a farmakologickou dimenzi. Postavila jsem program mezioborové kandidátské disertace v rámci externí aspirantury. Minimum jsem stihla ještě s klasickou

filosofií, ale po r. 72 nastaly normalizační problémy. Můj skvělý šéf a školitel byl zákeřně vyhozen a moje výzkumy byly zastaveny. Pod vedením výborné vedoucí katedry jsem však mohla vést výzkumné semináře a studentské kroužky. Učila jsem studenty zkoumat, vyhodnocovat a písemně a přednáškově zpracovat různá psychosomatická témata, která jim přesvědčivě ukazovala, jak některé fyziologické stavy mohou být modifikovány osobností pacienta a jeho momentálním stavem. Velký ohlas u odborné veřejnosti mělo zvláště téma indoktrinace. S pomocí druhého školitele jsem pak ještě stihla provést na jiném pracovišti výzkumy pro svou práci, ale pak již jsem musela toto báječné pracoviště nařízením děkanátu opustit, neboť pro mne údajně zde již nebyla práce. Disertaci jsem pak po dalším odkladu stihla sepsat na poslední chvíli až při mateřské dovolené, avšak abych mohla v té době obhajovat, musela jsem odložit svatbu.

Po složitém návratu do zaměstnání na jiné lékařské fakultě se v 80. letech podařily dva významné výsledky:

- Byla jsem přizvána ke spolupráci na terapii u nás prvně diagnostikovaného případu Alzheimerovy demence u vysoce vzdělaného a kultivovaného člověka, který již nemohl psát ani se oblékat. Neexistovaly žádné zkušenosti, bylo třeba zcela improvizovat. Využila jsem všech svých dosavadních výsledků a zkušeností a položila jsem základy nového terapeutického přístupu. Po několika měsících výborné spolupráce všech ošetřujících i skvělé manželky pacienta se stav zlepšil natolik, že mohl na chalupě uvítat zahraniční návštěvu, s níž se dlouho neviděl, a vyjít na výlet, aniž by návštěva zaznamenala nějakou změnu chování. Později jsem z těchto metod vytvořila terapeutický Program kognitivně-rehabilitační péče, který s dobrými výsledky aplikuji posledních asi dvacet let.

- Spolu s dvaceti dalšími psychology, lékaři a sestrami na několika gerontologických odděleních se mi podařilo prokázat účinnost několika nootropních látek (léků vytvořených na přírodní bázi), které byly v USA a Kanadě považovány za neúčinné. Tyto léky se dodnes s úspěchem podávají pro zlepšení snížené kognitivní činnosti – známy jsou například pod názvem Nootropil, Piracetam, Enerbol.

V době normalizace k nám téměř pět let v rámci bytového semináře týdně chodilo až 30 lidí, kteří nemohli běžně získat vyšší vzdělání, a řádka významných našich i zahraničních učitelů. V té době se také v dejvickém sboru řada odvážných členů svým podpisem pod petici zasloužila o to, že bylo vykonstruované trestní stíhání jednoho oblíbeného mladého faráře zastaveno.

A co se podařilo v době nové:

- V devadesátých letech se v rámci kurzů, pořádaných Diakonií, přeškolil personál většiny seniorských zařízení natolik, že během asi deseti let se život v těchto zařízeních změnil k nepoznání. Základem této změny se stalo nejen poznání, že ve stáří nemusí nutně docházet k úbytku schopností, ale i pravidla cesty k jejich udržení: aktivace, cvičení, důvěra, úcta, vlídné vstřícné a kreativní zacházení.

- V té době došlo v mé terapeutické praxi ještě k jednomu významnému výsledku. Navštěvovala jsem jednou týdně pána, který měl čtyři roky po mrtvici ochablou pravou polovinu těla, ruka byla ohnuta v křečovitém sevření, špatně artikuloval, výrazově

nerozlišoval smích a pláč, svými výbuchy častoval skvělou manželku i rehabilitační sestru. Po několika měsících se artikulace upravila do značné míry, emoční problematika zcela. Po roce a půl ochablé svalstvo postižené poloviny těla zbytnělo, mohl podat ruku a chodit samostatně na asi kilometrové procházky. Tuto změnu jsem nemohla vyložit jinak, než tím, že došlo k nárůstu nových nervových drah a tím i k nové inervaci a výživě svalů. Do té doby bylo vžito přesvědčení, že od narození dochází k postupnému úbytku nervových buněk i nervové sítě.

A tak pevně doufám, že přes všechny překážky své slané jméno nenesím zbytečně a s velikou pokorou děkuji za všechnu pomoc a podporu, která mi byla dána z míst Nejvyšších, i od mé rodiny i přátel. Také si dovoluji doufat, že celá řada výsledků, která ještě nemohla být zveřejněna, se jednou stane podkladem pro práci mých následovníků - možná i z dejvického sboru.

Jaroslava Slánská (redakčně zkráceno)

Proč je první a poslední přikázání Desatera nejdůležitější?

Opět několik myšlenek z přednášky Mgr. Davida Nováka na Universitě třetího věku.

První přikázání nám říká: „Nebudeš mít jiné bohy přede mnou“. Desáté přikázání nás nabádá: „Nebudeš dychtit po ničem, co patří tvému bližnímu“. Tato dvě přikázání označil za nejdůležitější svatý Augustin. U prvního přikázání je to jasné – označuje, kdo nebo co je nejdůležitější v našem životě. Podle toho, co je pro člověka vůbec nejpodstatnější, řídí potom celý svůj život.

Proč ale desáté přikázání? To je totiž shrnutí všech předchozích. Než člověk udělá něco špatného, předchází tomu vždy touha, žádost. Ta se rodí v srdci, člověk touží po něčem, po čem by neměl. Vzpomeňme jen na krále Davida a jeho touhu po Betsabé. Celý příběh pak skončil cizoložstvím a vraždou. Nestačí zatnout zuby a s přemáháním plnit jeden příkaz desatera za druhým. To nejde, to člověk nezvládne. Tak se snažili farizeové a ještě si „předpisy“ Desatera zpřísnili spoustou dalších omezení. Přesto je Ježíš označil za obilné hroby, zvenku čisté, ale uvnitř s mrtvým srdcem. A právě ze srdce člověka vycházejí všechny myšlenky – ty dobré, ale i ty zlé. Jde o změnu našeho srdce, o proměnu celého člověka. Tak jak toužil žalmista: „Srdce čisté stvoř mi ó Bože a ducha přímého obnov u vnitřnostech mých“. Desáté přikázání by se dalo shrnout slovy: Buď vděčný za to, co jsi dostal od Pána Boha a přej ostatním to, co mají.

Přímo proti tomu vystupuje dnes reklama. Ta se snaží vytvořit v nás pocit nespokojenosti. Nabádá nás: Nikdy nemáš dost, kup si lepší auto, výkonnější ledničku, tvůj soused má lepší dům a byl už na safari v Africe a lezl v Himalájích a ty jsi ještě nebyl ani na Kanárech. Někdy pak člověk dře celý den v práci, která ho netěší, aby si mohl opatřit něco, co vlastně vůbec nepotřebuje. Dnes netrpíme hladem, ani nedostatkem, náš život je daleko bohatší než v minulosti. Spíš se stává

problémem, jak nasytit člověka, který je sytý, jak obdarovat toho, kdo všechno má.

Jsou lidé v bohatých zemích šťastnější? Jeden Ind uspořádal rozsáhlou anketu s tisíci pěti sty lidmi z různých zemí a různých vrstev. Zjistil dvě věci: Jednak to, že pocit blahobytu s rostoucím bohatstvím sice roste, ale přírůstek radosti je čím dál menší. Nemá-li například dítě v Africe boty a do školy (je-li jaká) chodí bosé, pak mu boty jistě udělají radost. U nás má muž např. jedny černé boty k obleku, jedny hnědé, botasky, pohorky, boty na lyže, boty s bruslemi, boty na jogging, trepky na doma, sandály atd. Koupí-li si další boty, má z nich ještě radost?

Za druhé zjistil, že lidé v bohatých zemích nejsou šťastnější než lidé v chudých (pokud ovšem země netrpí válečným konfliktem. Nehrozí nám tedy krize materiální, ale krize smyslu života. V posledním století se prodloužil průměrný život u nás o víc než 20 let. Jaký je smysl těchto přidaných let? Mnozí lidé si s nimi vůbec nevědí rady. Vyšší spotřeba, luxusnější věci – to nepřispívá k nalezení smyslu života. Ekonomové se snaží přinutit lidi, aby kupovali a spotřebovávali stále víc. Jak k tomu člověka přimět, když vše má? Jak v člověku vzbudit touhu? Jak překročit to desáté přikázání? Je třeba vzbudit dojem, že nemáte vše. Když to budete mít, zkvalitní to prý váš život. Tento stálý tlak působí i na děti a vnoučata – nechtějí být outsidersy.

Jak se tomu bránit? Především být spokojen s tím, co mám. Být vděčen Pánu Bohu za to, co mi do života dal. (Ve starém kancionálu byla píseň: „Sečti všechny dary, které Pán ti dal“...). Někteří lidé na vše nadávají, ale proč? Většinou mohou chodit, vidět, slyšet, mají přátele, kteří je mají rádi. Buďme přející, přejme druhým nadání, úspěch či co jiného. Berme život jako nezasloužený dar.

Když na nás útočí reklama, řekněme si: „A skutečně to potřebuji?“ Traduje se, že Albert Einstein jednou ve velikém nákupním středisku v New Yorku byl udiven spoustou nabízeného zboží a že přitom řekl: „To jsem nevěděl, že je tolik věcí, které vůbec nepotřebuji.“

Jana Oliveriusová

Další pozvání:

- 1. 6. Bohoslužby pro malé a velké, po nich pro rodiny s dětmi výlet (bude upřesněno)
- 28. 6. – 5. 7. Sborová dovolená v Rakousku
- 3. – 10. 8. Pobyt s dětmi ve Strmýchách

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 24. 6. 2014.

Prázdninové číslo vyjde 29. 6. 2014.

Kalendář na červen 2014

Bohoslužby ve sboru - neděle 9:30	1. 6. Pro malé a velké 8. 6. Svatodušní s VP 15. 6. 22. 6. 29. 6. 6. 7. s VP	A. Hudcová P. Hudec Marie Medková-Jüptnerová P. Hudec D. Henych P. Hudec
Biblická hodina	Úterý v 17:30	
Děti	Nedělní škola: Vyprávění z Bible a zpívání s předškolními dětmi: ZŠ Suchdol:	neděle v 9:30 po prázdninách po prázdninách
Mládež a dorost	Úterý 19:00	
x-cátníci	Čtvrtek 19. 6. v 19:30	
Sbor Naši pěvci	Středa 18:30	
Křesťan. služba	8. 6. po bohoslužbách	
Klub poznávání	Po prázdninách	
Hodina pohybu	2. 6. a 16. 6. v 15:00	
Setkání s hostem	Po prázdninách	
Staršovstvo	Pondělí 5. 6. v 19:00	
Zpívání ve Stodůlkách	Pátek v 9:30	
Setkání maminek s malými dětmi	Zpravidla poslední čtvrtek v měsíci (více informací martasvetlikova@gmail.com)	

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992.
Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce:

Mgr. E. Henychová, Radčina 12, 161 00 Praha 6 - Liboc
tel.: 222 360 437, henychova@atlas.cz

Adresa sboru:

Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6
tel.: 607 622 358 (A. Hudcová), 721 141 691 (P. Hudec)

<http://dejvice.evangnet.cz>, dejvice@evangnet.cz, č. ú 2400319773/2010

Obsah	Strana
O křesťanské svobodě	1
Z jednání staršovstva	2
Ekumenická bohoslužba za krajinu v Suchdole	3
Ze synodu naší církve	4
Může za to jen modlitebna?	8
Korespondence Bohuslava Reynka	9
Kalendář k výročí	11

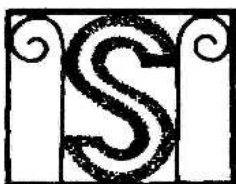
O křesťanské svobodě

Vzpomínám si, že brzy po „sametové revoluci“ v r. 1989 jsem viděl v televizi diskusní pořad, jehož se účastnili zástupci různých církví. Mluvil tam také nejmenovaný kolega, který řekl, že podstatou křesťanské zvěsti je svoboda. Jako doklad uvedl příběh o vyvedení Božího lidu z egyptského otroctví. Velmi se mi to líbilo. Ale je to jen půl pravdy a jak známo, půlka pravdy může také lhát.

Co je to vlastně svoboda? Mnozí svobodou rozumí možnost dělat si, co se jim zlíbí. Chovat se „jak utržení ze řetězu“. Jiní rozumí svobodě jako možnosti volit. Nikdo mě už nenutí, abych byl v jediné pravé, spasitelné straně, abych volil národní frontu atd. Mám svobodu volby. To je něco opravdu velmi podstatného, abychom mohli žít důstojným a v pravdě lidským životem. Musím však povědět, že v Bibli se o svobodě píše v jiných souvislostech. Druhá kniha Mojžíšova, která obsahuje vyprávění o vyvedení z otroctví, je koncipována tak, že začíná popisem života v otroctví a končí nikoli vyvedením z otroctví, nýbrž svobodnou bohoslužbou. Hospodin nevyvádí svůj lid z Egypta jen proto, aby měl možnost svobodně volit, a už vůbec ne proto, aby si dělal, co se mu zlíbí. Exodus vypráví o vyvedení Izraele z otroctví ke svobodné službě Hospodinu. Tato služba se připravuje na hoře Sinaj, když Izrael dostává Desatero Božích přikázání a pokračuje instrukcemi, jak Bohu sloužit kultem. Celý Exodus končí tím, že Izraelci konají bohoslužbu; Mojžíš koná to, co má, a stánek úmluvy přikryje Hospodinova sláva. Hospodin sám se stává pastýřem a vůdcem lidu. Stejně tak je tomu i v Novém zákoně. Ježíš Kristus nás osvobozuje od hříchu, abychom umírali hříchu a byli živi Bohu. Apoštol Pavel pak totéž v epištole Galatským vyjádří paradoxem: jsme svobodni, abychom v lásce sloužili jedni druhým.

A tak bych výrok kolegy, že podstatou křesťanství je svoboda, doplnil. Podstatou křesťanství je osvobození ke službě Hospodinu skrze Ježíše Krista.

Petr Hudec

Z jednání staršovstva

– čtvrtek 5. 6. 2014 v 19,00

- 21. 6. Svatba Jany Mostecké v Libiši a 11. 7. svatba Aničky Jiříčkové ve Velké Lhotě
- dozorčí rada Diakonie Stodůlky jednala o slučování středisek za účasti p. ředitele Hašky – důvodem je, že středisko ve Strašnicích je příliš malé na samostatnou existenci
- ve středisku ve Stodůlkách začne realizace nové přístavby, již byl proveden rozpočet a probíhá výběrové řízení
- MČ P13 nabídla k odkoupení prostor, kde je v současné době dílna
- přípravy oslav 20. výročí střediska 19. – 20. 9. - s. D. Caldwellá je členem přípravného výboru oslav 20. výročí střediska, požádala o spolupráci faráře i členy sboru, nabízí možnost dopravy starších členů ze sboru do střediska Diakonie mikrobusem, bude nutné pozvat někoho ze SR, hlavní program proběhne 20. 9., 19. 9. bude Den otevřených dveří
- sbírka na JJ Kč 70 700,- Kč (na seniorátním shromáždění JJ se bude jednat o žádostech z Hořovic, Radotína – oprava fary, Škvorce – oprava kaple), delegátem shromáždění je za náš sbor s. Uhlířová
- na Svatodušní neděli proběhne sbírka na Diakonii – dobudování MŠ česko-německé v Chebu
- sbírka Solidarity sborů bude vykonána 22. 6. (z fondu čerpají slabší sbory na úhradu personálního fondu)
- dosud vybrány příspěvky na Kongo ve výši Kč 42 900,- Kč
- informace ohledně kotelny – návštěva br. faráře u br. Straky – nabídka ze strany sboru, že budeme požadovat příspěvek na realizaci nového kotle ve výši Kč 100 000,- Kč, sami si vybereme kotel a regulaci topení, sami si vybereme firmu a celé zrealizujeme, SR pouze poskytne část nákladů (celkové náklady na realizaci očekáváme cca Kč 150 000,- Kč)
- obdrželi jsme úmrtní oznámení O. Kellera
- máme k dispozici letáky ohledně oslav 600. výročí vysluhování podobojí 12. 10. 2014 a 600. výročí upálení MJH 2015 – uvažujeme o tom pozvat historika oboru husitství a uspořádat komentovanou vycházku po stopách reformace v Praze
- pozvánka na pietní shromáždění popravy 27 českých pánů v sobotu 21. 6. 2014 v 17:00 hod.

- byly podány informace presbyterů pověřených hledáním faráře – proběhne další kolo oslovení farářů, do současné doby jsme neobdrželi pozitivní reakci na naše nabídky.
- prodloužení platnosti domény „Bienále pro Diakonii“ – registrace platí vždy na jeden rok, je třeba ji obnovovat, ročně je třeba zaplatit 1 200,- Kč
- br. Androchowicz je v současné době v nemocnici, nemůže již být doma sám, jeho dcera Daniela Bursová požádala o pomoc při jednání se střediskem v Krabčicích
- br. Heller podal několik informací z jednání 33. synodu (zrušen sbor v Hrabčicích, zrušení pastoračních pracovníků bylo odloženo, PF na příští rok byl stanoven ve výši 85 200,- Kč)
- s. Študentová podala informaci o sboru v Hlinsku, kterému jsme poskytli dar, situaci vidí pozitivně
- v příštím roce náš sbor oslaví 50. výročí samostatnosti – bude třeba vybrat termín oslav, vybrat členy přípravného výboru, pozvat br. synodního seniora (zajistí br. farář), budou pozváni faráři, kteří ve sboru působili – za členy přípravného výboru byli navrženi: br. Světlík, br. Prosek, s. Růžková, s. Tichá, br. Hlavsa, br. Z. Susa (br. Prosek bude koordinátorem výboru)
- zemřel br. farář Amos Tejkal

Ekumenická bohoslužba za krajinu v Suchdole

V sobotu 24. května se konala již sedmá ekumenická bohoslužba za krajinu na zahradě nad Sedleckými skalami. Kázáním letos posloužil kněz a přírodovědec P. Matuš Kocian z Českého Brodu, který je také pověřen duchovní správou ČZU v Praze.

Zde je ve zkratce kázání, v němž zazněla kazatelova bezprostřední zkušenost z Kazachstánu, kam se jako zanícený přírodovědec vypravil za sběrem brouků: „Taková hájovna je zkušenost, kde si uvědomíte, kolik nesamozřejmých věcí považujeme za samozřejmost ... tam si uvědomíte, jak pro nás příroda a bohužel i její ochrana je pouze romantika. Přednáší se a káže, co všechno by se mělo dělat pro změnu životního stylu. Jenže po několika dnech pobytu v opravdové přírodě by se většina z nás s úlevou vrátila do bezpečí městského západního bytu s veškerými civilizačními vymoženostmi. ... Žít v souladu s přírodou a krajinou člověk zkrátka neumí, je nastaven k tomu, aby s ní žil v konfliktu v napětí. K ekologickému způsobu života může být jedině donucen okolnostmi nebo se do něj narodit, jinak si jej sám, až na nepatrné výjimky, nezvolí. Přírodu máme rádi, ale jen do určitých mezí, do chvíle, kdy nás neomezuje a neohrožuje. Vyjadřují to i biblické texty: na jedné straně krása polních lilí a nebeského plectva (Mt 6,28), na druhé straně tvorstvo trpící a sténající, toužebně očekávající vysvobození k plnosti bytí v Bohu

(Řím 8,19). Příroda, to není jen romantika a krása, ale také boj o přežití, bolest a umírání. Pochopení této stránky života může člověka uvést do souladu s trpícím stvořením, naznačit souvislost stvoření a Krista na kříži a ukázat tak cestu, jak máme pro ostatní tvorstvo, pro přírodu a krajinu žít. Žít nikoli jako destruktor, ale jako jeden z členů biotického společenství země, nebo řečeno náboženskou terminologií, žít jako jeden z tvorů, stvořených navíc k obrazu Stvořitelovu. ... Co můžeme pro dobro stvoření udělat? My, západní romantici, kteří už nevědí, jak skutečná příroda vypadá, jsme asi odsouzeni k tomu, abychom se snažili zachránit aspoň její zbytky ... příroda v konfrontaci s lidskou kulturou už není přírodou, avšak i ty její zbytky jsou natolik cenné, že stojí za to je zachránit. Možná tyto zbytky přírody jsou oněmi posledními pomyslnými cihličkami ve stavbě biosféry, na nichž stojí rovnováha. Ty když odstraníme, stavba se nezadržitelně zhroutí. Naše uvažování většinou končí v pocitu marnosti, že obyčejný smrtelník může ovlivnit jen pramálo. Lepší než propadnout oné marnosti je dělat to, co právě zde dnes děláme. Modlit se, aby generace, které přijdou po nás, byly připraveny, až příroda vypne elektřinu a zavelí: „Zpátky na stromy, či spíše pod stromy“. Modleme se, aby ještě nějaké stromy byly.“

Hostem následné besedy byl Jiří Sádlo z botanického ústavu AV, který přilákal řadu účastníků (sešlo se nás kolem 70). Začal tím, že pod svýma nohama určil rostlinku rožce rolního, a usoudil, že zahrada byla dříve polem, což naši hostitelé, manželé Fetrovi potvrdili. Jeho vystoupení bylo nabitě energií a elánem, které dovedl předat dál. Tato část našeho setkání však už byla uspěchaná, lidi s obavami sledovali zatahující se oblohu, po včerejším ničujícím krupobití to bylo pochopitelné. Řada lidí se stejně vydala na plánovanou komentovanou procházku Kaňonem Vltavy u Sedlce, jedné z oblastí Natura 2000, ale po chvíli ji pan Sádlo rozpustil, neboť obloha vypadala příliš hrozivě. Ti kdo zůstali na zahradě, bleskově uklidili stany a lavice, škoda, že to nikdo nenatočil. Bouřka se nakonec Sedleckým skalám vyhnula, všechno bylo sbaleno a ani se nám nechtělo rozcházet.

Datum příští bohoslužby jsme stanovili na sobotu 23. května 2015. Zapsal si je do svého diáře poutník Petr Hirsch, který se minulý týden nečekaně objevil na Suchdole a se svými přáteli u kaple sv. Václava zasadil buk, jeden „strom míru“ na své pouti kolem světa. A to by byl další dlouhý příběh.

Anna Hejlová

Ze synodu naší církve

Ve dnech 29. 5. až 1. 6. se na Vsetíně sešel 33. synod naší církve ke svému 4. zasedání. K vystoupením, která vyvolala velký zájem a diskusi, patřil příspěvek seniorky ústeckého seniorátu sestry Marty Vlkové Šerákové, farářky sboru v Chotiněvsi (už od roku 2001), který si s výslovným laskavým svolením autorky dovoluji přetisknout v našem dejvickém sborovém zpravodaji. I díky tomuto textu

a diskusi, kterou spustil, byl rok 2015 vyhlášen synodem „rokem ústeckého seniorátu“.

Po publikaci prohlášení mimořádného zasedání 33. konventu ústeckého seniorátu (konalo se 29. března t. r. v Litoměřicích) na téma vědomí sounáležitosti a solidarity sborů naší církve (můžete si ho přečíst na Evangnetu) jde o další výrazný příspěvek k diskusi o budoucnosti naší církve, pochopitelně z jiné, než „pražské“, perspektivy.

Daniel Heller

Sestry a bratři, měli jste možnost přečíst si výzvu našeho mimořádného konventu a snad jste tak i učinili. Jenže přečíst a pochopit, proč tu tento text je, jsou dvě různé věci. Uvědomila jsem si to na jednání naší teologické komise po slovech: „To je na synodu pořad, ústecký seniorát potřebuje pomoci a pražský seniorát konstatuje, že by se pomoci mělo a že by pomoci mohl, tak si to mezi sebou sami vyřešte.“ Proč je tu tento věčný „evergreen“? Lze to vyřešit takto jednoduše? Zřejmě nejde, protože jinak by se tak už stalo. Je v tom víc než jen podpora prostředků personálního fondu, ať je předpis na jedno farářské místo 81 000 Kč nebo 300 000 Kč. Je v tom víc, než jen otázka, jak vyřešit hospodářskou soběstačnost, dokonce nejde ani jenom o správní soběstačnost sboru, jak se možná po mém přehledu bude zdát. A možná celá začínající transformace naší církve otvírá dveře, na které se někde už roky tluče.

Takže tento „severní pohled“ berte prosím jako reflexi člověka, který již: - půl roku sleduje a řeší dění v seniorátu z pozice seniora, - 13 let pracuje na jednom takovém sboru, - 40 let v tomto seniorátu žije. A který by Vám chtěl: - předat informace, které byste měli vědět, když budete rozhodovat, - nabídnout výhled, který by snad mohl být i reálný.

Dovolte mi trochu suchých faktů o Ústeckém seniorátu:

Obsazenost sborů: 2x neobsaditelný sbor, 2x prázdný sbor, 2x sbor, který hledá faráře, ale na sboru je jako výpomoc na 50% důchodce, 2x sbor s farářem v důchodu, 1x sbor, kde farář do roka bude končit, 1x sbor spravovaný správní komisí.

Pouze 4 sbory s výhledem faráře na dva roky a více, 1 sbor je nyní zatížen tím, že kazatelka plní navíc povinnosti seniorky, 2 sbory jsou obsazeny krátce, teprve půl roku, 1 sbor je bez různých „ale“. Poslední dva krátce obsazené sbory hledaly faráře dlouho, jeden 10 let (vypomáhal předešlý farář až do nástupu nového), druhý 4 roky a kurátor sboru prohlásil, že to již bylo nad jeho síly.

Resumé: Pouze 4 sbory ze 14 mají dvou- a víceletý výhled. Přitom víme, že obsazení sboru většinou není otázka jednoho roku.

Zdroje na pokrytí současné výše příspěvku do personálního fondu:

- pronájem a salár: 5 sborů, - salár a administrace: 2 sbory, - pouze salár: 2 sbory, - salár a jmění sboru z prodané nemovitosti: 1 sbor, - salár a fond solidarity: 1 sbor, příspěvek nepokryje 1 sbor.

Resumé: Stav financí je špatný a s tím souvisí výhled sborů, že by se mohly v dohledné době rozvíjet. Apel na vyšší obětavost už přestává být mnohde funkčním řešením, protože výše saláru „na hlavu“ je o řád vyšší, než je celocírkevní průměr a salár brzo dosáhne svého „stropu“. Všechny sbory pracují dlouhodobě na krizovém scénáři, některé žijí na dluh. Víme, co s firmou a s rodinou dělá dlouhodobá ekonomická krize.

Specifika sborů a jejich návštěvnost: 7 sborů ze 14 sborů seniorátu se nachází v okresních městech. Rozložení obyvatel je takovéto: - 5 sborů je ve velkých městech s 50 000 – 100 000 obyvatel, - 5 sborů ve městech s 10 000 – 30 000 obyvatel, - 2 sbory v malých městech, - 2 sbory jsou vesnické.

Paradox 1: Počet účastníků bohoslužeb je průměrně 20 – 40 členů sboru (je zvláštní, když není vidět rozdíl mezi vesnicí o 100 obyvatelích a městem o 100 000 obyvatelích).

Paradox 2: Počet účastníků na bohoslužbách je paradoxně nejnižší jednak na maličkém venkovském sboru, který je již prakticky neobsaditelný, který se však vzmohl k opravě kostela i varhan, jednak v severočeském krajském městě, kde farářka sice je, ale sbor nutně potřebuje revitalizaci. Není tam dokonce ani funkční staršovstvo.

Jiná specifika: - Církev v Sudetech má v důsledku poválečné výměny obyvatelstva společenský kredit na úrovni jen nevlídně tolerované nenormální a nepřizpůsobivé skupiny. O církev jako instituci se zde nelze opřít, ani u obyvatel ani u místních institucí. - Je zde špatná „církevně-správní gramotnost“ (málokteré staršovstvo je kompetentní zastat správu sboru, to, co neví farář, jenom výjimečně ví někdo ze starších. A to, že někteří faráři opravdu neví, také není neobvyklé. - Možná jste si všimli, že místo 4 synodálů jsme tu z našeho seniorátu jenom tři. Je to důsledkem přetíženosti prací i zodpovědností. Ta společně se ztrátou naděje v lepší budoucnost někdy způsobuje, že běžné obtíže ve sboru skončí rozkolem. V tomto měsíci nám v jednom týdnu rezignovali v seniorátu dva kurátoři. - Nelze najít žádný společný jmenovatel funkčnosti sborů. - Nechávám bez komentáře, že seniorkou tohoto seniorátu je matka 4 malých dětí.

Zkrátka: tento seniorát už pomalu směřuje ke správní komisi celého seniorátu. Po tom všem byste mohli říct, to už nemá cenu - se tam nějak angažovat.

Proč to jako seniorka nezabalím?

1) Protože je prostě nutné se v tomto kraji angažovat (pro věřící, pro „hledáče“, pro potřebné), ale hlavně: církev je v tom krásném, avšak sociálně nemocném kraji nositelkou hodnot, které společnosti nikdo jiný nedá. Když tu církev jako taková vyklidí pole, zradí své poslání.

2) Nízký společenský kredit církve někde být povolna, ale přesto, stoupá (svatby, pohřby, křty, pozvánky k účasti na společenských akcích). Pořádá-li farář s hrstkou lidí nějakou alternativní akci, přivede to klidně 100 i 500 účastníků. S tím souvisí i spojení víry a práce navenek, např. v podobě Diakonie ideální. Existují

i jiná církevní sdružení, např. školky.

Kde je církev činná směrem do společnosti, tam se vedle saláru a sbírek členů sboru (které spíš klesají či stagnují s počtem členů sboru) začnou objevovat (a dokonce zvyšovat) i dary „mimocírkevních“ lidí. Mecenášů, kteří třeba nechťejí být v církvi, ale chtějí věc církve podporovat, protože ji začínají vnímat jako důležitou.

Jednoduše řečeno: Kde je farář, něco se děje, kde se něco děje, jsou lidé, kde jsou lidé, jsou i peníze. Ale nedělejme si iluze, že se stanou „praktikujícími“ evangelíky.

3) Sборы mají nemovitý majetek. Naprostou většinou původně německý - při jeho nabytí se církev v 50. letech zavázala, že jej bude spravovat. Hodnocení toho, jak svůj slib plníme či neplníme, nechávám na Vás. Tohoto majetku se dá využít i při přechodné krizi sborů jako potenciálu k aktivitám Diakonie či k jiným pomáhajícím aktivitám a také k pronájmům. Kdy má vlastně církev růst a být prodlouženou rukou Boží ve světě, když ne v době, která je svobodná, má příležitosti a dokonce má peníze. (Někde lze dosáhnout na granty, perspektivně snad i na církevní náhrady.)

4) Velká města nabízejí nemocnice a další zařízení, kde by farář mohl mít paralelně s povoláním na sbor další místo. Široké pole působnosti pro práci duchovních nabízí Diakonie a charitativní práce obecně.

5) A kde beru tu jistotu, že toto vše může být funkční a že již není pozdě? Do seniorátu přišli dva noví faráři a hned se nám dýchá líp. A o tom, že jsme jako seniorát akceschopní, svědčí i prohlášení našeho konventu. Ukazuje, že se ještě cítíme součástí církve a chceme jí být. Prohlášení vzniklo z mimořádného konventu, který vznikl jako reakce na promýšlení strategie pro budoucnost. I to o něčem svědčí. Kolik mimořádných konventů jste kdo zažili? Možná mimořádný synod, když šlo o hodně. Nejen o peníze, ale o budoucnost. Třeba nám nejde jen o peníze, ale o budoucnost.

6) A ještě otázka Vám, kteří jste odjinud: Není možná dění v tomto seniorátu předzvěstí, kam společnost směřuje a co v ní bude třeba? Který seniorát může říci, že se ho to týkat nebude? Co se tedy zdá být řešením pro náš seniorát?

Řešení a strategie? S pomocí celocírkevní koncepce (finanční prostředky a lidské zdroje) se pokusit obsadit co možná největší počet i zdánlivě neperspektivních sborů, třeba jen částečným úvazkem. A paralelně vytvářet možnosti dalších úvazků pro kazatele ve střediscích Diakonie, ve věznicích, v nemocnicích či jinde. Je to lepší varianta než slučování sborů. Celocírkevní finanční i znalostní („know how“) podpora vedených a kontrolovaných projektů farářských míst i rozvíjení dalších projektů. (Když to učíme v Africe, proč by to nemohlo být funkčním modelem i v tomto pásmu Evropy v ČCE?)

Ostatní podpora: - Jasná misijní koncepce. - Systém vzdělávání laiků a presbyterů pro práci na sboru (tam, kde není farář, duchovní „základna“ končí,

tam, kde není staršovstvo jako tým, končí farář). - Větší možnost pro pružný operativní „zásah shora“ v našich řádech. Zkrátka: Mít dobře promyšlený „protipožární systém“ a „funkční hasící přístroje“.

Na závěr to všechno shrnu obrazně: Do lodi jménem ČCE ze severu teče a jsou zde možnosti: 1) zbavit se této části lodi, 2) „lepit to“, 3) udělat generálku, aby se díra vzhledem k tomu, kudy plujeme a co vezeme, neudělala brzo i někde jinde.

Martina Vlková Šeráková, farářka v Chotiněvsi a seniorka ústeckého seniorátu

Může za to jen modlitebna?

Modlitebny dejvického sboru měly vždy poněkud divný tvar. Stará ponurá modlitebna ve Wuchterlově (Kujbyševově) ulici nejen že byla utopená pod úrovní chodníku, ale byla to také pěkně dlouhá „nudle“. Nynější modlitebna ve „Wintrovce“ je sice rovněž v suterénu, působí však vesele, poněvadž pestrobarevnými okny proniká dovnitř dostatek světla. Má však nezvyklý tvar „věčka“ - to znamená, že má dvě ramena, která se sbíhají do špičky, což se může stát příčinou menších zádrhelů. (Když ale vznikala projekt této sklepní prostory, nebylo možné jiné řešení.) Přesto však zachovává něco ze starých tolerančních kostelů – totiž, že všichni posluchači směřují čelem ke kazatelně. (Tak to bylo třeba na bývalé Hrubé, nyní Velké Lhotě na Valašsku, kde působil farář a spisovatel Jan Karafiát.)

Jenomže u nás v Dejvicích, i když se všichni díváme při bohoslužbách na kazatele, nejsme na tom všichni stejně. Věčkovitá symetrie modlitebny není totiž dokonalá, a tak je jedna část zvýhodněna, zatím co druhá má drobné vady. Sedím v oné „šizené“ větvi a uvědomuji si tři nedostatky. Především: Je zde hůře slyšet. (Ale to možná souvisí v mém případě s chátrajícím sluchovým ústrojím.) Dále: Kazatelé nás málokdy obdaří svým pohledem. Konečně: Také presbyteri zřejmě podceňují naši stranu, a tak se jejich sdělení a apely nesou směrem k posluchačům kolem varhan (jež jsou samozřejmě také umístěny ve zvýhodněné části modlitebny.)

Tyto připomínky nejsou ovšem míněny zas tak úplně vážně. Závažnější je fakt, že posluchači ze dvou křidel naší pěkné modlitebny se navzájem neznají! Opravdu!!! Znovu a znovu se přesvědčuji, že se dokonce neznají ani ti, kdo chodí na bohoslužby pravidelně už dlouhá léta. Opravdová přátelství se navazují spíše mezi bratry a sestrami, kteří se zúčastňují schůzek některé menší sborové složky (kávová parta, Klub poznání, biblické hodiny a Křesťanská služba, mládež a pěvecký kroužek atd.). Latinsky se tomuto jevu říká „ecclesiae in ecclesia“, církevníky v církvi. Není pak divu, že si takto spřátelené duše znovu a znovu nadšeně pochvalují, jak srdečné společenství vládne u nás v Dejvicích.

Jak však popsat protiřečící situaci, že v témž shromáždění, kde léta sedím já, existují pro mne lidé, o nichž vůbec nic nevím? A kde hledat řešení? Nejprve mne

napadlo zdánlivě výstižné biblické slovo: „...at' neví tvá levice, co činí pravice...“ (Mt 6,3) Toto řešení jsem však zavrhl jako strašně sobecké, a proto nepoužitelné. Později se mi vybavil další biblický citát, rovněž z oblasti anatomie: „...Oko nemůže říci ruce: Nepotřebuji tě! Ani hlava nemůže říci nohám: Nepotřebuji tě...“ (1 K 12,21) Ale to také nepřichází v úvahu! Vždyť by mohlo vyznít jako kritika, že nám ti, které neznáme, mohou být ukradeni. Nakonec mi na mysl připadl zcela nebiblické návrh: Co kdyby se dala do sborových oznámení výzva: „Chcete-li se blíže seznámit s bratry a sestrami z druhého křídla modlitebny, pojed'te s námi slézat alpské vrchy!“ Velmi moudrá rada, ale nikoli pro sešlé kmety s francouzskými holemi.

A tak jsem nic pořádného nevymyslel. Napadá vás snad něco lepšího? Neváhejte to doporučit! Jde přece o to, abychom se znali i s těmi, kdo sedávají „za rohem“. Na modlitebnu však nesvádějme vinu, ta za nic nemůže. Vždyť cihly nemají svědomí!

heda

Nakladatelství Karolinum vydalo v Praze roku 2012 titul

Korespondence Bohuslava Reynka.

Knihla čítá 860 stran, takže rozhodně vydrží čtenáři, pokud čtenář vydrží, na delší dobu. Ačkoli jsem se musela „přetrmáčet“ přes prvních stopadesát stran, kdy si mezi sebou Bohuslav Reynek a Josef Florian vyměňují doplňující informace o volbě autorů, překladech, ilustracích, grafické úpravě i počtu výtisků připravovaných knih, zbývající část knihy mě za trpělivost odměnila.

(16. 6. 1933, str. 239 - pozvání pro J. Floriana: „...Kdybyste tedy k nám měl cestu (do Petrkova), potěšíte nás. Psi nejsou zlí, a ještě k tomu jsou uvázáni.“)

Dojemná je korespondence mezi Reynkem a rodiči:

(31. 12. 1928, str. 408: „...Šťěstí, že máme malého Daniela (prvorozený syn), ten nás obveseluje – už hezky sedí, udrží se sám, když mu pomůžeme posadit se – a potom všechno dvojnásob obdivuje. Je opravdu roztomilý a všechno jej baví. Třeba když mu žertem foukáme do obličeje, má takovou radost, že se zajíká smíchem a očka se mu blýskají jako kočce. Nebo když mu házím peřinku, kterou se přikrývá, na hlavu: hned do ní kope, až si ji stáhne do obličeje – a pak se na mne dívá, abych začal znova, a nohy mu jdou jako mlýnek. Chybí mu jen, aby mluvil - ale však to přijde.“),

hlavně tatínkem:

(popis tatínka, str. 235: „...Je mu skoro 80 let, paměť už mu špatně slouží a je stále úžasně mrzutý.“), budoucí manželkou Suzanne Renaud a začínajícím vydavatelem Janem Václavem Pojerem:

(7. 8. 1930, str. 444: „...Jinak nic nového u nás; maluji a kreslím, ženě přibývá básní, Daniel napodobí všechny hlasy domácích zvířat, Jiřík se začíná stavět na nohy. Vašemu pěknému psíku utrhli ocas spojenými silami, tak už nejezdí, Jiřík ho má ve

své ohradě; Daniel jím po té degradaci pohrdl, raději točí na dvoře žentourem, sedá si do zásuvek, jež vytahuje na zem, nebo leze obut do kastrolů, jež se rozměrem k němu hodí a propůjčují. Ovšem se zakročí, ale autorita přichází pozdě.“)

Dalšími dopisovateli jsou: Josef Richard Marek, Otokar Březina, Josef Čapek, Vlastislav Hofman, Josef Blatný, Vlastimil Vokolek:

(Reynek Vokolkovi, 10. 12. 1948, str. 488: „...Milý příteli, opravdu jste mne potěšil těmi poutními dřevoryty. Je v nich mnoho poezie, dovedl bych se na ně dívat celé hodiny. Nevím, jestli jste si všiml, že značná část z nich, a ty nejlepší, jsou od téhož rytce. (Narození Páně, Rozmluva s Nikodémem, Svatba v Káni, Vyčištění chrámu atd.) Ten nedělal podle předloh, je to vymyšleno samostatně, s kouzlem, a řemeslně pěkně ovládnuto. Někteří z těch rytců se jaksi snažili o „jemnost“ ocelorytin a má to zvláštní půvab. Také je tam napodobenina gotického dřevorytu (nevalná) – Kristus Pán se džbánem na dlažbě, hrubou aureolou a velikými krůpějemi krve. Pak je tam jakýsi nešika podřadný – Svatba v Káni a Nanebevstoupení s šlápotami. Velmi pěkné jsou svatě Anny a sv. Jan č. 2. – ten světlý. Měl byste teď honem vydat také nějaké „světské“, s polními pracemi a řemeslníky, vraždami a milenci.“),

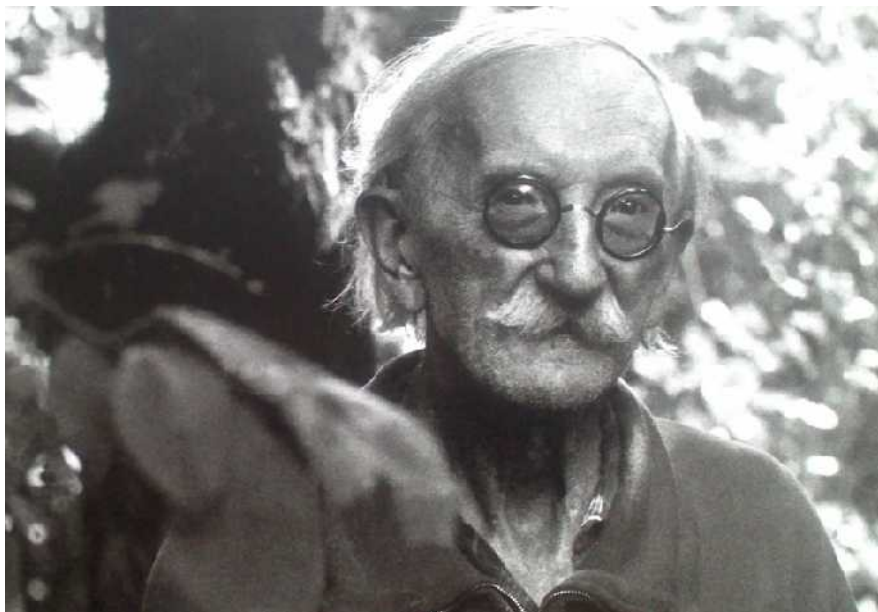

Foto Jiří Škoch

Georges Bernanos, Max Jacob, Jean Giono, Jan Franz, Zdeněk Řezníček, Jan Zahradníček, František Halas, syn Jiří, Tereza Tichá Sumová, Vladimír Holan, Oto Janeček, Jiří Kolář, Otto František Babler, Jaroslav Med, Jiří Šerých, Jarmila Mařanová, Jiří Němec, neteře Klára a Zdena.

Knih je velmi dobře uspořádaná. Jednotlivé osobnosti jsou pojaté jako ucelená kapitola, časově vzestupně, též podle toho, co se z korespondence zachovalo. Vysvětlivky i překlady nalezneme v zadní části knihy rozdělené podle kapitol věnovaných jednotlivým dopisovatelům.

Korespondence je krásně vyvedená typograficky.

Jediná maličkost s kterou se milovník četby vleže musí vypořádat, je váha a velikost knihy.

Eva Javornická

Kalendář k výročí

V příštím roce si připomeneme 90 let od založení kazatelské stanice ČCE v Dejvicích a později samostatného sboru. S manželkou jsme se rozhodli k tomuto výročí uspořádat a vydat stolní kalendář na rok 2015 s archivními černobílými fotografiemi (1937-1986). V případě zájmu o kalendář je možné jej objednat na adrese jehlav@tiscali.cz, nebo přímo u br. Hlavsy. Podle počtu kusů pak koncem září zašlu objednávku do tiskárny.

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 26. 8. 2014.

Zářijové číslo vyjde 31. 8. 2014.

Kalendář na červenec a srpen 2014

Bohoslužby ve sboru - neděle 9:30	29. 6.	D. Henych
	6. 7. s VP	P. Hudec
	13. 7.	A. Hudcová
	20. 7.	P. Hudec
	27. 7.	P. Hudec
	3. 8. s VP	A. Hudcová
	10. 8.	P. Hudec
	17. 8.	G. Frey Reininghaus
	24. 8.	MUDr. Z. Susa
	31. 8.	P. Hudec
	7. 9. s VP	P. Hudec
Biblická hodina	Po prázdninách	
Děti	Po prázdninách 3. – 10. 8. Pobyt s dětmi ve Strměchách	
Mládež a dorost	Po prázdninách	
x-cátníci	Po prázdninách	
Sbor Naši pěvci	st 23. 7. v 18:30 - prázdninové pozpívání; 13. a 14. 8. - natáčení filmu Jan Hus	
Křesťan. služba	6. 7. a 7. 9. po bohoslužbách	
Klub poznávání	Po prázdninách	
Hodina pohybu	Po prázdninách	
Setkání s hostem	Po prázdninách	
Staršovstvo	Pondělí 11. 9. v 19:00	
Zpívání ve Stodůlkách	Po prázdninách	
Setkání maminek s malými dětmi	Zpravidla poslední čtvrtek v měsíci (více informací martasvetlikova@gmail.com)	

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992.
Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce:

Mgr. E. Hencychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 - Liboc

tel.: 222 360 437, hencychova@atlas.cz

Adresa sboru:

Famí sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6

tel.: 607 622 358 (A. Hudcová), 721 141 691 (P. Hudec)

<http://dejvice.evangnet.cz>, dejvice@evangnet.cz, č. ú 2400319773/2010

Obsah	Strana
Začíná nový školní rok	1
Letní přemítání	2
Jak jsem se „držel“ Dejvického sboru	3
Marek	4
Sborový zájezd do Alp	6
Strměchy 2014	7
Jak byli Naši pěvci při tom...	8
Miloš Pavlík – překladatel Bible	10
Hrabání v šuplíku	14
Jak se v církvi pašovalo	18
Kalendář na září	20

Začíná nový školní rok...

Začíná nový školní rok. Pro děti, zvláště pro prvňáčky, je první školní den opravdovým svátkem. V rodině máme dalšího prvňáčka a pozorujeme, jak je natěšený. Konečně jde do školy. Přechází do jiného světa, do další etapy života. A je to skutečně velmi důležitá životní etapa. Škola je příprava pro dospělý život. Co se člověk naučí, to se mu pak sejde, to mu pomůže, aby se postavil v životě na vlastní nohy, aby se dokázal orientovat ve složitém světě, aby si našel zaměstnání a mohl je dobře vykonávat. V životě ale nejde jen o to, co všechno znám a umím. Jde o mnohem víc. O to, jaký budu člověk. Jde o to, abych uměl rozlišovat mezi dobrem a zlem a volil v životě dobro. A k tomu je třeba také a především děti vychovávat. Čtu si knížku Pavla Kosatika o české inteligenci a v kapitole o paní profesorce Komárkové píše mimo jiné toto: „Cílem výchovy ještě na počátku 20. stol. podle paní profesorky byl člověk jako morální bytost. Za hotového žáka byl tehdy považován ten, kdo dokázal dospěle jednat, rozlišovat mezi dobrem a zlem. Cílem vzdělání byly neúžitkové hodnoty jako pravda a dobro. Postupně však docházelo v pedagogickém procesu k úžasnému zvěcnění. Cílem školství dnes není vychovávat člověka jako etickou bytost, ale připravit jej co nejlépe k výkonu určité technické funkce. Jinými slovy cílem výchovy je učit vyrábět.“ Tolik citát z knihy. Myslím, že tato slova do značné míry platí i dnes. Cílem učení, školské výchovy je předně dobře připravit dítě pro zaměstnání, pro „výrobu“. Morální výchova je upozaděna. Ale o ni jde v církvi, to je vlastně podstatným posláním církve, náboženské výchovy. Učit děti rozlišovat mezi dobrem a zlem a činit to dobré. A kde najdeme rozlišovací měřítko mezi dobrem a zlem? V páté knize Mojžíšově čteme slovo Hospodinovo: „Předložil jsem ti dnes

život a dobro i smrt a zlo, když ti dnes přikazují, abys miloval Hospodina, svého Boha, chodil po jeho cestách a dbal na jeho přikázání...“ Co je dobré a zlé nám tedy zjevuje Hospodin, najdeme to v přikázáních, která nám dává. Co je dobré a zlé, můžeme rozeznávat ve slovech a v životě Pána Ježíše Krista. A tak je nesmírně důležité učit se tomu, co nám předkládá škola, ale ještě důležitější je slyšet, co říká Bůh skrze Písmo svaté a předně skrze život Pána Ježíše Krista. On je cesta, pravda i život.

Petr Hudec

Letní přemítání

Letos v červnu jsem byla v Dudincích, malém lázeňském městečku na jihu Středoslovenského kraje. Voda je tam termální, vhodná i na pití, ale především se tam léčí pohybové ústrojí. Jen dva kilometry odtud, v Teranech, byl táta téměř čtyřicetpět let (od roku 1951) knězem. Dudince byly tehdy ještě malá vesnice a filie terianskeho sboru. V roce 1992 se církevníci v Dudincích, které již mělo statut města, rozhodli postavit si svůj kostel (dokončen byl v r. 1995). Já jsem tam byla letos po více než dvaceti letech poprvé, takže jsem ten nový chrám Boží, který se stavěl ještě za mého táty, neviděla. V neděli jsem tedy šla na Bohoslužby. Potěšilo mě, že kazatelem je Mgr. Ľudovít Hroboň. Toto jméno v evangelické církvi na Slovensku není neznámé. Hroboňovi jsou stará evangelická rodina a po několik generací i slova Božího kazatelé. Ten v Dudincích je už sedmá generace.

Věnuje se hodně mládeži, sám má čtyři děti. Po Bohoslužbách jsem s ním jen krátce pohovořila, protože pospíchal na další služby Boží, administruje ještě další okolní obce. Můj táta byl kdysi u jeho dědečka kaplánem (jáhnem). Poté se mě

ujaly dvě mé bývalé spolužačky, které jsem neviděla asi čtyřicet let a provedly mne sborovou místností, kde jsou fotografie z položení základního kamene, ze stavby kostela a taky fotografie všech kazatelů, kteří v Dudincích byli. Bylo tam i hodně fotek mého táty. Na něj si vzpomínají všichni moc rádi. Potěšilo mě to, byla jsem dojata.

Kostel je pěkný, moderní, s dobrou akustikou. Lidí tam na Bohoslužby chodí hodně, hlavně návštěvníků i ze zahraničí, kteří se v Dudincích léčí nebo jsou tam na dovolené. Bohoslužby na Slovensku mají pro mne stále kouzlo, hlavně pro liturgii, na kterou jsem byla po léta zvyklá. Taky Večeře Páně, na tu jsem si vzpomněla, když bratr farář vysvětloval, proč bylo při poslední Večeři Páně bílé víno místo červeného. Slovenská evangelická církev augsburského vyznání používá jen bílé víno a malé kulaté oplatky, které se objednávaly ve vydavatelství Transcius v Liptovském Mikuláši. Ale to už je vzpomínka, kterou si nechám pro některé další pokračování.

Bohoslužba, následné rozhovory a prohlídka dudinského kostela zanechaly ve mně hezké vzpomínky na červen 2014.

Nad'a Sleziaková

Jak jsem se „držel“ Dejvického sboru **–vzpomínky k blížícímu se výročí samostatnosti sboru**

Z rodných Boskovic jsem přišel v říjnu 1951 do Prahy studovat na Elektrotechnické fakultě. V prvním ročníku jsem se setkal s Evou Vrtišovou, kterou jsem znal ze seniorátního výboru evangelické mládeže brněnského seniorátu. Na schůzky výboru jsem do Brna několikrát za rok jezdil – předsedal nám Petr Pokorný. Eva se mě ptala, zda jsem v Praze již začal chodit někam do mládeže. Nezačal a tak mi doporučila Dejvice, že jsou tam velmi živé schůzky sdružení mládeže. Začal jsem tedy sdružení mládeže v Dejvicích pravidelně navštěvovat. Tehdy tam chodilo několik studentů evangelické fakulty, pozdějších význačných pastýřů naší církve, uvedu z nich Milana Opočenského a jeho manželku Janu, Alfréda Kocába, Dalibora Molnára, Milenu Tůmovou. Diskuse bývaly velmi živé. Nejvíce ale na mne zapůsobila Zdenka Svobodová, svým rozhledem, vzděláním, kultivovaností projevu, hloubkou myšlenek. Zde si dovolím krátké časové odskočení daleko dopředu. Nyní se již delší dobu setkávám v dejvickém sboru s Martinem Prudkým, profesorem evangelické teologické fakulty, a to je syn Evy Vrtišové – Prudké.

Když se staly Dejvice v roce 1965 samostatným sborem, bydlel jsem v Břevnově a spadal tudíž do sboru ve Střešovicích. Jan Čapek, první farář samostatného sboru dejvického, mi říkal, že střešovický pan farář Hrejsa střeží své ovečky a že bychom měli moje chození do Dejvic legalizovat. Napsal tedy bratru

Hrejsovi a ten vyjádřil s mým přáním patřit do sboru dejvického souhlas. Tak jsem se stal řádným členem sboru.

Dejvický sbor má mnohá obdarování, to velmi cenné jsou jeho pastýři. Všichni dosavadní faráři sboru na mne zapůsobili. Jan Čapek myšlenkovou i mravní hloubkou svých kázání, ale i kamarádkým přístupem k mládeži a dětem. Konfirmoval i mou dceru na konci svého působení v Dejvicích v roce 1971. S Danielem Henychem jsme se dohodli, že si vezmu na starost schůzky třicátníků. A tak jsme spolu dvacet let připravovali tato každoměsíční setkání, třicátníci zestárlí a stala se z nich střední generace. Byly to pěkné večery, rád na ně vzpomínám. Miloš Rejchrt vstoupil do mého povědomí ještě za totality. Rejchrtovi bydlí v domku v Kobylisích, kousek pod ústavem, kde jsem léta pracoval. Když byl Miloš mluvčím Charty, viděli jsme z ústavu, jak jejich domek hlídali STBáci. Když se Miloš stal dejvickým farářem, dělal jsem ve staršovstvu účetního a občas jsem za Milošem chodil k nim do domku, pro podpisy účetních dokladů. Miloš po několika letech snížil svůj úvazek ve sboru, aby se mohl věnovat i práci v rozhlase. Do sboru mu přišel pomáhat Miloslav Nekvasil. Na něho mám následující krásnou vzpomínku. S manželkou a Nekvasilovými jsme byli na výletě v Rožmitále pod Třemšínem. Starý kostel byl zavřen, zazvonili jsme na faře a pan farář šel s námi a kostel nám otevřel. Bratr Nekvasil uviděl varhany a zeptal se, zda na ně může zahrát. Pan farář souhlasil a tak bratr Nekvasil se posadil na kůru a hrál na nástroj, na který patrně hrával před dvěma sty léty Jakub Jan Ryba. Byl jsem členem staršovstva ještě i v době, kdy jsme stáli před volbou nového faráře. S více než patnáctiletým odstupem soudím, že to byla pozhnaná volba. Na každé kázání Abigail i Petra Hudcových se těším. Věřím, že i příští farář přinese do sboru nová obdarování.

A tak chodím do sboru v Dejvicích již přes 60 let. Chodím tam rád. A těší mě, že tam se mnou chodí ráda pravidelně i moje manželka, ač je katolička. Má tam řadu dobrých přátel, je sdílnější než já, těší se ze sborového společenství.

Při mé konfirmaci v červenci čtyřicátého sedmého roku v chrámu vanovickém vybral mi bratr farář Vrubel verš z Janova zjevení 3,11: „Drž se toho co máš, aby žádný nevzal koruny tvé“. Za těch více než 60 let, co žiji v Praze, bydlím již na deváté adrese. Ale Dejvického sboru jsem se držel a držím.

František Jelínek

10.8. jsme po bohoslužbách oslavili 70. narozeniny br. Marka Světlíka.

Marek

K nejvěrnějším členům našeho dejvického společenství patří bezpochyby bratr Marek Světlík. Jeho život rozhodně nebyl a není nudný.

Mimo církev je znám jako překladatel z finštiny, kterou v mládí vystudoval. Druhý obor - němčinu - uplatňoval jako středoškolský pedagog se zvláštním zřetelem na studenty s nedostatečným zrakem. Po převratu v listopadu 1989 však opustil dočasně učitelské povolání a působil několik let v diplomatických službách ve Finsku, kde pobýval i s rodinou.

Ve sboru ho mnozí pamatují jako učitele Nedělní školy, zejména však jako svérázného vedoucího početné skupiny mládeže. Hodně úsilí také věnoval pořádání sborového archivu.

Už *jako důchodce* se osvědčil jako průvodce zahraničních turistů, které zasvěceně seznamoval s pražským Židovským městem. Z autentických studentských prožitků v 60. letech vytěžil zpola autobiografickou knihu "Díky, Adame!", kterou vydal ve vlastním Vydavatelství M.E.S.S. (Písmeno E je iniciála druhého Markova křestního jména Emanuel, Bůh s námi.)

Jen pro doplnění strohých, heslovitých údajů dodejme, že bratr Světlík má tři dospělé děti a funguje jako svědomitý dědeček. S tím, že oslavil sedmdesátku, se nedá nic dělat, ale přejeme mu, aby mu bylo dopřáno také budoucí dny prožívat v pevném sepětí s Pánem života.

heda

Nebáseň Marku Světlíkovi k 70 (6. 8. 1944)

Oslavenec článkem nechtěl být
překvapen,
tak jsem musel zvolit jinou formu
jen,
aby nebyl příliš na mě rozzloben.

Snad si ještě vzpomenu na vše, co se
událo,
bylo toho tolik za desítky let, co jsme
na světě,
snad se mi to nezdálo.

Hanspaulka a Dejvice, kostel na půl
cesty,
pravidelně jsme tam chodili
co děti, dorost, mládež, vídali jsme se
v neděli.

Na gympl nás nepustili, museli jsme makat,
Aritma a garáže, začali jsme chápat,
že musíme být ve střehu a hledat jinou šanci
po večerní škole dospět až k diplomové práci.

Stihli jsme stejné taneční, i v Repre odpolední čaje,
zelená a růžová nejsou jen barvy hezké,
pro nás mají význam jenom symbolický,
přítom jsme blbli jak ostatně vždycky.

Semafor, Suchý, Šlitr, byla to šťastná léta,
poslouchali jsme dixieland, Armstronga, Acker Bilka,
komorní hudbu v Rudolfinu, Vivaldiho a Dvořáka.

Jezdili jsme stopem, spali i pod širákem
kánoe vlastní jsme s Lackem postavili
a každý rok na vodu se těšili.

Přišla vojna, práce, svatba, děti,
příbytky sobě pomáhali stavět,
co jiného nám zbývalo, když nebylo kde bydlet.

A pak po dlouhém čekání přišel ten vytoužený den,
kdy jsme si trampováním po Americe
splnili dávný sen.

Měli jsme tenkrát na kahánku,
když jsme se v autě probudili z hlubokého spánku
a naši strážní andělé za ticha při kapkách deště,
k životu přidali nám stránku.

Chraňme si svoje vzpomínky,
přátelství, které trvá,
vinšuju Ti, Marku, hodně štěstí a zdraví,
kamarád Jura.

JiH

Sborový zájezd do Alp

Silenka nadmutá

...neděle 29. 6. 2014. Dopoledne. Norové hlásili, že od 11 hodin začne pršet. V letních Alpách pro návštěvníky vetřelce, ouvej, bída. Chtěli ložit po kamení, přeskakovat bystřiny, zdolávat mnohasetmetrová převýšení... a bác ... pršení.

Přesto jsme nahodili batohy, popadli trekové hole a šup do kopců.

„Jéé, lesní jahody!“ Tak jsme se na ně vrhli. Velké, sluncem oslazené lesní jahody. Mňam!

Někdo nás fotografuje. Smečku polykačů lesních, tady lučních, plodů. Fotí ohnuté postavičky s plátěným hrbem na zádech a s vyšpulenými zadky.

Cestou po louce něco bíle zvoní ... květinka jakási alpská ... cink, cink!

Eva Javornická

Strměchy 2014

Tábor s dětmi

Na letošním táboře s dětmi na faře ve Strměchách nám přálo počasí, někteří vedoucí se dokonce odvážili spát ve stanech a ani nedošlo k žádnému většímu zranění, což jsem já, jako zdravotník ocenila.

Velká táborová hra vtáhla děti do děje několika podobenství, od kterých se odvíjely jednotlivé hry a večerní rekapitulace. Velký úspěch sklídilo podobenství 'O milosrdném Samařanovi', kdy se vedoucí namaskovali falešnou krví a polehávali na trávníku před farou. Děti si pak za dobré skutky mohly nakoupit obvazy, olej a víno a zraněné vedoucí ošetřit. Při noční bojovce se zase děti staly družičkami, které čekaly na ženicha, a nesměla jim zhasnout světýlka v lampionech. Našly se i všechny ztracené, unesené ovečky – nejmenší děti z družstev – a samozřejmě nechybělo koupání v rybníce a výlety po okolí.

V neděli všechna děcka i vedoucí předvedli krátkou scénku o podobenství. Teď už nám nezbývá nic jiného, než se těšit na příští rok. Doufáme, že bude stejně tak povedený jak ten letošní.

Efox

Jak byli Naši pěvci při tom...

Ve středu 13. srpna jsme se sešli před půl sedmou ráno u budovy ČT na Kavčích horách a mikrobusem se vydali do Kutné Hory. Čekal nás první ze dvou natáčecích dnů filmu o Janu Husovi.

Předcházela tomu Lydčína nabídka zúčastnit se natáčení, náš nadšený souhlas (kdo by nechtěl být při tom...), nácvik dvou písní (jedné české a jedné latinské), několik zkoušek (poslední v předvečer celé akce) a zkouška kostýmů v ČT.

V Kutné Hoře jsme byli vysazeni před základní školou, která se na několik dnů proměnila v kostymérnu a maskérnu. Před ní už čekaly desítky lidí ve středověkých oblecích, kteří svačili, telefonovali a fotografovali. I nám pomohly paní kostymérky do oblečení, některé z dívek a žen se proměnily v bekyně,

zbytek v městskou chudinu. Naštěstí nebylo velké horko, protože kostýmy se skládaly z několika vrstev silných látek. Inu, děj se odehrával během sychravého podzimu. Mnohým z pánské části Našich pěvců byly v maskérně připevněny i delší vlasy.

Pak už následoval odchod na místo natáčení, rozezpívání a uschování taháků s texty (co kdyby přece jen ta paměť vypověděla...) do nařasených záhybů oděvů. Trochu jsme si připadali jak filmové hvězdy, neboť turisté procházející kolem nás na nás neustále mířili svými fotoaparáty.

Kaple vedle chrámu sv. Barbory se změnila na Betlémskou kapli a byla plná komparistů. Natáčela se 1. scéna: Jan Hus (v podání herce Matěje Hádky) po několika slovech sestupuje z kazatelny a lidé začínají zpívat píseň „Otče, Bože všemohoucí“. Scéna se natáčela několikrát, natočili jsme i zpěv bez obrazu. To už nám v kostýmech v přeplněném prostoru začínalo být pěkné teplo. Pak přestávka, rozlívání vody do kelímků, změna postavení kamery a zpět do kaple, celá scéna se natáčela z jiného úhlu. Zatímco ostatní komparisté pokračovali v natáčení dál, my jsme se po této scéně mohli odebrat zpět do kostymérny a s povděkem ze sebe

sundat středověké oblečení. Se stejnou radostí byla přijata i informace, že druhý den natáčíme až odpoledne, takže odjezd z Kavčích hor byl stanoven na dvanáctou.

Druhý den jsme přišli na řadu ve tři odpoledne. Natáčí se scéna, při které do kaple přinášejí tři s'taté hochy a jejich hlavy. Rekvizitáři cákají dle režisérových pokynů červenou barvu na bílé plátno, do kterých jsou „mrtvoly“ a jejich hlavy zahaleny, nosítka jsou nesena za zpěvu latinské písně „Isti sunt sancti“ doprostřed kaple plné lidí, Matěji Hádkovi a okolostojícím jsou na obličej nastříkány umělé slzy a herec vyšvihne emotivní scénu, až z toho přítomné zamrazí v zádech. Jednou, dvakrát, třikrát, pak ještě nezbytné natočení zpěvu bez obrazu a i druhý natáčecí den je za námi.

Fotografujeme se s Matějem Hádkem, který chválí náš zpěv, odhazujeme kostýmy a jdeme si pro výplatu. Cesta zpátky je plná ulehčení (zvládli jsme to), smutku (jako vždy, když něco končí) i zvědavosti, jak budou natočené scény jednou ve filmu vypadat.

Eva Henychová

Miloš Pavlík – překladatel Bible do češtiny a slovenštiny

Když přemýšlím o životě Miloše Pavlíka, říkám si, že vlastně celou dobu směřoval k tomu, aby na konci svého životního údělu odevzdal veřejnosti další překlad Bible. Jinak řečeno: celý život se připravoval na velké překladatelské dílo studiem biblických jazyků a biblického textu, aby po odchodu do důchodu téměř

třicet let, až do své smrti, pracoval na novém překladu Písma do češtiny a slovenštiny. Jeho víra, která byla celoživotním hledáním Boha a hledáním pravdy v Písmu, vyústila v touhu přeložit Bibli jiným způsobem, než to dělaly dosud existující překlady do češtiny nebo slovenštiny. Jeho touhou bylo vytvořit překlad, který by co nejpřesněji ukazoval čtenářům, jak biblický text zní a jak se přesně vyjadřuje v originálních jazycích. Přijde mi to pozoruhodné, a proto vás, milí čtenáři, chci v následujících řádcích seznámit s osobou a dílem Miloše Pavlíka.

O životě Miloše Pavlíka

Miloš Pavlík se narodil v Brně v roce 1922 v rodině právníka (otec pracoval na zdejším Nejvyšším soudu). Byl vynikajícím studentem (ve zrychleném studiu dostal červený diplom na Přírodovědecké fakultě MU v Brně), ale na dokončení studií čekal až do konce války, neboť vysoké školy byly Němci zavřeny. Kromě mikrobiologie se ve svém životě zabýval na vědecké úrovni také matematikou a později biblistikou. Uměl výborně německy, anglicky a španělsky, obstojně ovládal i francouzštinu a řadu dalších jazyků - v neposlední řadě také jazyky biblické - řečtinu, hebrejštinu a aramejštinu.

Cestu k Bohu a víře našel, když mu bylo 20 let. Právě to, že se otevřeně hlásil k víře v Boha, bylo příčinou mnoha protivenství ze strany komunistického režimu. Nejen, že převratem v roce 1948 mu bylo znemožněno absolvovat stáž v USA, ale i přes jeho talent a pracovitost mu byl zapovězen další postup v akademické kariéře. Celých čtyřicet let komunistické vlády byl kvůli svému křesťanskému přesvědčení a víře považován za člověka nebezpečného pro režim. Byl celou dobu sledován a jeho domov byl pravidelně podrobován rozsáhlým domovním prohlídkám. Ve složkách StB byl Miloš Pavlík nazýván „náboženským fanatikem“ a jeho korespondence s křesťany v zahraničí vyvolávala podezření, že se pokouší rozvracet republiku. Byl nucen se neustále stěhovat – až na východní Slovensko (do Šarišských Michaľan u Prešova, poté do Trstěné a nakonec do Dolního Kubína, kde žil až do roku 2009).

O překladatelské práci

V roce 1982 zahájil svoji téměř třicet let trvající překladatelskou práci. Nejprve zapisoval text svého překladu Nového zákona na obyčejném psacím stroji. Vždy používal několik kopíráků, aby mohl výsledky své práce zálohovat na různých místech před prohlídkami StB. V druhé polovině osmdesátých let dostal darem ze zahraničí první počítač ATARI 128 ST, na kterém dokončil Nový zákon v češtině i slovenštině, který v obou jazycích vydal knižně v devadesátých letech minulého století vlastním nákladem za pomoci syna Rastislava. Krátce po pádu

komunistického režimu uskutečnil za podpory svých zahraničních přátel cestu kolem světa, během níž přednášel o své víře a překladatelském díle. Poté pokračoval v práci na Starém zákoně (již vybaven běžným PC) až do jeho dokončení na jaře roku 2009. Poslední chvíle svého života, asi tak rok před smrtí, je Pavlík ze zdravotních důvodů hospitalizován, přesto jeho překladatelské úsilí neustává a i po návratu domů, kdy mu přestávají fungovat nohy, napůl vleže a napůl vsedě, pracuje u psacího stolu dál. V osmdesáti sedmi letech, necelé dva měsíce před smrtí, světuje dokončené dílo svému synovi Rastislavovi s prosbou, aby se postaral o jeho knižní vydání.

O překladu samotném

Překlad Nového zákona Miloše Pavlíka se řadí v českém jazykovém prostředí mezi tzv. překlady studijního typu. Usiluje zprostředkovat v českém jazyce dílo, které na tomto poli vykonal kdysi John Nelson Darby (1800-1882). Darbyho překlad Písma, dostupný v angličtině, francouzštině a němčině, byl v jistých kruzích velmi ceněn pro svou snahu o doslovnost. Studijní charakter Pavlíkova překladu je zřetelný z bohatého poznámkového aparátu, v němž jsou obsaženy překladové varianty, textová kritika, lingvistické a teologické poznámky. Proto četba tohoto překladu je náročná, ale v důsledku velmi obohacující. M. Pavlík ve své předmluvě píše, že: „Plné přesvědčení o Božím vdechnutí Písem vedlo k snaze překládati tak doslovně, jak jen bylo možno; bylo-li někde, ať v zájmu srozumitelnosti či pro vyhnutí přílišným jazykovým tvrdostem, záhodno podati překlad volnější — leckdy lze volnějším překladem vystihnouti smysl originálu lépe než překladem formálně doslovným — je doslovný překlad zpravidla uveden v poznámce pod čarou se značkou „D.“ („doslovně“).“ Výsledný překlad není tedy doslovný za každou cenu, na úkor srozumitelnosti. Spíše jde o snahu podati překlad výstižný (přesný), který se snaží vystihnout intence původního hebrejského (i arameského) a řeckého textu Písma. Tuto snahu můžeme vidět i na slovosledu, který – jak říká sám překladatel: „se na mnoha místech více než je snad v jiných překladech obvyklé odchýlil od slovosledu původního textu. To zejména proto, že slovosledem se zhusta vyjadřuje důraz na některé části věty, a to se v řečtině Nového Zákona namnoze děje jinak než v češtině.“ Překládání řeckých sloves věnoval M. Pavlík zvláště velkou péči. Zejména při snaze o „doslovný překlad“ musel řešit mnoho nesnází s řeckými slovesnými časy, které nemají vždy v češtině adekvátní ekvivalent. V těchto případech se musel uchýlit k pomocným opisům, nebo rozvinutí do vedlejších vět. Na mnoha místech v textu se vyskytují speciální závorčky obsahující slova, jež nejsou v řeckém textu, ale bylo je nutno použít k doplnění vzhledem k povaze českého jazyka. Pavlík si ve svém překladu dává práci s diferenciací pojmů; snaží se odlišit vzájemně si podobné pojmy; například pro pojem „dúlos“ [služebník - otrok] a příbuzné

pojmy volí ve většině případů výraz „nevolník“. Podobně odlišuje pojem „diakonos“, „pais“ a „oiketes“ [služebník, sluha, atd]. Dále odlišuje výraz „sarx“ a „sóma“ [maso, tělo], „allos“ a „heteros“ [jiný]. Na druhé straně se nesnaží být za každou cenu důsledně konkordantní v lexikální rovině. Z hlediska češtiny je nápadná určitá archaičnost Pavlíkovy řeči – infinitiv na „ti“, mnoho přechodníků, časté užívání pasiva („bylo promluveno“ aj.). Mezi zvláštnosti překladu NZ Miloše Pavlíka patří vypořádání se s překladem některých „církevních“ termínů. Na ukázkou uvedu jen těchto několik: „Ekklésia“ [běžně překládáno jako církev] – u Pavlíka „shromáždění“; „christianos“ [křesťan] – „kristovec“, „episkopos“ [biskup] – „dohlížitel“. Náboženské svátky: „Letnice“ - „Padesátka“, „Velikonoce“ (pésach) „minutí“. Pro náboženský termín „latreia“ volí překlad „svatá služba“ vždy, když jde o službu pravému Bohu. Základní informace o svém pojetí překladu NZ uvádí Miloš Pavlík v předmluvě, k níž připojil i Darbyho úvod do jednotlivých knih i celku Nového zákona.

Ukázky z Pavlíkova překladu bible

Jak jsem již výše vysvětlil, Pavlíkův překlad je převážně studijní a je tudíž opatřen bohatým poznámkovým aparátem, který se různými způsoby snaží zasvětit čtenáře do „tajů“ textu v původních jazycích. Pro představu uvedu několik ukázek z NZ.

Matouš 5:13 Sůl země^s jste vy; bude-li však sůl zbavena své chuti^z, čím se osolí? K ničemu již nemůže sloužit^a, leč *k tomu*, by byla vyhozena ven a zašlapávána od lidí. (s) „Země“ zde znamená buď celý obydlený svět nebo Zemi příslibu, Kanaan. Ve v. 5 je citát ze Žalmu 37:11 ([[Ž.37:11](#)]). Zděditi svět znamenalo Židu zděditi Zemi příslibu a naopak. Dědicem neměl býti pyšný farisej nebo násilník; Bůh chtěl dědictví dáti tichým na zemi, (n. v Zemi,) kteří na Něho čekají. (z) Sloveso zde přeložené „zbavití („zbavenu býti“) své chuti“ znamená jinde ([Ř.1:22](#), [1K.1:20](#)) „učiniti („státí se“) pošetilým“. (a) N. „se nehodí“, D. „není schopna“, „nemá síly“.

Jan 6:57 Tak^z jako mě vyslal živý Otec a já žiji příčinou Otce^A, bude i ten, kdo mě požívá^w, i on^B žítí příčinou mou^A. (z) Vl. „podle *toho*“. (A) N. „skrze n. pro Otce („mne“)“, tyto předložky by však bylo třeba chápati ve smyslu příčiny n. původce, ne prostředku n. prostředníka („skrze“), ani ve smyslu cílovém n. zájmovém („pro“), takže jsou zde pro svou nejednoznačnost méně vhodné; zde je totiž zřejmě velmi důležité, aby smysl byl vyjádřen přesně. Tím smyslem je „můj život vyplývá z toho, čím je Otec a jeho život“, „z bytosti Otcovy a jeho života“, obdobně na konci verše, a to snad vazba v textu jednoznačně vyjadřuje, byť snad byla v nynějším jazyce poněkud neobvyklá (častá u Kralických, např. [Dt.4:21](#); [1S.8:18](#); [Ž.69:7](#); [Ř.8:3](#) a jinde). (w) Příčestí přítomného času,

vyjadřující charakter osoby vyznačené navyklým, trvalým požíváním a pitím. (B) Viz J.1:8. =>([D. „onen“, zájmeno, jehož Jan často používá jako zdůrazňujícího.])

Římanům 8:9 Vy však nejste v mase, nýbrž v Duchu ^y, jestliže ovšem ^z ve vás sídlí Boží Duch; nemá-li kdo Kristova Ducha, ten není jeho, (y) Další příklad toho, jak nesnadno je rozhodovati o psaní „Duch“ či „duch“ (viz Ř.1:4, pozn. h)). Zde zřejmě jde o stav a charakter věřícího, ten však je výsledkem přítomnosti Ducha. (z) N. „neboť přece“.

Pár slov o dostupnosti překladu M. Pavlíka

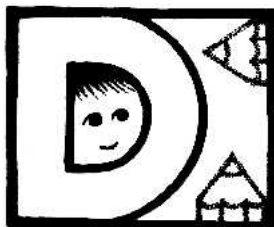
Celé vydání Pavlíkova překladu Písma se připravuje a snad k tomu dojde na konci roku 2014. Zatím je k dispozici jen vydání Nového zákona jak v knižní tak elektronické podobě. Online verze je např. na:

<http://www.obohu.cz/bible/index.php?k=Mt&kap=1&styl=PMP> nebo
<http://musculus.cz/bible/predmluva.php>

Rovněž je Pavlíkův NZ součástí biblického software Davar (<http://www.davar3.net/>).

Martin Volný

Hrabání v šuplíku

Když se máte prohrabovat v šuplíku starými zapomenutými věcmi, musí k tomu být nějaký impuls. A ten mi o prázdninách dala Lydka Härtelová. Narazila totiž na stará čísla tzv. Bratrstvíčka, někdejšího časopisu pro děti, který jsem vydávala před lety v Libereckém seniorátě. Příchodem do Prahy jsem tuto činnost ukončila. Lydka mě vyzvala, abych sáhla do šuplíku a posledních několik čísel Souterrainu obohatila o něco, co bylo právě v číslech Bratrstvíčka. Nedalo mi to a začala se prohrabovat šuplíkem a pro děti přeci něco vybrala. Bude-li zájem, vytáhnu příští měsíc znovu. V každém čísle byl komiks s příběhem kostelní myši Amálie. Jeden jsem vybrala. Přeji dětem pěkné počteníčko a luštění. Vše je oskenované, trochu hůře čitelné, za to se omlouvám.

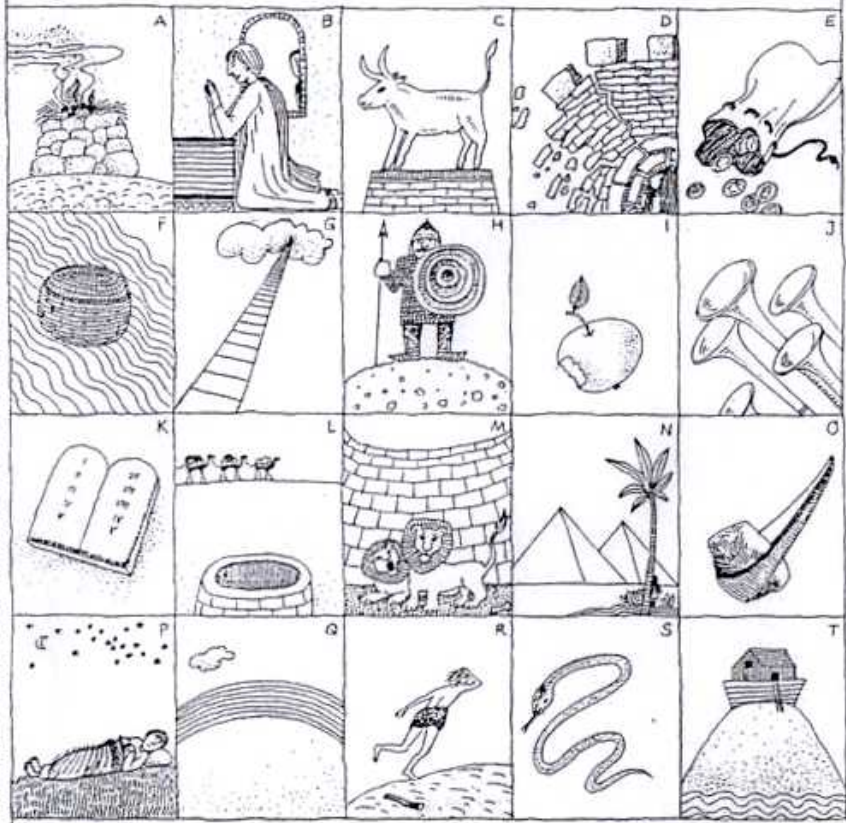
A. Hudcová

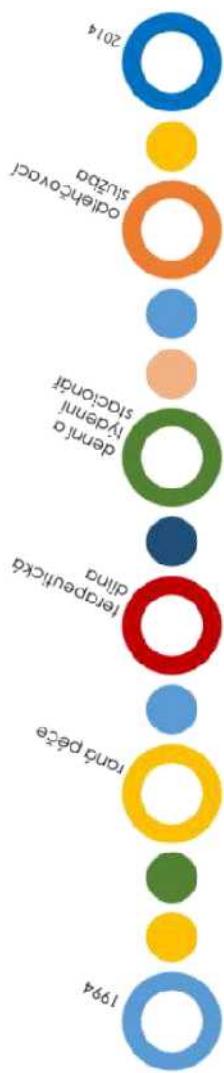
STRÁŠIDLO NA FAŘE

SO[?]UTĚŽ[?]O CENY[?]

Jak dobře znáš Starý zákon? Vždy dva obrázky patří k jednomu příběhu ze Starého zákona. Obrázky jsou označeny písmeny. Napiš písmena dvou obrázků a k tomu, o jaký příběh jde. (Piš např. A+N= příběh). Vyluštění posli do 21. 9. 2014 emailem: abigail.hudcova@evangnet.cz nebo předej v neděli při bohoslužbách. Odměnu v podobě čokolády Milky obdrží každý, kdo odpoví bezchybně.

slavíme 20 let – přidejte se!

Středisko Diakonie ČCE v Praze 5 – Stodůnkách

Mateřská škola a základní škola speciální Diakonie ČCE

pátek 19. 9. 2014 / 8-16h den otevřených dveří

sobota 20. 9. 2014 / 13.30-18h slavnostní program

Vlachova 1502, Praha Stodůlky, www.diakoniep13.cz

Jak se v církvi pašovalo

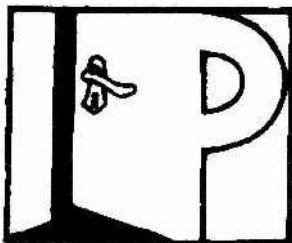
Dochovaly se nám pravdivé historky o tom, jak byl v době protireformace pašován ze Žitavy /Zittau/ evangelický tisk a jak byl u nás často s velkým rizikem šířen a ukrýván. Za válek byly ukrývány i kostelní zvony, kterým hrozilo nebezpečí, že budou přetaveny na děla. Ale to je něco trochu jiného.

Za poslední války působil v Hořicích mladý německý farář Georg Gnirs, který měl na starosti luterské chlapce z oddílu Hitlerjugend, umístěného v zdejší invalidovně. Později, už ke konci války, přibyly k chlapcům i německé rodiny, prchající před postupující východní frontou. Čas od času přicházel onen německý farář k nám na faru, aby se při své nelehké službě trochu duševně vzpružil. V dubnu 1945 k nám pak přinesl spolu s patenou na hostie starobylý zlacený kalich s vyrytým letopočtem 1706 a jménem kteréhosi německého sboru. Prosil o jejich uschování. O něco později přinesl ještě jakýsi starý vojenský mundur, který mu má starší sestra Jana přebarvila na šedo. V tomto obleku se Georg Gnirs za dramatických květnových dnů „potopil“. Po více než roce nám od něho došla zpráva, že se na útěku v přestrojení dostal šťastně ke své rodině. Později léta působil na sboru v Bad Lörrach na německo-švýcarském pomezí.

Onen nevelký, spíše cestovní německý kalich bral otec s sebou do kazatelských stanic, později jsem ho užíval já, když mi ještě za komunistů sestry Lányová, Holá nebo Hašková z Domova důchodců v Thákurově ulici dovolily, abych v jejich pokoji vysluhoval Večeři Páně pro hlouček zájemkyň. O osudu kalicha jsem se jednou zmínil manželům Nadrchalovým z našeho dejvického sboru, kteří přátelili s farářem a lékařkou Schlaudraffovými ze „západního“ Německa. Tato dvojice převezla s nepopíratelným rizikem kalich přes hranice, takže se kalich po více než čtyřiceti letech dostal zas do farnosti, kam patřil. - Titíž pašeráci převezli později pod látkovým „futrem“ auta pro našeho syna příčnou flétničku, která v té době nebyla u nás k sehnání a na kterou se prý složili němečtí faráři na své „pastorálce“.

Přes hranice se však převáželo ještě ledacos jiného. Když jsme byli na návštěvě u Jasných v Nové Cerekvi, navštívili jsme s nimi bohoslužby v Moravči a tam jsme nečekaně získali Novotného „Biblický slovník“, který už mnoho let patřil u nás k „nedostatkovému zboží“. Za hranicemi byl vydán v tehdy u nás ještě neobvyklých plastových deskách. Po neznámé cestě k nám doputovala také i krásná vzácná dětská kniha s křesťanským námětem „Poklady pod sněhem“ od Patricie St. John. - Inu, pašování a černý trh fungovaly vždycky.

heda

V minulém čísle nám vypadlo jméno autorky článku **Korespondence Bohuslava Reynka**. Omlouváme se E. Javornické.

Setkání s hostem:

Pavel Dobrovský Afghánistán: země nad propastí

Poslední dekády se s Afghánistánem nemazlily. Jedna válka střídala druhou a nakonec se vlády ujalo dogmatické hnutí Tálibán, které bylo svrženo teprve v 21. století. Země získala nelichotivé označení "pohřebiště impérií" a do dneška je jedním ze světových epicenter ozbrojených konfliktů. Přesto jde o území, jehož krása byla před stovkami let vyhlášena architekturou, básníky anebo hudbou. Města jako Mazar-e Shariff, Kábul nebo Herat hrály zásadní roli ve vývoji regionu. Nejen do nich se podíváme v povídání Pavla Dobrovského o Afghánistánu a Afgháncích 25. září 2014 od 19:00.

Další setkání:

14. 9. po bohoslužbách je plánován výlet s rodinami,

19. - 20. 9. oslavy 20. výročí založení Střediska Diakonie Stodůlky – viz pozvánka na straně 17,

12. 10. v 10 h. se náš sbor zúčastní v Betlémské kapli slavnostních bohoslužeb na zahájení oslav 600. výročí vysluhování pod obojí, v našem sboru se bohoslužby konat nebudou.

- o O o -

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 23. 9. 2014.

Říjnové číslo vyjde 28. 9. 2014.

Kalendář na září 2014

Bohoslužby ve sboru - neděle 9:30	7. 9. s VP	P. Hudec
	14. 9. Pro malé a velké na zahájení školního roku	A. Hudcová
	21. 9.	P. Hudec
	28. 9.	P. Hudec
	5. 10. s VP Dikčínění	P. Hudec
Biblická hodina	Úterý v 17:30 od 10. 9.	
Děti	Nedělní škola: neděle v 9:30 Vyprávění biblických příběhů pro předškoláky: 11. a 25. 9. v 17:00 Náboženství v ZŠ Suchdol: od října	
Mládež a dorost	Úterý 19:00	
x-cátníci	Čtvrtek 18.9. v 19:00	
Sbor Naši pěvci	Středa 18:30	
Křesťan. služba	7. 9. po bohoslužbách	
Klub poznávání	11. 9. v 9:30 J. Kohoutová – České malířství 19. století	
Hodina pohybu	29.9. v 15:00	
Setkání s hostem	25. 9. v 19:00 Pavel Dobrovský: Afghánistán: země nad propastí	
Staršovstvo	Čtvrtek 11. 9. v 19:00	
Zpívání ve Stodůlkách	Pátek v 9:30	

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992.

Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce:

Mgr. E. Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 - Liboc

tel.: 222 360 437, henychova@atlas.cz

Adresa sboru:

Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6

tel.: 607 622 358 (A. Hudcová), 721 141 691 (P. Hudec)

<http://dejvice.evangelnet.cz>, dejvice@evangelnet.cz, č. ú 2400319773/2010

Obsah	Strana
Kázání – 20 let Střediska Stodůlky	1
Z jednání staršovstva	3
Někteří lidé se vám hodně vryjí do paměti...	4
Moje osmdesátiny	5
Normandie pro Mikuláše	7
Salvátor	9
Nečekané setkání	10
Něco pro děti	11
Výstava obrazů Barbory Veselé	14
Další setkání	14
Kalendář na září	16

Kázání u příležitosti 20. výročí založení Střediska Diakonie ve Stodůlkách

Milí přátelé, zahajujeme slavnost 20. výročí existence a práce našeho střediska bohoslužbou. Nejenom protože jsme středisko Diakonie, a tedy církve ČCE, ale předně protože chceme poděkovat Pánu Bohu, který v nás a skrze nás koná dobré dílo.

Za základ krátkého zvěstování evangelia jsem vybral text z Písma svatého nazvaný Podobenství o milosrdném Samařanu. Je to podobenství a to znamená vymyšlený příběh, na kterém Pán Ježíš chce ilustrovat nějakou hlubší pravdu, která se týká našeho života a je důležitá pro náš život.

Ale začnu z jiného konce. Někdy si kladu otázku, co vlastně spojuje věřící lidi nebo co je podstatou křesťanství? Odpověď, která člověka hned napadne, zní: Věřící lidi spojuje přece víra v Boha a podstatou křesťanství je totéž: křesťané jsou lidé, kteří věří v Boha. To je jistě pravda, ale když nad tím mudruji, tak si říkám, že tato správná odpověď je příliš obecná a někdy se mi zdá, že je nejasná ba zavádějící. Někdy se mi stane, že potkám člověka, který o sobě říká, že je věřící, ale mně se zdá, že věří nějak jinak než já, že ten jeho Bůh nemá s tím, kterému věřím já, nic společného. A jindy se zase potkám s člověkem, který řekne: já jsme nevěřící, ale mně se zdá, že si moc rozumíme a že on věří stejně jako já. Vlastně se mi to nezdá, je to prostě tak.

Takže položím otázku znovu. Co spojuje věřící křesťany především? Myslím, že je to víra v moc oběti. Jenže oběť může být různá. Dříve se obětovala zvířata nebo dokonce lidé a věřilo se, že tak si lidské společenství nakloní božstvo. Lidé obětovali

cizí krev, aby si zajistili život, prosperitu. I dnes je tento druh oběti v trochu jiných formách běžný. Někteří lidé pro své pohodlí, kvůli prosperitě či čemu všemu jdou i přes mrtvoly - obrazně řečeno a bohužel někdy i doslova. Neberou ohled na druhé. Existuje také jiná oběť. Rodiče se obětují svým dětem. Tak moc je milují, že jim udělají vše, co jim na očích vidí, naprosto nekriticky. Sami se při tom huntují a dětem ubližují, protože je nevedou k samostatnému životu. Této oběti se říká opičí láska a tato oběť je také pochybná. A potom existuje další druh oběti. Obětují se, jak se někde píše, „pro mučednickou korunku“. Pro vlastní slávu. Ono mi to dělá dobře, když druzí vidí, jak se dřou a obětují a říkají: no, to je ale pašák. Takový druh oběti je také pochybný, ta motivace oběti odebírá značnou část moci, ne - li všechnu.

Nás věřící lidí, věřící křesťany spojuje předně víra v moc oběti. Ale jaké? Ne oběti někoho jiného, ne opičí lásky, ne oběti pro vlastní slávu, ale spojuje nás víra v moc oběti lásky. O jakou oběť jde, to právě popisuje velmi srozumitelně naše podobenství. Hlavní postava příběhu - všimněme si, že nemá jméno, nikdo neví, jak se jmenuje - je prostě milosrdný Samařan. Jména si příběh nevšímá, zato podrobně popisuje, co ten muž dělá:- jede do práce, někam za obchodem a vidí u cesty člověka, který potřebuje pomoc. Toho člověka zbili a okradli, je polomrtvý, sám si nepomůže, potřebuje druhého člověka, bližního. A Samařan nezaváhá, nechá všeho a poskytne tomu potřebnému pomoc. Obětuje, svůj čas, energii, peníze. Nějak toho člověka dostane na osla, dopraví ho do hospody, poskytne první pomoc, předá ho do péče hostinskému, zaplatí a řekne: postarej se o něj, tady máš peníze a když tě to bude stát víc, doplatím ti, až se budu vracet. Tak tohle je ta oběť lásky, takhle nějak vypadá. Jde při ní vždy o bližního, o účinnou pomoc.

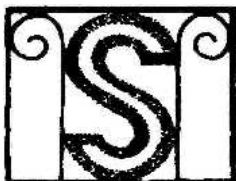
Ježíš na konci podobenství řekne zákoníkovi: A kdo byl bližním tomu nebohému člověku? Všimněte si, jak Ježíš obrací otázku. Zákoník se ho ptal: kdo je můj bližní? a Ježíš říká: kdo byl tomu potřebnému bližním? Je to inspirativní obrácení. Možná je důležitější se ptát, ne kdo je můj bližní, ale jsem já bližním? To přece já mám být bližním. To moji blízkost někdo potřebuje!

A nakonec z podobenství vytáhnou na světlo ještě jeden moment. Zákoník na otázku správně odpovídá. Bližním byl ten, který poskytl potřebnému člověku účinnou pomoc. Ježíš mu říká: Správně jsi odpověděl, to čin také a budeš živ. A budeš živ.

Věřím v moc oběti lásky. Taková oběť umožňuje život těm, kdo ji přijímají. Bez té oběti by jejich život nebyl možný. Ale taková oběť přináší život i těm, kdo se obětují. Toť otázka. Někdy je člověk z té služby tak utahaný a zničený, že si říká, proč to dělám, je mi to zapotřebí? Ale jindy člověk prožívá naplnění. Ví, že pomohl, a má z toho radost; ví, že v životě není nic většího a lepšího než tohle; prožívá naplnění; ví, že žije, že udělal něco, co mělo smysl a co stálo to zato. Takhle jedne, jako onen Samařan a budeš živ!!

Kdysi jsem byl v Izraeli a byli jsme i v místech, kam je zasazen děj podobenství. Mají tam hospodu, která má ve štítu nápis: „U milosrdného Samařana“. I naše středisko je po dvacet let takovou hospodou „U milosrdného Samařana“. Jsem vděčný za to, že jsem na tuhle hospodu narazil a že tu mohu také obsluhovat tím, co umím. A moc bych si přál, aby tahle hospoda stejně dobře nebo čím dále lépe fungovala i v dalších letech a desetiletích. Amen.

Petr Hudec

Výtah z jednání staršovstva – čtvrtek 11. 9.

- Proběhl rozhovor s br. farářem Pavlem Rumlem o jeho případném působení v našem sboru. V úvodu se br. Ruml představil a zmínil své předchozí působení ve sboru v Šonově u Nového Města nad Metují a poté v Letohradě, kde byl 20 roků. V roce 1999 byl povolán do armády, kde dodnes slouží jako vojenský kaplan. Jeho pracovní poměr by tam měl skončit 31. 12. 2016, mohl by se ale pokusit dohodnout s armádou o zkrácení pracovního poměru o několik měsíců (nastoupil by buď 1. 7. 2016 nebo 1. 9. 2016). Po odchodu Hudcových by ale mohl ve sboru kázat jako host. Do penze by měl jít v červnu 2020 a rád by se na tu dobu ještě vrátil jako farář na nějaký sbor. Po přehledném úvodu odpověděl na dotazy členů staršovstva. Do příště bude staršovstvo přemýšlet o jeho případné kandidatuře.
- Naš sbor se zúčastní bohoslužeb v Kapli Betlémské 12. 10., odpoledne bude následovat bohatý program na mnoha místech. V ohláškách se vyzvou účastníci, aby se hlásili, 5.10. obdrží podrobnou brožurku k pořadu bohoslužeb a programu.
- Bohoslužby se konají dle Suterénu br. f. Hudec bude kázat cyklus na Kázání na hoře.
- Biblické hodiny byly zahájeny 9. 9., probírá se evang. podle Matouše; další pravidelná setkání začínají, setkání předškolních dětí ve sboru se konalo ve čtvrtek 11. 9., sešlo se 12 dětí a 7 rodičů či prarodičů. Náboženství v ZŠ Suchdol bude od října (dosud přihlášeno 5 dětí). Mládež se také začala scházet, bylo by dobře, kdyby byla soběstačná v přípravě programů. P. Hudec přislíbil nějaké programy.
- Staršovstvo jednalo o změnách církevního zákona. Vzhledem k délce příloh br. farář Hudec celý materiál stručně shrnul, vysvětlil některé pojmy a vypočetl všechny změny, o které jde. Poté se o navržených změnách (jak v názvosloví, tak v kárném řízení) hlasovalo, všichni přítomní s nimi souhlasí. Do příště je ještě potřeba promyslet návrhy jmen případných členů nové SR.
- Stavební práce ve Stodůlkách byly dokončeny podle plánu na tento rok – informaci

podal br. farář P. Hudec. Středisko dostalo od městské části nabídku na odkoupení prostor terapeutické dílny za 750 tisíc a hodlá ji využít. Slučování střediska Stodůlky se střediskem ve Strašnicích už začalo a sloučení by se mělo uskutečnit od 1. 6. 2015. Bude to ale dost složitý proces po technické i lidské stránce. Řediteli Suchelovi končí mandát a bude obhajovat své další působení. Dozorčí rada mu dala své doporučení.

- Byla odeslána sbírka solidarity sborů (22. 6.) ve výši 3 131 Kč.
- 1. zářijovou neděli bude celocírkevní sbírka na evangelickou akademii – 1 811 Kč.
- Na Kongo bylo odesláno 87 842 Kč. V současné době máme zůstatek 26 tisíc. Na Nosislav bylo letos odesláno 20 400 Kč. Je potřeba připomenout br. Strakovi, že jsme nedostali náhradu za vysoušení a vytápění po vytopení modlitebny. Zatím jsme na to doplatili 15 tisíc Kč.
- Br. f. Hudec se účastní celocírkevního jednání Jeronymovy jednoty ve Vanovicích – podle výkazu je náš sbor na 3. místě v celé církvi, co se výše vybraných darů týče – vybralo se a odeslalo 70 700 Kč. Jde o nejvyšší částku na JJ v historii sboru vůbec.
- Informace o dokončení nové kotelny podala sestra farářka Hudcová. Kolem 190 tisíc jsme zaplatili za výměnu kotelny a od SR bychom měli obdržet předem dohodnutých 100 tisíc Kč. Ses. Černohorská vystaví tedy na SR fakturu na 100 tisíc a připojíme k ní doklady o skutečných nákladech.
- Během prázdnin jsme obdrželi několik úmrtních oznámení – faráři J. Košťál, Dalibor Molnár, Jan Veselý ze Žatce, vdova po faráři Eva Pellarová (105 let).
- Br. Handrij Härtel zorganizoval bohoslužby v Roztokách, budou se konat 21. 9., na tom se domluvilo několik tamních rodin s dětmi. Poprvé kázáním poslouží ses. farářka Hudcová.
- Informace presbyterů pověřených hledáním faráře – br. Prosek apeluje na členy staršovstva, že je potřeba myslet na zajištění sborové sestry a administrátora sboru.
- Příští rok oslaví sbor 50 let od samostatnosti a 90 let od kazatelské stanice na výročí sboru je zajištěn synodní senior na bohoslužby v neděli 11. 10. 2015.

Někteří lidé se vám hodně vryjí do paměti...

... jednou z nich je Jana Jasná. Věrná členka našeho sboru, pracovnice křesťanské služby, najdete ji na seznamu těch sester, které zajišťují tzv. „kávovou službu“, občas zaskočí i u varhan, a přece velmi nenápadná, tichá, proto snadno přehlédnutelná, ale s jasnými postoji a názory na život. Snoubí se v ní rovnost a přímost s laskavostí, tichostí a pokorou. 3. 10. 2014 se dožívá sestra Jana Jasná, dlouholetá členka našeho sboru, svého životního jubilea – 80 let. Přejeme jí, aby ji Pán Bůh provázel svou

milostí, aby ji neopouštěla svěžest ducha i těla a rádi se s ní budeme potkávat nadále při bohoslužbách, na biblických hodinách, jichž je pravidelná účastnice, a při dalších sborových i jiných setkáních. Požádali jsme ji při této příležitosti o několik slov.

A. a P. Hudcovi

Foto Petr Hudec (J. Jasná s R. Rumlovou)

Moje osmdesátiny

V říjnu tohoto roku mi bude 80 let. Už sem tam něco bolí, paměť se horší. A je třeba bilancovat. Francouzi mají pro číslo „osmdesát“ slovo „quatre-vingts“, tj. „čtyři dvacítky“, a já vidím teď zpětně svůj život pomyslně rozdělený do čtyř dvacítek.

V té první jsem vyrůstala v rodině Jana a Marty Molnárových jako jedináček. Tatínek měl ještě šest sourozenců, maminka tři. Měla jsem tedy hodně strýčků a tetiček a následně také bratranců a sestřenic. Všichni jsme byli nějak ve styku, podle možnosti jsme se navštěvovali nebo si psali. V dětství mě hodně ovlivnil můj strýc Jan Zlatohlávek, můj kmotr. Byl farářem, hodně jsme si dopisovali. Obracela jsem se na něj se všemi svými možnými i nemožnými problémy, a on mi trpělivě odpovídal. Ve třinácti letech jsem prožívala svou konfirmaci. Cvičení jsme měli dvakrát týdně, vyučoval nás kromě pana faráře Krejčího také bratr Milan Pokorný. Po konfirmaci jsem se zúčastňovala biblických kurzů v LTK v Bělči u Třebechovic a různých setkání českobratrské evang. mládeže, také církevních letních brigád. Vyrůstala jsem pod vlivem vzácných lidí, jak v rodině tak v církvi. Jsem za to vděčná. V našem dejvicském sboru jsem chodila nejdřív do nedělní školy, pak do dorostu, nakonec do sdružení mládeže. Také jsem učila v nedělní škole. Po maturitě jsem se hlásila ke studiu na theologické fakultě, ale nebyla jsem přijata. Vedení fakulty a církve rozhodlo, že budou přijímat jen muže, protože směli přijmout jen 10 uchazečů. Začala jsem tedy studovat matematiku a deskriptivní geometrii, což by mě bylo dřív ani ve snu nenapadlo. Ve všem vidím dnes dobré Boží řízení. I za to jsem velmi vděčná. Tu první „dvacítku“ mého života zakončila svatba s Milošem Jasným, s kterým jsem se poznala v našem sboru.

Druhých dvacet let bylo ve znamení studia, budování manželského vztahu, posléze rodinného hnízda. Po ukončení studia jsem učila na Jedenáctiletce v Kralupech n. Vlt. a v Praze. Od roku 1961, kdy mi bylo 26 let, jsem zůstala 12 let v domácnosti, protože se nám během šesti let narodily čtyři děti. Do tohoto období spadá také naše členství ve sboru v Kobylisích, protože jsme na jeho území několik let bydleli. Toto období mi kromě účasti na bohoslužbách a na biblických hodinách zpestřovalo hraní v malém hudebním souboru, který vedl tamější farář Šurman. Říkali jsme mu „Kokos“, tj. Kobylišké komorní sdružení“. Od roku 1964 jsme už byli zase v Dejvicích.

Třetí „dvacítká“ je spojena s dospíváním dětí. Bylo to období krásné, ale také v mnohém složité. Nebyli jsme rodina uzavřená, ale stýkali jsme se s mnoha přáteli. Děti se osamostatňovaly. Hledaly si vlastní cestu. Přesto doufám, že naše rodina, i když všelijak chybuje, pro ně byla dobrou základnou pro jejich další pobývání. Od roku 1973 jsem už zase učila. Nejdéle na Grafické škole v Hellichově ulici, kde jsem potkala mnoho vzácných lidí. A odtud jsem odešla do důchodu. Po kratší přestávce jsem pak ještě pracovala na poloviční úvazek několik let jako důchodkyně v Národní knihovně.

Poslední období mi přineslo mnoho radostí, ale taky zármutku. Radostí v tom, že mi přineslo 11 vnoučat, dnes jsou už všichni dospělí a jak se lidově říká, „mají se k světu“. Smutné bylo onemocnění mého manžela Miloše a nakonec jeho odchod

z této časnosti. Trpěl Alzheimerovou chorobou. Dlouho se to nepoznalo, protože byl fyzicky zcela zdrav. Ku konci života byl v Krabčicích, kde také ve dvaosmdesáti letech zemřel. Prožili jsme spolu 52 let. Dnes, po přestání toho smutného období, žiji už sama, děti mají své domovy a rodiny, a těším se s nimi a prožívám jejich radosti a strasti, pokud o nich vím.

Jsem vděčná za všechno, co mi Pán Bůh v životě připravil. Za Jeho lásku. Za víru, kterou mi dal. Za odpuštění mých vin. Za rodiče, za manžela Miloše, za mou rodinu, za přátele, za rodinu našeho dejvického sboru. A za všechny dary, které každý den od Něj dostávám.

Zakončím citátem, který, napsaný rukou mého muže na malém papírku, vypadl nedávno z Bible, z níž jsme čítávali: „Do ruky Boží se odevzdám. Ochranu její vždy mohu mít: proč bych měl tedy smutný být?“

Jana Jasná

Normandie pro Mikuláše

Milí čtenáři Souterrainu,

chci se s Vámi podělit o dojmy, které jsem získala na týdenním poznávání Normandie. Věděla jsem toho o ní málo. Jen, že je to západní oblast Francie a že hrála důležitou roli v postupu spojeneckých vojsk v II. sv. Válce. Nic víc.

Bylo nás 62 členy vinohradského sboru (14 z Dejvic). Organizátorem a průvodcem byl br. Matěj Cháb. Název: “Normandie pro Mikuláše“ znamenal, že zisk ze zájezdu bude věnován br. faráři Mikuláši Vymětalovi na práci s menšinami.

Po nočním přejezdu Německa a Paříže jsme zastavili v Giverny. V místě, kde žil malíř Claude Monet. Bylo slunečno, teplo a tak jeho dům i přilehlé kvetoucí zahrady s rybníčky a pověstnými lekníny působily jako z pohádky. Dále jsme pokračovali do města Rouen, který byl hodně ve válce zničen a převážně v historickém stylu znovu postaven (hrázděné dřev. domy)

Příští den jsme vyjeli do lázeňského přímořského městečka Etretat. Nad zátokou se zvedaly bílé útesy. Volně jsme se toulali po kopcích, kam nás cesty pustily a kochali se pohledy na oceán. Následovalo další větší město Caen, v 11. stol. sídlo Viléma Dobývatele, který se stal i králem Anglie a v kostele sv. Štěpána má hrobku. Bitva o Anglii je i znázorněna na zajímavé tapiserii: 70m dlouhý pruh látky o výšce cca 1 m, kde téměř formou komiksu jsou vyšity události normanské invaze. Byla vystavena v muzeu ve městě Bayeux. Hrad v Caen se ve válce změnil v sutiny. Bylo obnoveno jen opevnění a uvnitř jsou postavena jen muzea.

Následovaly dva dny návštěv vojenských hřbitovů(americký, britský, německý),

pláží Utah, Omaha, městečko Arromanches, kde byl dle Churchillových podkladů vybudován přístav. Všude jsou důstojné pomníky, vlajky, muzea, která informují o průběhu D-Day 6. června 1944 (operace Neptun). Tato vojenská problematika mě překvapivě zaujala. Jednak strategie příprav, budování přístavu v moři, hrdinství všech vojáků. Byla to odhodlaná cesta na smrt. Ztráty byly obrovské. Jen hřbitovy mají tisíce a tisíce náhrobků se jmény padlých, nezvěstných, které zná jen Bůh. Ve vnitrozemí jsme navštívili také památník poslední části bitvy o Normandii u Mont Ormel. Tato urputná bitva v srpnu 1944 znamenala porážku Němců a otevřela cestu spojenců na Paříž. Do roku 1951 byla tato místa nepřístupná, dalších 20 let se území čistilo od železné techniky a krajina se prý dodnes nevzpamatovala. Měl by to snad vidět každý. U nás se takto nebojovalo, učili jsme se převážně o východních frontách, co ví o tom teprve generace našich vnoučat?

Poslední den se ladil již odpočinkově: návštěva zámku a zahrad Vaux le Vicomte (předobraz Versailleského zámku) a zastávka v městečku Provins, kde sídlil v 13. stol. navarský král, křižák Thibault de Champagne. Městečko patří na seznam kulturního dědictví UNESCO.

Přes noc domů. Bylo to fyzicky náročnější (pro mě), ale obsahově velmi zajímavé. A jsem vděčná za příležitost vidět Normandii.

Marie Uhlířová

Foto J. Hlavsa

SALVÁTOR

Freska na klenbě chrámu u Salvátora znázorňuje Ježíše Krista. Latinský nápis dosvědčuje, že chrám je pojmenován po našem Pánu - „Ježíši Kristu, Spasiteli celého světa“. Malba pochází z doby, kdy byl chrám vybudován německými evangelfky luterského vyznání v letech 1611 - 1614.

Po vydání Rudolfova Majestátu 1609 získaly nekatolické konfese nové možnosti. Němečtí luteráni se odhodlali založit vlastní sbor. Přistoupili ke stavbě kostela, neboť se jim nepodařilo získat žádný z existujících. Pozemek pomohl zakoupit hrabě Jáchym Ondřej Šlik. Peníze na stavbu si opatřovali sbírkou po celé Evropě. Velký peněžitý dar poskytl anglický král, štědře přispělo Holandsko, též mnohá knížata a hrabata, univerzity, kapituly a města i mnozí prostí lidé.

Stavbu začal a řídil od roku 1611 Jan Kryštof, zedník, mistr a zároveň měšťan Starého Města. Ještě téhož roku byla zřízena šestitřídní škola a v roce 1614 byl chrám vysvěcen.

Salvátor je renesanční stavba bazilikálního typu, jasně členěná. Gotické opěrné pilíře (málo vystupující) ukazují ještě k minulosti. Gotika hnala stavby do výšky, vyjadřovala touhu po Bohu. Renesance objevuje osobnost člověka. Ve stavbě se promítá obojí. Myšlení středověku - být blíže Bohu a zároveň renesance lidské

osobnosti.

Kostel a škola začaly plnit své poslání, ale starší u Salvátora měli stálé finanční starosti a proto byly konány další sbírky.

Krutý obrat v událostech nastal po bělohorské pohromě 8. 11. 1620. Došlo k zatčení předních členů sboru, starších a patronů kostela, doktora Jesenia a Jáchyma Ondřeje Šlika. Zatčení byli odsouzeni k smrti a 21. 6. 1621 na Staroměstském náměstí popraveni.

V říjnu 1622 byli němečtí evangeličtí duchovní z Prahy vypovězeni, jejich kostely uzavřeny a předány katolíkům. Salvátor roku 1625 přechází do majetku mnišského řádu Paulánů a téhož roku mniši začali faru, školu i kostel upravovat na klášter.

Roku 1684 zakoupili sousední dům, klášter rozšířili, ale při velikém požáru Starého a Nového Města 5 let poté došlo k velikému poškození kostela i kláštera. Při opravách byl kostel zbarokizován.

Situace se změnila za Josefa II, kdy byl kostel a klášter zrušen a stal se skladištěm uměleckých památek. Stavbě neprosněla ani další změna v letech 1796 – 1857, kdy zde byla zřízena mincovna a hlavní loď se stala dílnou. Vedlejší lodi byly odděleny a používány jako byty pro chudší nájemníky. Po zrušení mincovny kostel chátral.

Teprve roku 1861 bylo povoleno České evangelické církvi kostel koupit zpět a to za 15 000 zlatých. Hlavní loď byla upravena k bohoslužebným účelům.

Na přestavbu předsíně a úpravu průčelí došlo začátkem 20. století, kdy byly provedeny některé změny i v okolí kostela.

Při generální opravě v padesátých letech minulého století byl renovován interiér chrámu, odstraněn starý oltář a nahrazen křížem, probourány vyzdívky mezi hlavní a vedlejšími loděmi, opravena okna, fasáda, střecha, rekonstruováno vedení a topení.

Poslední velká oprava chrámu proběhla v sedmdesátých letech minulého století. Úpravami a rekonstrukcemi v minulém století získal kostel na vzdušnosti a stal se největším chrámem naší církve v Praze.

V současné době slouží nejen k životu sboru, ale je používán pro ekumenická setkání, celocírkevní slavnosti a koncerty.

V říjnu letošního roku oslaví sbor u Salvátora 400 let od založení kostela.

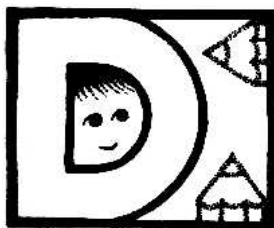
Jana Kohoutová

Nečekané setkání

Při letošním týdenním pobytu seniorů v letním táboře Komenského v Bělči nad Orlicí jsem měl nečekaně příjemný zážitek, setkal jsem s P. Václavem

Vackem. Rád jsem mu pověděl, že o jeho kněžské službě a početných aktivitách a to nejen v letohradské farnosti, kde působí, jsem slyšel mnoho pěkného. Bratr Václav působil jako kaplan v mnoha farnostech, v osmdesátých letech byl členem sboru poradců kardinála Františka Tomáška, podílel se na vydávání církevního samizdatu. Na začátku devadesátých let byl ustanoven farářem v Letohradu, později jmenován členem kněžské rady Královéhradecké diecéze. Bohatě pastorační zkušenosti shromáždil v publikaci vydané nakladatelstvím Vyšehrad v roce 2008 pod titulem „Pozvání k Večeři Páně“. Populární jsou i jeho nedělní televizní diskuse, vysílané v rámci křesťanského magazínu, které moderuje s architektem a hercem Davidem Vávrou, členem naše branického sboru. Nedávno se na knihkupeckých pultech objevila kniha „Měl jsem štěstí na lidi“. Jde o životopisný rozhovor, ve kterém publicista Josef Beránek sleduje Vackovu životní cestu od dětství až po současnou kněžskou službu, která je svým způsobem průkopnická a originální. Sympatické je, že z mnoha Vackových odpovědí, jež jsou prosty složitého teologického vyjadřování a „povýšenosti Božího sluhu“, s hlubokým důrazem na Písmo, lze cítit silnou důvěru ve stálou Boží blízkost a péči o chybujícího člověka. Václav Vacek má rád lidi, má úctu ke každému člověku, což mile dokladoval při našem rozhovoru, kdy za námi přibíhal postižený chlapec, dožadující se pozornosti. Bratr Václav ho nejen neodmítal, ale i respektoval. Náš rozhovor vyústil v prosbu, zda by někdy nenavštívil dejvický sbor a něco nám o své dlouholeté službě nepověděl. Mám radost, ekumenicky laděný bratr neřekl ne!

Pavel Prosek

Něco pro děti

Do soutěže o čokoládu Milku se zapojily 3 děti, poslaly správné odpovědi a získaly odměnu. Správné odpovědi:

- A-R Kain zabil Ábela
- B-M Daniel ve lví jámě
- C-K Zlaté tele
- D-J Jericho
- E-L Prodání Josefa
- F-N Příběh o Mojžíšovi
- G-P Jákobův sen
- H-O David a Goliáš
- I-S Adam a Eva
- Q-T Noemova archa

V tomto čísle najdete další soutěž o oblíbenou čokoládu. Ještě zůstaneme u tématu: Jak znáš Starý zákon? Jednotlivé biblické postavy jsou nějak spřízněné. Dokážeš určit, v jakém vztahu jsou uvedené dvojice? Stačí napsat: 1. Bratři, 2. Matka a dcera apod.

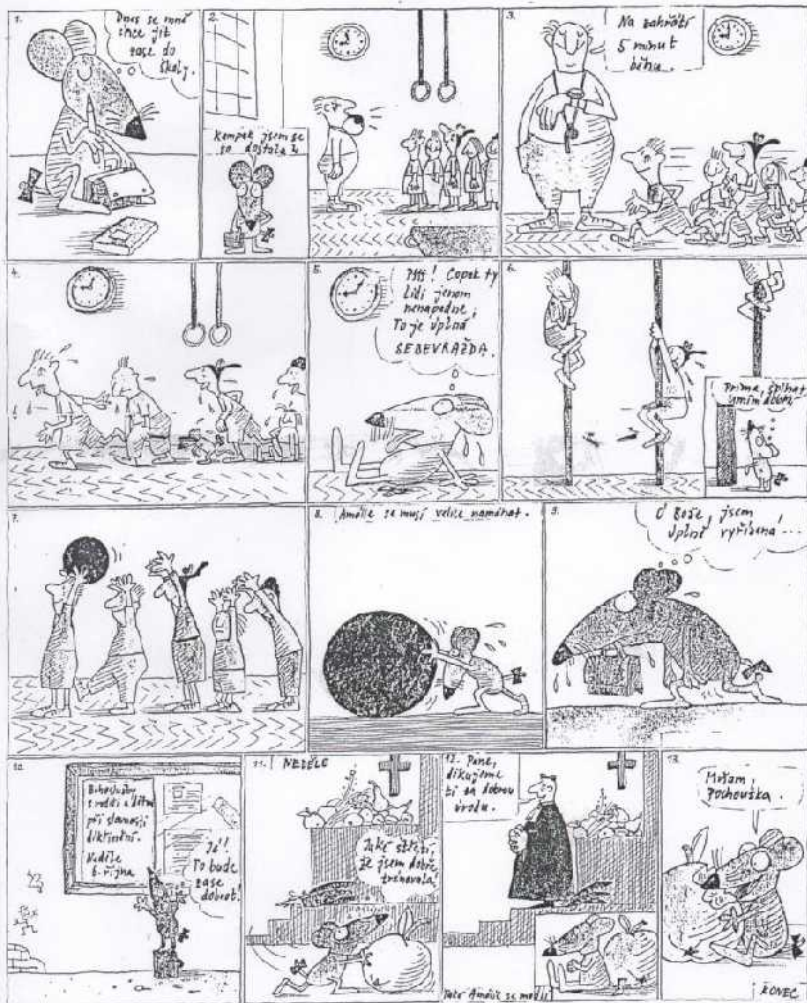
Každý, kdo správně určí všech 20 dvojic, obdrží sladkou odměnu. Když nevíte, neváhejte se dotázat svých rodičů. Výsledky můžete posílat do 20. 10. 2014 e-mailem: abigail.hudcova@evangnet.cz.

Jak znáš Starý zákon?

S O U T Ě Ž	1. Adam		Eva	O Č O K O L Á D U
	2. Mojžíš		Áron	
	3. Jákob		Ruben	
	4. Mojžíš		Mirijam	
	5. Izák		Ezau	
	6. Benjamin		Izák	
	7. Samuel		Chana	
	8. Jákob		Ráchel	
	9. Abraham		Lot	
	10. Jákob		Ezau	
	11. Abraham		Izák	
	12. Jákob		Lévi	
	13. Abraham		Sára	
	14. Noemi		Orpa	
	15. Hagar		Izmael	
	16. Šalomoun		David	
	17. Rebeka		Lában	
	18. Achab		Jezábel	
	19. Ráchel		Lea	
	20. Adam		Eva	

HODINA CVIČENÍ

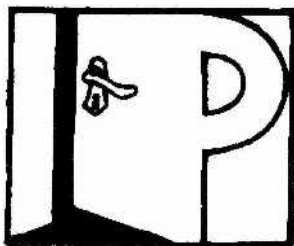
A. Hudcová

Výstava obrazů Barbory Veselé v našem sboru

„Barbora Veselá (1956) ukončila v roce 1977 studium na Střední odborné škole výtvarné v Praze. Dvakrát prožila zklamání z nepřijetí na vysokou školu. Krátce byla zaměstnána ve štukatéřské dílně. Po letech intenzivního mateřství a budování obydlí pokračuje nyní ve výtvarné práci,0,Opt navrhováním interiérů kostelů a modliteben. Její práce zahrnuje i několik sochařských realizací tamtéž a v pražských ulicích (např. na místě upálení Jana Palacha). Maluje a kreslí na recyklovaný vlastnoruční papír, tvoří drobné plastiky“ (text převzat z webu Bienále pro Diakonii).

Svémi obrazy přispěla do Bienále pro Diakonii I – IV. Obrazy B. Veselé si můžete v našem sboru prohlédnout během října a listopadu. V listopadu se můžeme těšit na setkání s ní při zakončení její výstavy.

Obrazy si lze prohlédnout či zakoupit při shromážděních anebo po domluvě s farářkou A. Hudcovou (607 622 358).

Další setkání:

- 12. 10. v 10 h. se náš sbor zúčastní v Betlémské kapli slavnostních bohoslužeb na zahájení oslav 600. výročí vysluhování pod obojí, v našem sboru se bohoslužby konat nebudou. Je připraven bohatý program na celý den.
- 26. 10. od 10:30 bazar podzimních plodů (J. Kohoutová a D. Bošková)

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 21. 10. 2014.

Listopadové číslo vyjde 26. 10. 2014.

2014

PŘIJĎTE S NÁMI SLAVIT 600 LET OBNOVENÉHO VYSLUHOVÁNÍ PODOBOJÍ 12. ŘÍJNA 2014 V PRAZE

BETLÉMSKÁ KAPLE

Betlémské náměstí, Praha 1

10.00 slavnostní ekumenické bohoslužby, souběžně program pro děti

DOMINIKÁNSKÝ KLÁŠTER

Husova 234/8, Praha 1

12.30 *Musica da chiesa*: koncert duchovní hudby s historickými hudebními nástroji
(hrají a zpívají Tomáš Najbert a Jaroslav Konečný)
14.00 panelová diskuse na sociální téma
15.30 *Musica da chiesa*: druhý koncert duchovní hudby

KOSTEL SV. MIKULÁŠE

Staroměstské náměstí, Praha 1

12.30 varhanní koncert
14.00 přednáška Jana Láčka: Dědicové kalicha
15.30 varhanní koncert

KOSTEL U MARTINA VE ZDI

Martinská 8, Praha 1

12.30 Divadlo V. Marčička: Labyrint světa
14.00 zpívání s Ladislavem Moravetzem
15.30 představení nové knihy o kostelu U Martina ve zdi
19.30 ekumenické bohoslužby slova

STAROMĚSTSKÉ NÁMĚSTÍ

Praha 1

12.30 koncert romské hudby
14.00 koncert orchestru Konzervatoře Evangelické akademie; Bachovy kantáty
15.30 Divadlo V. Marčička: *Mysteria buffa*
17.00 koncert skupiny Spirituál Kvintet
Po celou dobu programu na Staroměstském náměstí budou probíhat kreativní dílny pro děti a jejich rodiče.

KOSTEL SV. MICHALA

V Jirchářích 14, Praha 1

12.30 přednáška Pavla Hradilka: Kalich dnes
14.00 společný koncert pěveckých sborů Jeroným a sboru M. Jakoubka ze Stříbra
15.30 přednáška Martina Vaňáče: Společné slavení – utopie nebo reálná možnost?

EVANGELICKÁ TEOLOGICKÁ

FAKULTA UK

Vělká posluchárna, Černá 9, Praha 1

12.30 přednáška Dušana Coufala: Počátky kalicha v Čechách
14.00 přednáška Petra Moree: Ohlasy kalicha
15.30 přednáška Jiřího Mrázka: Večeře Páně dnes

DOPROVODNÝ PROGRAM

Komentovaná procházka „Husitkou Prahou“: sraz na Staroměstském náměstí ve stanu u hlavního pódia (začátky v 12.30, 14.00, 15.30).

Bojová hra pro děti: sraz na Staroměstském náměstí ve stanu u hlavního pódia (start v 12.30, 14.00, 15.30).

Oslavy se konají za finanční podpory Ministerstva kultury ČR, hlavního města Prahy, Městské části Praha 1, Evangelické zemské církve v Bádensku, Evangelické církve v Posýni a Evangelicko-luterské církve v Bavorsku.

www.e-cirkev.cz / www.nase-reformace.cz / facebook Oslavy 600 let kalicha

NAŠE
REFORMACE
CÍRKEVNÍ VÝROKY 2013 - 2018

Kalendář na říjen 2014

Bohoslužby ve sboru - neděle 9:30	5.10. s VP Díkčinení	P. Hudec
	12.10. Betlémská kaple	viz „Další setkání“
	19.10. zpívají Naši pěvci	P. Hudec
	26.10.	A. Hudcová
	2. 11. s VP	P. Hudec
Biblická hodina	Úterý v 17:30 od 10. 9.	
Děti	Nedělní škola: neděle v 9:30	
	Vyprávění biblických příběhů pro předškoláky: čtvrtek 9. a 23. 10. v 17:00	
	Náboženství v ZŠ Suchdol: každý pátek ve 13:30	
Mládež a dorost	Úterý 19:00	
x-cátníci	Čtvrtek 16.10. v 19:00	
Sbor Naši pěvci	Středa 18:30	
Křesťan. služba	5. 10. po bohoslužbách	
Klub poznávání	9. 10. v 9:30 Hana Palcová: Jak šel život	
Hodina pohybu	13. a 27. 10. v 15:00	
Setkání s hostem	23. 10. V 19:00 historik Dr. Toman Brod bude vyprávět o svém životě	
Staršovstvo	Čtvrtek 2. 10. v 19:00	
Zpívání ve Stodůlkách	Pátek v 9:30	

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992.
Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce:

Mgr. E. Henychová, Radčina 12, 161 00 Praha 6 - Liboc
tel.: 222 360 437, henychova@atlas.cz

Adresa sboru:

Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6
tel.: 607 622 358 (A. Hudcová), 721 141 691 (P. Hudec)

<http://dejvice.evangnet.cz>, dejvice@evangnet.cz, č. ú **2400319773/2010**

	Obsah	Strana
	O moudrosti moudrých	1
	Z jednání staršovstva	2
	Malá fotoreportáž z oslav 600 let vysluhování pod obojí	3
	Zážitky z ESBU 2014	5
	Sjezd (nejen) evangelické mládeže v Kroměříži	6
	Další setkání	7
	Kalendář na listopad	8

O moudrosti a moudrých

Velebím tě, Otče, Pane nebe a země, že jsi tyto věci skryl před moudrymi a rozumnými a zjevil jsi je maličkým. Otče, tak se ti zalíbilo (Mt 11, 25).

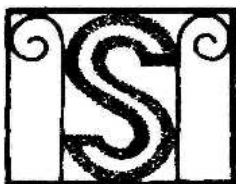
Ježíš zavolal dítě, postavil je doprostřed a řekl: Amen, pravím vám, jestliže se neobrátíte a nebudete jako děti, nevejdete do království nebeského (Mt 18, 3).

Moudrost je pro nás jedna z nejdůležitějších hodnot. Proto nás překvapí, že Pán Ježíš moudrost relativizuje. Říká svým učedníkům, že nebeský Otec skryl ty nejdůležitější věci, věci Božího království, před moudrymi a zjevil je maličkým. A dále říká svým učedníkům, že Boží království se otevírá těm, kdo jsou jako děti. Moudří a rozumní do něho nevházejí.

Jsou to skutečně zvláštní slova. Co jim Ježíš míní? Předně je třeba podotknout, že Ježíš není protiintelektuální. Nepohrdá lidským věděním. Svými výroky o moudrosti nechce ani v nejmenším povědět, neučte se, nepřemýšlejte, nečtěte, je to všechno k ničemu. Jeho slova míří jinam. Nejsou zaměřena proti moudrosti, ale proti moudrým. Problém moudrých je v tom, že se do své moudrosti uzavírají. Nejsou dosti otevření pro Boží moudrost, protože jim musí všechno zapadat do jejich logických systémů, které si vytvořili. Zatímco skutečná moudrost by byla spíše otevřená a připravená uznat, že věci přicházejí jinak, než jsme čekali. Výhoda dítěte před moudrým starcem je jen jediná, že dítě je učenlivé a tvárné. Dokáže přijmout, že věci jsou jinak, než si myslelo, zatímco moudrý muž či žena na vrcholu svých intelektuálních schopností už přece vědí všechno, znají všechno a neumějí strávit, ba ani si všimnout, že by věci případně mohly přicházet jinak, než čekali. „Dospělý

teolog“ ví přesně, jaký je Bůh, jak má jednat, zatímco teolog, který zůstává „dítětem“, si všimne, že Bůh jedná tak, jak chce On, a dokáže uznat, že to Boží jednání je nejspíš moudřejší než takové, jaké bychom mu nejraději předepsali. Ta biblická slova proti lidské moudrosti jsou tedy spíše výtky proti moudrým, kteří už nejsou schopni nahlédnout, že Bůh může jednat jinak, než si přečetli, než se naučili, než si ve své zatuhlosti a vševědounosti myslí. Věru, ty Boží věci, Ježíšovo evangelium, věci Božího království jsou mnohdy skryty před moudrými. Bůh je zjevuje maličkým, otevřeným, pokorným.

Petr Hudec

Výtah z jednání staršovstva

– čtvrtek 2. 10. 2014

- proběhly oslavy 20 let Diakonie Stodůlky 19. - 20. 9. – v době krizového období střediska náš sbor finančně podpořil vybudování denního stacionáře uspořádáním tří bienále, dnes je středisko fungujícím střediskem, které se velmi dynamicky rozvíjí a má před sebou slibnou budoucnost; při oslavách byl promítán film o činnosti střediska, bude možné si jej zapůjčit a někdy po shromáždění promítnout členům sboru
- bohoslužby v Roztokách se konaly po 30 letech, kázala s. farářka Hudcová, účast 34 osob (rodiny s dětmi), další bohoslužby proběhnou 19. 10., kázáním poslouží s. f. Rotkovská
- účast našeho sboru na slavnostech u příležitosti 600 let od prvního vysluhování podobojí
- projednána možná kandidatura P. Rumla, staršovstvo rozhodlo pozvat P. Rumla jako případného budoucího kandidáta na místo po Hudcových na kazatelnu
- při hledání sborové sestry byla jako kandidátka oslovena s. M. Študentová, proběhne další jednání s ní
- biblické hodiny a další pravidelná setkání již běží, pokračuje setkání předškolních dětí ve sboru a začíná náboženství v ZŠ Suchdol (přihlášeno 8 dětí)
- staršovstvo podává konventu návrhy do nové SR: br. Kitta, br. Pivoňka, br. Mazur, br. Ženatý, s. Vlková-Šeráková, br. Gruber - faráři; br. Plachý a br. Matěj Cháb – laické zastoupení
- sbírky – při Díkčinění bude věnována sbírka na fond charitativní a sociální pomoci, 26. 10. na JTD
- odesláno školné dětem v Kongu – 4 děti loni nezačaly školní docházku, na schůzce

dárců 9. 10. proběhne debata o tom, jak a zda budeme pokračovat dále

- nový kotel byl uveden do provozu
- pozvánka na seminář pro učitele NŠ, který se bude konat 1.11. v Brně – uhradíme účastníkům zápisné i cestovné
- nabídka z ČBS – vydání Kralické šestidítky v jednom svazku – zvýhodněná cena základní verze 1 180 Kč, luxusní 2 232 Kč. Závazné objednávky nutno podat na adresu sboru do 3. 11.
- byla instalována prodejní výstava obrazů Barbory Veselé, výstava potrvá do konce listopadu
- Veritas – obdrželi jsme petici proti obnově Mariánského sloupu na Staroměstském nám., kdo chce, může petici ve sboru podepsat
- obdrželi jsme výzvu k pomoci na Ukrajině, do pomoci se zapojilo Středisko Diakonie HRP, lze přispět individuálně proti potvrzení přes sbor (v.s. 102014) anebo do jedné chrámové sbírky, která bude k tomuto účelu vybrána
- med a medovina budou letos opět k zakoupení ve sboru

Malá fotoreportáž z oslav 600 let vysluhování pod obojí

z Betlémské kaple a i Martina ve zdi od J. Hlavsy

Zážitky z ESBU 2014

Ekumenické setkání s Biblií a uměním (ESBU) se i letos konalo v Třebíči (20. – 26.7.) a bylo věnováno mimořádně závažnému tématu, jakým je „Mezináboženský dialog – zrada nebo cesta do budoucnosti“, tedy tématu, které souvisí s klíčovými problémy současnosti včetně krvavých konfliktů v různých částech světa.

Už úvodní referát religionisty Pavla Hoška z Evangelické teologické fakulty UK přinesl velmi podnětný rozbor daného tématu, kdy přednášející vychází z biblického pohledu na úděl celého světa, zosobněný Adamem a Evou, přes exkluzivitu Abrahamovu a Kristovu dospívá posléze k otázce „co se zbytkem lidstva“ a hledá na ni kvalifikovanou odpověď. V následné diskusi jsem doporučil, aby se s tímto referátem měli možnost seznámit nejenom čtenáři církevních časopisů, ale i širší veřejnost v některém solidním kulturně-společenském časopisu.

Na obecnější aspekty vedení dialogu poukázal v další přednášce psychoterapeut Jan Šíkl.

Pod názvem „Jak nás vidí“ probíhal za velkého zájmu společenský večer s Marwanem Alsolaimanem, drúzem (drúzové – poměrně málo početná odnož islámu) ze Sýrie, který už dlouho žije v naší republice, což dokázal dokonalou znalostí češtiny i našeho kulturního prostředí. Jak bylo uvedeno v programu, byl to opravdu „večer humoru, hudby, vyprávění a poezie napříč kulturami“.

V následujících dnech bohatého programu ESBU jsme vyslechli k danému tématu řadu dalších přednášek z různých hledisek.

Arabista Zdeněk Müller poukázal m.j. na prolínání náboženských a státoprávních aspektů v muslimských zemích a také třeba na rozdíly mezi arabským světem a nejpočetnějším muslimským státem – Indonésií.

Filozof Jan Sokol shrnul podnětné myšlenky dosavadních přednášek a otevřel panelovou diskusi, na níž se podíleli i ostatní přednášející a moderoval ji Michael Otřísal.

V pokračujícím pořadu vyvolala mimořádnou pozornost ovšem přednáška jednoho z představitelů zdejší muslimské obce, Vladimíra Sáňky. V následující diskusi zazněla také otázka, jak je to s trestem smrti pro ty, kdo se rozhodli opustit islám a přiklonit se k jinému náboženství. V odpovědi jsme se dozvěděli, že v Koránu se nic takového nenařizuje, ale bývá to někdy důsledkem zmíněné provázanosti islámu se státoprávními institucemi.

Další přednášející, Jan Schneider se mohl při výkladu o řešení konfliktů opřít o své zkušenosti z BIS (Bezpečnostní informační služby).

Celý seriál přednášek uzavřel pracovník Židovského muzea Aleš Weiss. Pochopitelně se věnoval především vztahu mezi judaismem a islámem.

Během dvou večerů byly také promítány 2 filmy, vybrané a komentované Michaelem Otřísaalem, které velmi zajímavým způsobem dokreslují pohled na

předmětné problémy. První byl francouzsko-americký kreslený film „Persepolis“, druhým pak film „Where shall we go now?“ o soužití v multietnické oblasti Libanonu.

Součástí celotýdenního programu ESBU byl i výlet do Znojma s prohlídkou hlavních kulturních zajímavostí tohoto střediska jižní Moravy a jeho okolí (zámek ve Vranově nad Dyjí).

Nechyběly ovšem ani další součásti bohatého programu ESBU v Třebíči, především ekumenická bohoslužba v kostele ČCE, tentokrát s charakterem bohoslužeb v Taizé, dále koncert v Bazilice sv. Prokopa, jedno živé a vtipné společenské odpoledne - garden party, ale i tradiční fair trade obchůdek.

Na úplný závěr shrnula socioložka Jiřina Šiklová celou akci, bylo presentováno vyhodnocení ankety o letošním programu a otevřena diskuse o dalších perspektivách ESBU.

Dušan Čurda

Sjezd (nejen) evangelické mládeže v Kroměříži

Ve škole mi končí poslední páteční přednáška a já vybíhám na vlakové nádraží. Po náročném týdnu jsem unavená a nejráději bych skočila do postele, ale ne! Vždyť přeci jedu na sjezd mládeže z celé republiky a těším se na to už minimálně měsíc. Na nádraží se potkám s Karolinou a trochu se bojím, že nenajdeme ostatní, ale docela velká skupinka natěšených, mladých lidí se opravdu nedá přehlédnout. A hele, jede i Jarda a Martin! Cesta vlakem je náročná. No to víte, když se několik desítek evangelíků rozhodne spolu cestovat na sjezd, tak aby člověk hledal místo k sezení nejen v uličce, ale pomalu i na střeše vagónu. Naštěstí nakonec stačila jen ta ulička a když po cestě vystoupilo pár cestujících, povedlo se těm šťastnějším nacpat i do kupéček. Uff, asi po čtyřech hodinách a přestupu jsme na místě. Ještě ani nestihneme vystoupit z vlaku a už na nás mává Jenda. A já se bála, že si nebudu mít s kým povídat. Po vyřízení důležité administrativy se konečně všichni sjezdníci sejdou v obrovském sále divadla. Rozhlížím se na všechny strany a přemítám... kolik nás asi je tři - čtyři stovky? Zkrátka moc. Je to krásné vidět tolik mladých, mladších i méně mladých lidí, kteří se sejdou a dokážou upřímně otevřít své srdce Pánu. Po krátkém, vtipném programu nastává večerní ztišení a zpívání písní ze Svítáku. Počkat, málem bych zapomněla... už jsem vám prozradila, že téma celého sjezdu je - Spatřujeme světlo!? Během dvou dnů nás čeká víc zamyšlení nad touto tematikou, než si dokážeme vůbec představit. Celý víkend je proto super. Člověk může navštívit řadu zajímavých seminářů, které buďto přímo (název semináře - Světlo v Bibli a Silmarillionu / Světlo - Bůh, a co člověk / Plamen ducha nezhasávejte, atp.) nebo nepřímo (Ze života nevidomých) zabývají právě světlem. A že se

Foto J. Nezbeda

potřebujete také na chvíli odreagovat? Proto organizátoři připravili i odlehčená témata jako fotbal / PUB / Harlekýnova dobrodružství - Divadlo Facka a jiné. Společně s Karolinou se také zapojují do sboru, který bude v neděli zpívat při bohoslužbách. Chtěly jsme také zlanářit kluky, ale ti mají plné ruce práce s pomocí při organizaci. Nedělní bohoslužby byly opravdu velkolepé. Nejprve se děsím tolika lidí, ale nakonec při společném zpěvu, večeri páně a modlitbách mě napadá, že to vůbec není špatné. Alespoň budu připravená na 600. výročí vysluhování pod obojí, které se bude konat už za 14 dní! Ani nevím jak a už sedíme ve vlaku zpátky do Prahy. Cítím se strašně unaveně, ale zároveň jsem vděčná za to, že jsem se mohla zapojit. Tento sjezd (nejen) evangelické mládeže mi zanechal sice plnou hlavu hlubokých myšlenek, nad kterými se chci v klidu doma zamyslet, ale také jsem potkala nové lidi a to všechno za to přeci stálo, ne? Těším se na příští rok. Pojedeme z Dejvické mládeže zase jenom ve čtyřech, nebo se nás tentokrát sejde větší parta?

EFox

Další setkání:

- 2. 11. Po bohoslužbách – rozhovor s Pavlem Rumlem, případným nástupcem po Hudcových
- 8. 11. Konvent Pražského seniorátu na Vinohradech
- 14. – 17. 11. Víkend mládeže s dětmi v Bukovci
- Do 29. 11. Výstava obrazů Barbory Veselé
- 9. 11. po bohoslužbách rozhovor s B. Veselou

Kalendář na listopad 2014

Bohoslužby ve sboru - neděle 9:30	2.11. s VP 9.11. 16.11. 23.11. 30.11. s VP 1. adventní	Pavel Ruml P. Hudec P. Hudec A. Hudcová P. Hudec/A. Hudcová
Biblická hodina	Úterý v 17:30	
Děti	Nedělní škola: neděle v 9:30 Vyprávění biblických příběhů pro předškoláky: čtvrtek 6. a 20. 11. v 17:00 Náboženství v ZŠ Suchdol: každý pátek ve 13:30	
Mládež a dorost	Úterý 19:00	
x-cátníci	Čtvrtek 20. 11. v 19:00	
Sbor Naši pěvci	Středa 18:30	
Křesťan. služba	7.12. po bohoslužbách	
Klub poznávání	13.11. Návštěva mikve	
Hodina pohybu	10. a 24. 11. v 15:00	
Setkání s hostem	27. 11. v 19:00 Večer s biskupem Václavem Malým	
Staršovstvo	Čtvrtek 6. 11. v 19:00	
Výstava	Do 29. 11. Výstava obrazů Barbory Veselé 9. 11. po bohoslužbách rozhovor s B. Veselou	
Zpívání ve Stodůlkách	Pátek v 9:30	

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 25. 11. 2014.

Prosincové číslo vyjde 30. 11. 2014.

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992. Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce:

Mgr. E. Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 - Libeň
tel.: 222 360 437, henychova@atlas.cz

Adresa sboru:

Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6
tel.: 607 622 358 (A. Hudcová), 721 141 691 (P. Hudec)

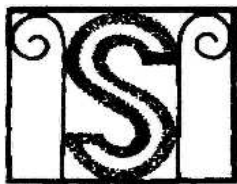
<http://dejvice.evangelnet.cz>, dejvice@evangelnet.cz, č. ú **2400319773/2010**

	Obsah	Strana
	Vše začíná adventem	1
	Z jednání staršovstva	2
	Pijte z něho všichni	3
	Z církve	5
	Poctivý Abe	7
	Taize v Praze	7
	Výlet s dětmi	9
	Kalendář na listopad	12

Vše začíná adventem

Opět se otevírají dveře a vstupuje k nám adventní čas. Advent znamená příchod a je to začátek církevního roku. Je zvláštní, že se církevní rok nekryje s rokem občanským. Proč? Je docela zajímavé o tom popřemýšlet. Začátek občanského roku je první leden. Je to začátek času, který se před námi otevírá. Je to první den z 365 dnů. Prvního ledna stojíme na začátku další kapitoly našeho života. Napadá nás, co ten rok přinese, plánujeme, co v něm uděláme, dáváme si různá předsevzetí. Advent - začátek nového církevního roku - před námi otevírá dějiny Božího působení. Připomíná Boží příchod mezi nás v Ježíši o Vánocích, pak Ježíšovo ukřižování a vzkříšení o Velikonocích, potom jeho nanebevzetí a padesátý den po Velikonocích seslání Ducha svatého. Nakonec na podzim si pak připomínáme při sklizni úrody, že se Pán Bůh o nás věrně stará, má nás v péči a pak přijde zase nový advent. Zkrátka občanský nový rok spíše zdůrazňuje, co my můžeme a máme udělat, církevní rok vypráví o tom, co Bůh pro nás udělal a dělá. Obojí je důležité, a přece advent je důležitější. Připomíná něco velmi závažného. Človče, dřív než začneš se svojí aktivitou, ztiš se a poslouvej, co Bůh pro tebe učinil a činí. A také učiní. K adventu jistě patří i očekávání naplnění těch největších Božích zaslíbení, očekávání konečného vítězství Krista nad silami zla a jistě také osobní naděje, že až budeme umírat, náš Pán nám přijde naproti a provede nás roklí šeré smrti do nebe.

P. Hudec

Výtah z jednání staršovstva – čtvrtek 6. 11. 2014

- 600 let od prvního vysluhování podobojí, bohoslužby v Kapli Betlémské 12.10. – účast asi 80 členů sboru, s. farářka pověřena poděkovat na konventu jménem staršovstva a sboru za organizaci celé akce, nejen za přípravu bohoslužeb
- bohoslužby se zpěvem NP 19. 10. (Lužanská mše), staršovstvo děkuje NP
- bazar podzimních plodů 26. 10. – staršovstvo děkuje s. Kohoutové a Boškové (výtěžek cca 3600 Kč byl věnován na křesťanskou službu)
- 8. 10. proběhla návštěva 8 žen z Mladé Boleslavi v našem sboru (tzv. Veselá středa) – příjemné posezení s občerstvením
- 2. 11. se konaly bohoslužby a rozhovor s kandidátem na místo faráře s Pavlem Rumlem – staršovstvo se usneslo kandidovat na místo duchovního po Hudcových faráře P. Rumla na dobu 5 let (návrh), pravděpodobná doba nástupu nového faráře 1. 7. 2016 (resp. 1. 9. 2016), bydlet ve sborovém bytě by mohl již o rok dříve, záleží na vzájemné dohodě
- příprava adventních a vánočních shromáždění
- pro konvent byly projednány modely vývoje odvodu do PF – zvolen pomalejší růst odvodů do PF a na diakonické a rozvojové projekty má být určeno 20% restitučních náhrad
- informace ohledně podpory dětí v Kongu podala A. Hudcová - 9. 10. se konala schůzka dárců – podpora bude i nadále pokračovat za nových a přesnějších pravidel rozdělování peněz, snížil se počet podporovaných dětí na 10
- na konventu dojde k ocenění práce ředitelů Středisek Diakonie – provede P. Hudec a A. Hudcová – mezi řediteli budou i oba naši ředitelé - M. Černý a J. Suchel. Nadále pokračuje slučování středisek, předběžný termín sloučení Ratolesti a Stodůlek byl stanoven na 1. 6. 2015, pokud k tomu budou vhodné podmínky
- sbírka na Díkčinění – na charitativní a sociální pomoc byla odeslána ve výši 2 557,- Kč
- sbírka na JTD (slouží jako podpora sborů – bezúročné půjčky) bude vykonána 9. 11., odeslána má být do 30. 11.
- informace o jednání ohledně práce sborové sestry
- br. Heller přednesl návrh komise pro hledání faráře ve věci zajištění provozu sboru po dobu uprázdnění takto: povolát jako sborovou sestru M. Študentovou od 1. 4. (nebo 1. 5. 2015) minimálně do nástupu nového faráře na plný pracovní úvazek

- s tím, že od 1. 1. 2016, kdy nastoupí M. Študentová do důchodu, může být upravena po vzájemné dohodě a zkušenostech výše úvazku
- v 9/2014 mělo být provedeno měření vlhkosti ve sborových prostorách – nebylo vyhodnoceno
 - v týdnu od 17. do 22. 11. 2014 proběhne oprava v kuchyni, je třeba zeď kolem okna opatřit novou omítkou a provést drobné opravy u kuchyňského koutu (nová baterie, zářivka, oprava el. vedení) – zajistí T. Černohorský
 - žádost mládeže ohledně setkání Taizé v Praze – manželé Stoklasovi a 4 další z řad mládeže se chtějí do tohoto setkání zapojit – staršovstvo souhlasí s propůjčením sborových prostor pro setkání v našem sboru vyjma propůjčení prostor v nočních hodinách na Silvestra a do 15 h. musí být prostory připraveny pro sborové silvestrovské posezení
 - byla odeslána objednávka Kralické šestidílký
 - Evangelické kalendáře a NKD již vyšly a budou doneseny
 - byl dodán med od Dalibora Titěry
 - staršovstvo pověřuje s. farářku, aby rozeslala dopis „Naléhavá výzva a prosba o záchranu“ emailem členům sboru; staršovstvo doporučuje zahrnout křesťany v oblastech Blízkého východu do přímlybných modliteb a odeslat vyjádření souhlasu staršovstva s postupem SR a ERC, která by měla upozorňovat vládu ČR na směr zahraniční politiky na Blízkém východě ve prospěch utiskovaných křesťanů
 - br. kurátor oznámil, že hodlá ukončit práci ve funkci kurátora ke 30. 4. 2015, do té doby musí proběhnout ve staršovstvu nová volba
 - s. Petříčková nabídne ve sboru knížku pro děti (3-10 let) od svého bratra Milana Kynčla – Příhody lesního skřítky Kryšpína za cenu 180,- Kč

Pijte z něho všichni (kostel U sv. Martina ve zdi a víra v něm)

Kostel u sv. Martina ve zdi má pro české protestanty zvláštní význam, před šesti sty lety tu bylo podle tradice obnoveno vysluhování večere Páně podobojí. Příběhy a zápasy lidí, kteří sem přicházeli, i kazatelů, kteří zde působili, odrážejí klíčové momenty našich dějin. Kostel byl důležitým místem nejen ve víru husitských zápasů, ale zrovna tak za II. světové války a v dobách nesvobody, které následovaly. Pozoruhodné aktivity se k němu pojí i nyní.

Stavba původu románského pak prošla přestavbou v době gotické, renesanční i barokní. Za josefínských reforem byl kostel odsvěcen a svému účelu opět navrácen

počátkem 20. století po rekonstrukci dle návrhu Kamila Hilberta. Od počátku padesátých let se tu začalo scházet společenství studentů.

Ve sborníku, který uspořádal evangelický farář Mikuláš Vymětal, najdete studie o obnoveném vysluhování podobojí v Praze 1414 z pera D. Coufala, o historické mentalitě, která tuto změnu provázela, i o jejích teologických a společenských souvislostech (P. Keřkovský, P. Hradilek). Odborníci i zasvěcení laici vyprávějí příběh kostela (M. Wernisch, M. Vymětal), podrobné vypsání několikerych stavebních proměn rozezná historii, skrytou za současnou podobou stavby a jejích varhan (P. Mikeska, T. Růžička). Odkazy na donátory, které připomíná množství erbů, komentuje A. Malinovský. Martin C. Putna předestře odkaz sv. Martina.

Několik dokumentů dá nahlédnout, jak se k událostem s kostelem spojeným vztahovali kazatelé v dobách válečných. Žijící pamětníci vzpomínají na zdejší osvobodivou atmosféru i pozoruhodné aktivity od konce let padesátých. V současnosti je zas kostel u Martina ve zdi místem, kde útočiště nacházejí příslušníci nejrůznějších menšin i zahraniční příchozí.

Zásadní texty se snoubí s historikami, dokumenty evokujícími každodenní život a vzpomínkami pamětníků. Ve spojení s bohatým fotografickým doprovodem vytváří sborník mozaiku, jež zve objevit mnohovrstevnatý příběh i současnost tohoto jedinečného místa.

Připojen je i anglický, francouzský, německý a ruský sumář.

„Začali jsme podávat kalich nikoli ze své libovůle, nýbrž podle původního ustanovení Božího Syna po dlouhých a zralých úvahách s mistry a jinými milovníky Kristova zákona... Ustanovení Kristovo, jak je zachovávala prvotní církev, to je základ, na němž stavíme.“
(Mikuláš Dráždanský)

„A když se u Martina ve zdi podává večeře Páně v tom prázdném bílém presbytáři a všichni stojíme v kruhu jako bratři a sestry – mám pocit, že je to opravdu, nejen formálně... ta večeře, kterou Ježíš chtěl, abychom slavili na jeho památku.“
(Martin C. Putna)

„...a pijte z něho všichni posilu!“
(G. A. Molnár)

„...kdyby se konala soutěž o nejhezčí evangelickou knihu nejen roku, ale dvacetiletí minimálně, věřím, že by ji tato publikace z nakladatelství Eman vyhrála.“
(Ondřej Macek v recenzi pro Českého bratra)

Ve spolupráci s Pražským seniorátem ČCE vydalo EMAN Benešov 2014.
ISBN 978-80-86211-99-2

304 stran 23*23 cm s bohatým obrazovým doprovodem a barevnou přílohou,

polotuhá vazba. DPC 399 Kč, při objednávce u nakladatele 323 Kč. Při odběru 5ks a více další 10% sleva.

Z církve

Naše církev žije především ve sborech. Občas stojí za to se trochu rozhlédnout a podívat se i o kousek dál. Práce v seniorátním výboru, účast na konventech a synodech mi snad občas poskytuje příležitost získat určitý přehled, možná rozhled a v tom lepším případě i nadhled. Jednou z výjimečných příležitostí k rozhlédnutí po naší církvi a k následujícímu zamýšlení byla i letošní ordinace pěti vikářek a jednoho vikáře, která se konala ve smíchovském sboru ČCE 19. října odpoledne. Ten poměr pěti ku jednomu (i jako historickou novinku v dějinách naší církve) komentoval i synodní senior Joel Ruml.

Ordinováni byli: Anna Halamová, která je farářkou ve sboru Ochránovského seniorátu v Jablonci nad Nisou, Emilie Ouzká, která je farářkou v Klášteře nad Dědinou, Ludmila Míchalová Mikšíková, která je farářkou ve Strmilově, Martina Pumrová, která je farářkou v Kloboukách u Brna, Sandra Prčíková, která je farářkou v Hrubé Vrbce a ve Velké nad Veličkou, a Maroš Klačko, který je od letošního září smíchovským farářem. Pomyslná mapa naší církve byla letos přepsána i na těchto sedmi místech, protože Sandra má na starosti hned sbory dva.

Při zahájení ordináčnických bohoslužeb zahrály evangelické pozounové sbory spojené do hudebního tělesa „Consonare“. Pak shromáždění pozdravil synodní senior Joel Ruml slovy Žalmu 130, 3-5 - „Budeš-li mít, Hospodine, na zřeteli nepravosti, kdo obstojí, Panovníku? Ale u tebe je odpuštění; tak vzbuzuješ bázeň. Skládám naději v Hospodina, má duše v něho naději skládá, čekám na jeho slovo.“ Po písni měla první modlitbu Ludmila Míchalová Mikšíková (mj. už i matka tří dětí), první čtení (Gn 3, 1-13) měl Jakub Malý, který také absolvoval vikariát se skupinou ordinovaných, ale bude ordinován až v prosinci, protože podle řádů musel být napřed zvolen na nějaké konkrétní místo. (Na konventu pražského seniorátu 6. listopadu jsme ho jako zástupci 31 sborů zvolili seniorátním farářem pro mládež.) Ordinaci vedli Joel Ruml společně s ochranovským biskupem Friedrichem Waasem, protože ordinace Anny Halamové, jak bylo zdůrazněno, je platná v celé po světě rozptýlené Jednotě Bratrské (Unitas Fratrum) na všech kontinentech, kam dosáhlo její misijní působení. Potom jsme všichni společně zpívali kánon z Taizé „Staňte se solí, solí země, a hleďte poklad víry. Buďte světlem, světlem světa, které do tmy svítí.“ Druhé čtení a kázání na text Mt 6, 12 - „A odpusť nám naše viny, jako i my jsme odpustili těm, kdo se provinili proti nám.“ měla Emilie Ouzká. Další částí slavnostní bohoslužby s ordinací byla slavnost stolu Kristova. Při vysluhování jsme zpívali zpěvy z Taizé.

Následovalo pět stručných - a dovolím si napsat „hutných“ - pozdravů. Za ETF promluvil Petr Sláma, který mluvil o teologii jako o „gramatice víry“. Za Synodní radu pozdravila ordinované synodní kurátorka Lia Valková. Za mentory vikariátu promluvil David Balcar, farář v Jindřichově Hradci, za „zahraníční ekumenu“ již zmíněný biskup Friedrich Waas z Evangelische Brüdergemeinde Herrnhut a za vikariátní komisi naší církve pozdravil ordinované Zvonimír Šorm, farář v Praze - Modřanech. Nejvíce mne zaujal pozdrav Davida Balcara, který zvažoval, který populární pozdrav má pro ordinované použít, zda „Nazdar!“, „Ahoj!“ nebo „Sbohem!“. Rychle se vyrovnal s lákavou představou družstva vikářek a vikářů nastoupivších po ukončeném výcviku po sokolsku v řad a odpovídajících na mentorovo „Na zdar!“ zvučným „Zdar!“. Zvažoval vodácké „Ahoj!“, které nabízí množství asociací. Začal tím, že vikářky a vikáři přeseďají při ordinaci z pozic háčků, kteří si pochopitelně na komandující zadáky permanentně stěžují, na pozice zadáků, kteří se vydávají na samostatnou plavbu, během které se už nebudou moci na nikoho a na nic vymlouvat, nikdo jim nebude říkat, kdy, jak a co mají dělat, a za svou plavbu ponesou odpovědnost. A došel ke známému obrazu církve jako lodi Kristovy. Ohradil se proti narůstajícím hlasům z různých stran, tvrdícím, že ta loď jde (možná pomalu, ale o to jistěji) ke dnu. Připustil, že do té lodi cáká voda. (Za sebe bych dodal, že někde cáká vydatně a někde do té lodi dokonce nebezpečně zatéká, ale naprosto souhlasím s Davidem, že ta „kocábka“ nejde ke dnu.) Ale ani mnohovýznamové „Ahoj!“ není tím pravým pozdravem pro ordinované. Tím je „Sbohem!“, respektive „S Bohem!“. Zatímco v naší pokleslé komunikaci degenerovalo „Sbohem!“ na definitivní rozloučení, zahrnující - na rozdíl od „Na shledanou!“, vyjadřujícího naději na vzájemné shledání - podtext „už se nevidíme“, vědomé přání „S Bohem!“ či „S Pánem Bohem!“ je tím pravým pozdravem ordinovaným na jejich životní cestu. Nebude to rozhodně tzv. „procházka růžovým sadem“, ale cesta s Pánem Bohem, následování Ježíše Krista v síle Ducha svatého.

Sbírka, kterou uvedl „domácí“ Maroš Klačko, byla určena pro azylový dům EZER pro týrané matky s dětmi. Přímluvné modlitby vedl Ondřej Macek. Posláním a pozhánáním zakončil slavnostní bohoslužby s ordinací Joel Ruml. Při odchodu nám opět hrály evangelické pozounové sbory „Consonare“.

Závěrem se dopustím téměř „barokní“ formulace. Jeden z pražských farářů, mému srdci velmi blízký, reagoval nedávno na teroristické útoky a vraždy málem v přímém přenosu, kterých v našem světě přibývá, výrokem „Dábel má mladý“. Bohužel tomu tak je. Při odchodu ze Smíchova jsem cítil velmi silně, že ten, kdo je nekonečně mocnější než dábel, má v tomto světě, i tady a dnes, také svoje „mladý“. A jsou „jedna lepší než druhá“.

Daniel Heller

Doporučuji: Poctivý Abe

Když mně bylo devět nebo deset, měla jsem dvě oblíbené knížky, obě od spisovatele Antonína Zhoře: Poctivý Abe (o americkém prezidentu Abrahamu Lincolnovi) a Tvrdohlavá Marie (o dvojnásobné nositelce Nobelovy ceny Marii Curie - Sklodowské).

Moc mě proto potěšilo, že "naše" Nakladatelství Marek Světlík - M. E. S. S. před krátkým časem vydalo právě knížku Poctivý Abe.

Knihla sleduje osudy Abrahama od jeho jedenácti let, od chvíle, kdy ovdovělý otec - lovec a drvoštěp - přiváží synovi a dcerce na voze macechu. Tato moudrá žena se však stává požehnáním pro celou nově vzniklou rodinu: dokáže vytvořit laskavé a milující prostředí domova a manžela přesvědčí, že děti musí začít chodit do školy. A protože široko daleko žádná škola není, učí děti číst a psát nejprve poustevník. Z Abrahama se stává vášnivý čtenář. Dočítá se ale nejen o obdivuhodných věcech či lidech (třeba o Georgi Washingtonovi), ale také o nepochopitelném otroctví, které je ostudou jeho země. Od čtrnácti let se pak Abe sám živí - jako lovec, farmář, voják, obchodní příručí a kdovíco ještě. Ale ať dělá cokoli a kdekoliv, vše dělá s velkou poctivostí a s láskou k lidem. Tady snad už raději přestanu, neboť bych prozradila různé podstatné události.

Spisovatel seznamuje na více než dvou stech stran mladé čtenáře velmi čtivým způsobem s velkou postavou světových dějin (a to prosím i doslova velkou - Lincoln se svými více než 190 cm byl prý nejvyšším prezidentem USA). Knižka je plná zajímavých příhod, je psána svěžím jazykem, vydavatel ji opatřil dobovými mapami, ilustracemi i fotografiemi.

Pokud si ji objednáte přímo u nakladatele br. Marka Světlíka (737 400 236), stojí 150 Kč.

Lydie Härtelová

Taizé v Praze

Milé sestry, milí bratři,

jak již jste mnozí postřehli, letošní evropské setkání Taizé se koná v Praze (Taizé je mezinárodní ekumenická komunita ve Francii. Tvoří ji sto bratří, kteří každoročně přijímají desetitisíce mladých křesťanů). Máme tedy jedinečnou příležitost se zúčastnit nebo pomoci s přípravami! Někteří z Vás již pomoc

přislíbili, a proto bychom jim rádi touto formou poděkovali. Pokud se ptáte, jak bych mohl pomoci i Já? Odpověď je následující:

- ubytování 2m² = 1 ubytovaný poutník (stále je potřeba ubytovat cca 11 500 lidí),
- příprava občerstvení (Jako uvítání pro po příjezdu unavené poutníky a na silvestrovský večer národů),
- 29. 12. pomoc při uvítání poutníků, přijíždějících do našeho sboru,
- pozvat 1. ledna několik účastníků na oběd,
- dále jsou během setkání potřeba: Lékaři, zdravotní sestry, záchranáři a řidiči.

S případnými dotazy se obraťte na místní přípravný tým: Filip Härtel, Martin Kučera, Sandra Krupičková, Jaroslav Nezbeda, Judith a Marek Stoklasovi.

Předem děkujeme za veškerou pomoc a přikládáme další informace o setkání.

Do Prahy dorazí desetitisíce mladých lidí z východní i západní Evropy

Další evropské setkání, které organizuje komunita Taizé, se bude konat od 29. prosince 2014 do 2. ledna 2015 v Praze. Po roce poznamenaném památkou stoletého výročí počátku 1. světové války, konfliktem mezi Ukrajinou a Ruskem nebo evropskými volbami bude toto setkání znamením pokoje a smíření. Zúčastní se ho desetitisíce mladých účastníků z celého kontinentu. Už nyní můžeme zmínit něco z toho, co bude pro setkání nejdůležitější:

Mladí. Účastníci ve věku 17–30 let stráví konec roku trochu jinak: v modlitbě, setkávání, sdílení a solidaritě.

Evropa. Ve světle současných událostí bude mít zvláštní důležitost přítomnost 2600 mladých lidí z Ukrajiny, více než 1000 z Běloruska a několika set mladých z Ruska.

Smíření mezi Východem a Západem. Už před 24 lety, rok po pádu berlínské zdi a sametové revoluci, hostilo Taizé evropské setkání v Praze. Jaký kus cesty jsme od roku 1990 ušli!

Duch pouti. Pravoslavní, protestantští a katoličtí účastníci se budou třikrát denně setkávat spolu s bratry komunity Taizé při společné modlitbě: ráno v hostitelských společenstvích, v poledne v chrámech v centru města a večer na výstavišti v Letňanech.

Ekumenismus. Spolu s bratry z Taizé a mezinárodním týmem patnácti mladých dobrovolníků toto setkání připravují protestantští, katoličtí a pravoslavní představitelé církví v Praze. Setkání budou přítomni také biskupové a pastoři z různých zemí. Přátelské pozdravy zašle papež František, východní patriarchové

stejně jako představitelé církví anglikánské, luteránské a reformované tradice.
Setkání s ostatními. Jeden z workshopů se bude konat v pražské synagoze. Mladé křesťany budou hostit také rodiny nevěřících.

Angažovanost ve společnosti. Odpoledních workshopů se budou účastnit osoby angažující se v občanské společnosti. Pozdravy účastníkům zašlou generální tajemník Spojených národů a předseda Evropské rady.

Pohostinnost. Díky pohostinnosti celého pražského regionu budou tisíce poutníků ze všech zemí ubytovány u místních obyvatel.

Další informace:

- konečný program bude v průběhu prosince zveřejněn na www.taizepraha.cz,
- krátké video o setkání na adrese <http://vimeo.com/107009686>
- dokument o historii vztahů Taizé/Praha: <http://vimeo.com/109531376>

Kontakty:

Centrum příprav – Kafkův dům

nám. Franze Kafky 24/3, 110 00 Praha 1, tel.: 226 633 988

Webové stránky: www.taizepraha.cz

www.facebook.com/TaizePraha2014

E-mail: info@taizepraha.cz

Marek Stoklasa

Výlet s dětmi do Bukovce

V pátek 16. listopadu jsme vyrazili s dětmi na výlet k Henychům na chatu do Bukovce. Přihlásilo se asi dvanáct dětí, z nichž jelo pak osm, protože ostatní onemocněly. Všichni se těšili, že přijedou do teploučké chaty, kde nám Eliška zatopí v kamnech a kde bude vonět polévka k večeři. Legerace byla, že jsem Elišku potkala v tramvaji u Strossmayeráku během jízdy na sraz na nádraží Holešovice. Prý se jim protáhla přednáška a pak se někde zasekla tramvaj. Když jsme dorazily do Holešovic, Eliška zaspintovala a chytla už skoro ujíždějící autobus do Bukovce, aby měla před námi alespoň půl hodinky náskok. Než jsme se sešli na nástupišti, spočítali děti a zavazadla, tak už se utvořila hrozně dlouhá fronta nebo spíš hrozen, jak se všichni tlačili dopředu. Řidič na nás vykulil oči a pochyboval, že se vejdemo do autobusu, nicméně nám naházal batohy do zavazadlového prostoru. Nakonec nás jeden hodný pán pustil s dětmi před sebe a našťěstí jsme si všichni měli kam sednout. Po příjezdu do Bukovce jsme se těšili

na tu polévku, ale proviantáři (Kačka s Markem) nikde. Dorazili chvíli po nás, že prý nenašli žádný velký obchod, tak se museli vrátit a zajeli si. Večer jsme hráli seznamovací hry, které měla na starosti Karolína. Druhý den dopoledne děti poslouchaly vyprávění o Jonášovi a vyráběly si velrybu (velryby byly oblíbené, protože s nimi pak bojovaly a chtěly nás jimi sežrat). Pak jsme hráli Angry Birds (podle počítačové hry, kde se prakem vystřelí pták – míč, který musí trefit prasata - to byly v našem případě balónky). Tohle byl těžký úkol, ale děti měly radost, když se jim podařilo prasknout balónek třeba jenom bramborou s napíchanými špejlemi. Pak šly do lesa stavět trpasličí domečky. Po obědě a po poledním klidu, který děti naprosto ignorovaly, jsme s Eliškou připravily stopovačku po lese. Dokonce se zúčastnil i malý Eliáš s Honzou Homutou. Večer zase přišly hry jako pantomima nebo společenská hra „Žížaly“. Několika dětem se stýskalo nebo aspoň předstíraly, že se jim stýská, abychom je museli utěšovat. V neděli bylo pokračování příběhu o Jonášovi, co se stalo potom, když ho velryba vyplivla v Ninive. Následovaly venkovní hry typu Pan čáp ztratil čepičku, Rybičky, rybáři jedou nebo Cukr, káva, limonáda. Zpestřením programu bylo, že jsme šli na konec vsi spočítat hrníčky, které má jedna paní vyskládané na plotě. Bylo jich okolo 180! K obědu jsme měli „kašpárka“ (bramborová kaše + párek) a pak jsme šli balit. Některé holčičky si iniciativně balily už ráno po probuzení asi v 7 hodin, což nás moc nepotěšilo, neboť budíček byl v 8 hodin. Nakonec jsme v pohodě stihli autobus do Prahy. A myslím, že jsme si to užili.

Gábina Mužíková

Komentáře účastníků (prapatomci Študentových):

Ciara Matthews

Výlet se mi moc líbil, děti i vedoucí byli prima. Ale úplně nejvíc se mi líbilo, jak jsme stavěli domečky v lese a ještě jak jsme si hráli na roboty. Těším se na další výlet.

Tyge Matthews

Mně se nejvíc líbila hra na Angry Birds a jak jsme počítali hrníčky. Příště zase pojedou.

Jubilanti v prosinci

65 let – Květoslava Gurecká

70 let – Petr Kříž

90 let – Marta Klemperová, Věra Ondrová

Do dalších dnů jim vyprošujeme Boží požehnání.

Naši pěvci: SALVÁTOR

KDY: V PÁTEK 19. PROSINCE 2014 V 19:30

CO: HUDBA ČESKÝCH VÁNOC

KDO: NAŠI PĚVCI A HOSTÉ

Poslední pátek před Štědrým dnem jsou všichni zváni do příjemně vytápěného evangelického chrámu u Salvátora. Rok 2014 měl přívlastek "Rok české hudby", a tak se i vánoční koncert Našich pěvců ponese v tomto duchu. Těžiště koncertu je v česko-latinské Pastorální mši Václava Jana Kopřivy (1708-1789), dále uslyšíte pastorely Jana Jakuba Ryby a Jana Michaličky, skladby Adama Michny z Otradovic či Josefa Segera. Sólisty večera jsou pěvci Ludmila Vernerová, Ondřej Socha a Ivo Michl, orchestr je složen především ze členů Symfonického orchestru Českého rozhlasu, u varhan zasedne Jiřina Dvořáková Marešová.

Další setkání

- **Vánoční koncert flétnového souboru Syringa:**
11. 12. 2014 v 19:00 v sálu FS ČCE v Praze – Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, Praha 6
- Sborové posezení: 21. 12. 2014 po bohoslužbách s dětskou vánoční slavností ve 12:00 společný oběd a odpolední program (divadlo mládeže)
- 31. 12. v 17:00 silvestrovské posezení s pobožností, programem a občerstvením

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 23. 12. 2014.

Lednové číslo vyjde na sklonku roku 2014 nebo počátkem ledna.

Kalendář na prosinec 2014

Bohoslužby ve sboru - neděle 9:30	7. 12. 2.adventní	P. Hudec
	14. 12. 3.adventní	P. Hudec
	21. 12. 4.adventní-Vánoční slavnost	A. Hudcová a děti (Hra smrti, andělu a dítěti – L. Rejchrt)
	25. 12. Hod Boží vánoční s VP	P. Hudec/A. Hudcová
	26. 12. Štěpána 1. 1. Nový rok s VP 4. 1.	P. Hudec A. Hudcová P. Hudec
Biblická hodina	Úterý v 17:30	
Děti	Nedělní škola: neděle v 9:30 Vyprávění bibl. příběhů pro předškoláky: čt. 4. 12. v 17:00 Náboženství v ZŠ Suchdol: každý pátek ve 13:30	
Mládež a dorost	Úterý 19:00, 21. 12. od 14:00 divadlo Malý princ	
x-cátníci	Úterý 9. 12. v 19:00 (Pozor změna! Přesunuto na 2. úterý v měsíci)	
Sbor Naši pěvci	Středa 18:30, 19. 12. v 19:30 Koncert u Salvátora	
Křesťan. služba	7.12. po bohoslužbách	
Klub poznávání	11. 12. v 9:30 D. Henych: O mém neposedném dědečkovi	
Hodina pohybu	1. a 15. 12. v 15:00	
Setkání s hostem	V novém roce	
Staršovstvo	Čtvrtek 4. 12. v 19:00	
Zpívání ve Stodůlkách	Pátek v 9:30	

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992.
Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce:

Mgr. E. Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 - Liboc
tel.: 222 360 437, henychova@atlas.cz

Adresa sboru:

Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6
tel.: 607 622 358 (A. Hudcová), 721 141 691 (P. Hudec)

<http://dejvice.evangelnet.cz>, dejvice@evangelnet.cz, č. ú **2400319773/2010**